

శ్రీ తిరుపతి వేంకట కవులొనర్చిన తెనుఁగు గ్రంథములు

నాటకములు	రు. అ.	చాటువులు	రు. అ.
1 పాండవజననము	1 4	23 దానరాజ సంవత్సరము	4 0
2 పాండవ వ్యవహారము	1 8	24 కలగూరగంప	2 0
3 పాండవోద్యోగము	1 12	25 శతావధాన సారము	2 0
4 పాండవవిజయము	1 12		
5 పాండవాశ్వమేధము	1 8	వచనములు	
6 పాండవరాజనూయము	0 8	26 కథలు - గాథలు	
7 చంద్రహాసము	0 10	(1 నుండి 6 సంపుటములు)	7 8
8 శివనారదము	0 10	27 హర్షచరిత్రము	1 0
9			8
10			8
11			8
12			8
13			12
14			12
15			8
16			12
17			12

LIBRARY

DEPARTMENT OF INFORMATION & PUBLIC
RELATIONS, HYDERABAD.

ACC. No.

CLASS No.

BOOK No.

DATE OF
PURCHASE

వేంకటేశ్వర పబ్లికేషన్సు

కడియం - P. O.

తూర్పుగోదావరి జిల్లా.

శ్రీ మత్పరబ్రహ్మయైనమః

శ్రీ

* మర్త్యర విజ్ఞప్తి *

(శతకమకుటకావ్యము)

సభాపతి:

చిల్లపిళ్ళనాథకాశ్యపకవాలాభాని

ప్రకాశకులు:

బుల్లితొట్టెల బెంగటశాస్త్రి సర్వస్వ

బెంగటపల్లెటూరు పల్లితూర్పు

కడెయం - P. O.

హైద్రాబాద్ -

* హెచ్చరిక *

1920 సం॥రం ప్రారంభంతో ప్రారంభింపబడి 1930 సం॥రం లోగా ముగింపబడినట్లు అనుమానింప బడుతున్న యీ గ్రంథ రచనకు కారకు లెవరై నదిన్నీ సప్రమాణంగా తెలియనప్పటికిన్నీ “శాపాదపి - శరాదపి” అనే న్యాయానికి ఉదాహరణ ప్రాయంగావుండే యీ గ్రంథంలోని స్వరూప స్వభావాదులననుసరించి, గుమ్మడి కాయల దొంగలవలె యెవరున్ను బుజాలు తడుముకో కూడదని న్నీ, అముద్రితములైన గ్రంథకర్తగారి గ్రంథాలన్నీ ముద్రించ డమే ప్రకాశకుల ముఖ్యతాత్పర్యంగాని వేతేమీకాదనిన్నీ పాఠక లోకానికి మా విన్నపము.

అన్ని
హక్కులున్ను
ప్రకాశకులవి.

వెల
1.4.0

మొదటిరూపు :
వెయ్యిప్రతులు
1955

ముద్రణము :
వేంకటేశ్వర ప్రింటింగు ప్రెస్, ఆలమూరు.

* కథాసంగ్రహము *

—//—

అనగా అనగా ఓహూ. ఆహ్లాదేవుడిపేరు మల్లేశ్వరస్వామి. ఆయన్ని పూజిస్తూవుండే పూజారి వంశములో వొక ప్రబుద్ధుడు పుట్టెడు. ఆప్రబుద్ధుడికే పూజారి అనీ లెంక అనీ, పేళ్లు ఇతనికి లొక్కంలో మంచి ప్రజ్ఞావుంది. అందుకే ఒక బ్రాహ్మణమాన్యాన్ని ఒకగొల్ల రహితుడవారా వాడేసి అందులో వకవాటాకూడా అక్కరపంగా సంపాదించాడు.

యితగాడికి కుంకలతో చాలాన్నేహంవుంది. యీకుంకలు సంఖ్యకు అయిదుగురు అందులో పెద్దవాడు లెంకకు అన్యాయకార్యాలుచేసే ప్రసక్తిలో కుడిబుజువలె ఉంటుండేవాడు. యీకుంకల కావూళ్ళో వకచోట ఊడుపు (మాగాణి) పొలం వుండేది. ఆవక్కనే యీగ్రంథకర్తకున్ను వుండేది. యింకోపైపున మఱోమంగలికిన్నీ వుండేది. యీచోలకు నీరువచ్చే నిమిత్తం అక్కవొక బోదికాల్వ ఉండేది. అసలు తగాదా దానిదగ్గరే గ్రంథకర్తకున్ను కుంకలకున్ను ఉంప్రభువుగా ప్రారంభమైంది. స్వతహాగా కుంకలు తుంటిచే అయినా అంతకుముందు గ్రంథకర్తకు విధేయులుగానే వుంటుండేవారు. కుంకల్లో వొకడు గ్రంథకర్త వద్ద చుట్టూపకూడా చేసేవాడట బోది తగాయిదా- రాజీకిన్నీ అతీతమై అప్పట్లో గ్రంథకర్త ఆభూషిని అన్యాయంతం చేయడంతో ముగిసి పోయింది.

అప్పుడా : యిదిట్లావుండగా ఆహ్లాదేవుడే బ్రాహ్మణ రులంలోనే వ్యభిచారంలో అరిచిందాగా సంపదించే వొక యేట్రాసి వుండేది. ఆవిడితో కుంకల తండ్రికిన్నీ కుంకలలో కొందఱికిన్నీ గూడా సంపదించు వుండేది. ఆసందర్భములో కొంచెం గ్రంథకర్తచే మందలించబడ్డ కుంకలు ఆ గ్రామములో యేకాంతమో ఆనాటి సంఘకట్టుచాల్లద్వారా న్యూనతగా చూడబడుతో వుండిన్నీ వెలిమూత్రం వేయబడకుండా సంఘంలోనే

కలిసి మెలిసి వుంటూవచ్చారు కాని గ్రంథకర్త మీద లోలోపల వీళ్ళకు అక్కసు మాత్రం వుండేది. గ్రంథకర్త అనాటికి బందరులో ఉపాధ్యాయవృత్తి విరమించుకొని విశ్రాంతిగా కాలంగడిపేనిమిత్తం స్వగ్రామం చేరుకొని వున్నాడు యాయన చేరుకొనేనాటికే గ్రంథంలోని గ్రామపాఠకుడున్నా ఆగ్రామంలోనివసిస్తో అన్నంలేని కారణంగానో, అనాటికి కుటుంబములేని కారణంగానో ఆగ్రామంలోని “వైవిరిణ్యగ్రదే” గారింట్లోనే ఉంటుండేవాడు. పూరికే, ఉండడమేకాక ఆవిడతో సంబంధంతోనే ఉండేవాడు. ఇతను క్రమశః, లెంకకుంకలకు తుంటరితనంలో ప్రదానహంగుదానగా ప్రవర్తిస్తుండేవాడనేది సారాంశం — ఈగాథ యిలావుండగా ఉద్యోగరీత్యా ఆపూళ్ళోకాపురం చేస్తూవున్న బ్రహ్మబంధు వాకాయన స్వగృహములో పెళ్ళిచేస్తో గ్రామంలో వుండేయావన్మందినీ ఆశీర్వచనానికీ భోజనానికీస్ని పిల్చాడు బ్రహ్మబంధువంటే ? బ్రహ్మ సమాజమతిస్తుడన్నమాట యీలాటి సంస్కారాలకింకా అనాటికాలం అనుకూలం కలది కాకపోవడంవల్ల ఆ గ్రామంలోని బ్రాహ్మణ్యమంతా ఆ పెళ్ళిలో యేవిధంగానూ పాల్గొనకూడదనీ నిశ్చయించుకుంది. కానిఆనిశ్చయానికి అంతిమ ఘట్టంలో వాక విఘాతం వచ్చివడింది. యెల్లానంటే గ్రంథకర్తకు గురుపీఠంలో వుండే పరమపూజ్యులు కొండలు ఆనం స్మరణ వివాహానికి ఆహ్వాతులై వచ్చివున్నారు - వారితోపాటుగా గ్రంథకర్తయున్న కలిసివెళ్ళకతప్పదు - అందుకని - తానుచెప్పితేవినే గ్రామంలోని బ్రాహ్మణ్యానికంతకీ వర్తమానించి - తానుగూడా అవివాహంలో పాల్గొని యీదిగువ ఆశీర్వచన పద్యాలకూడా చెప్పడం జరిగింది ఆ యీ పద్యాల భావాన్ని పరిశోధిస్తే అనాటి గ్రంథకర్త హృదయ మథనమనమే గ్రహించవచ్చు —

శా. ఘోరంబైన తపంచొసర్పి, అనలాక్షన్ మెచ్చగఁజేసే. త
ద్దీరత్వమ్ము సడల్చి - నాయజునకున్ దేహాంతరప్రాప్తి చే
కూజన్ జేసి - రతిన్ గలంచిన కువృత్కుబృథలావాసి -సీ
తామాఖ్యవధూమణిన్ మనుచుఁగతన్ రామకృష్ణాభ్యునిన్.

శా, సారాచారుని - చాందసుక్ - దనపతిన్ సంసారసాహిత్యపున్
 గారాబంబున మగ్గు మానసునిగాఁ గావించి సంసార సం
 సారం బిట్టిదటంచుఁ దెల్పిన సరస్వత్యంబ పేరిమించి - నీ
 తారామాభ్యవహూమజేన్ మసుచుఁగాకన్ రామకృష్ణాభ్యునిన్.

యీపద్యాలలో యిమిడ్చిన కల్పనవల్ల గ్రంథకర్త హృదయం సుగ
 మమే కనక విస్తరించేది లేదు ఆ యీ హృదయాన్ని తెలుసుకోవడం
 చేత కాని లెంకయున్న కుంకలున్న గామిపాచకుడున్న గ్రంథ
 కర్తను దూషించడానికి వుపకరిమించడంతో అంతక్రితం బోదెకాల్వ
 తో ముగిసిపోయిన వైరం మళ్ళీ తలెత్తించి-, అదే మల్లేశ్వర శతకమ
 కుటానికి అంకురార్పణయై రకరకాలైన తరహాలలో గ్రంథకర్తను
 బాధించిన తుంటుల దుష్టకృత్తాల స్వరూప స్వభావాల వర్ణనలలో ఆఱు
 వందల పద్యాలవఱకున్న పెరిగి, దారాశుద్ధితోపాటు వాక్కుద్ధిన్నీ గల
 గ్రంథకర్త కోరికలను అనఁగా, శత్రువులు అనుభవించదగిన శిక్షలను
 గ్రంథకర్త కోరినప్రకారంగా అమల్లేశ్వరుడు పూర్తిచేయడమువల్ల అలా
 పూర్తిచేసినట్లు విశ్వాసంగల గ్రంథకర్తచేత ఆ యీ గ్రంథం ముగింప
 పడింది.

.... వి ష యా ను క్ర మ జి క

1 వ పద్యం మొదలు - 54 వ పద్యం వరకున్న పూజారి విషయ
 మున్ను అనాటి మల్లేశ్వరుని స్థితిగతులున్న చిత్రపఠడినవి. 55 నుండి
 కుంకల్లో వాకని ప్రవేశముకల్గి. వాని సహాయం, లెంకకు ఏవిధంగా
 ఏర్పడుతుండేదో వివరింపబడుతో 113వ పద్యండాకాపెళ్ళి 118 నుండికుం
 కల వంశవర్ణన ప్రారంభమై 124 తో ముగుస్తుంది 126వ పద్యంలో కన
 బడే తిలఘాతకుడీ గ్రంథంలో పాత్రధారి కాకపోయినా గ్రామంలోని అబ్బి
 తేతిన అరిందా లొక్కల్లో వాకడుగా పేర్కొన బడినాడు - అంతే -
 168వ పద్యంలగాయతు - 172 వఱకున్న గ్రామపాచకుని విషయం
 రచింపబడింది. వీరివిషయం గ్రంథాంతంలోను గ్రంథమధ్యలోను

రూఢా వస్త్రోనేడింబుంది - 174వ పద్యం మొదలు వొకసత్రపుగుమస్తా కథ పుట్టుంది - ఇతడు కుంకలకు పెత్తంద్రీకొనుకు. వీని చరిత్ర 190 వ పద్యంవఱకున్ను వుంది. 193వ పద్యంలో - అసలు కలహకారణం చెప్పబడివుంది. 167 లో బ్రహ్మబంధువిషయం సూచించబడినది. 260 పద్యంలోని గాథ - ఏమిటంటే : ఒకబడిపంతులుద్వారా లెంక - గ్రంథకర్తకు సప్తం గలిగించడానికి యత్నించి, అపంతులు పెట్టిబాగుల వాడుకావడంవలన విఫలమై నాడనీ, ఆదాసీరంధకు కొంపకట్టడం కుదురలే దనీగ్రహించాలి 358వ పద్యంలోనిది వొక శూద్రస్త్రీ ఆజన్మబ్రహ్మ చారిణి ఉత్తమురాలు 362 లోని వైరం ఆగ్రామంలోనే వాక సంపన్నగృహస్థునితో కుంకలకేర్పాటై - స్థలభాండవిసర్జన కెంతో తోడుపడి నటు జనశ్రుతి 455 లో అయిపైర హేతువుగానే గ్రామంలో గ్రంథ కర్తసఖిమానించే వ్యక్తులు గ్రంథకర్తకు చేసిన గౌరవమని గ్రహించు కోవాలి. 470 లో గ్రంథానికి సంబంధించినంతవఱకు కథ అంతా క్రోడీకరింపబడివుంది. యింకా కొన్నివిషయాలు ప్రసక్తానుప్రసక్తంగా ఆక్కడక్కడ తగులుతూ వుంటాయి వాల్లకు సంబంధించిన సందేహాలన్నీ ఒకటి రెండు మాట్లు గ్రంథం పఠించినట్లయితే తీరిపోయేవేకనక అలా చేయవలసిందిగా పాఠకులకు హెచ్చరిక -

యీదిగువ పదాలు గ్రంథములో యెక్కడ వచ్చినా అవిఅన్నీ కుంకలకు పర్యాయ నామధేయాలని గ్రహింపగోరుచున్నాను.

1 కుంకల 2 కుంతలు 3 తాల్మలు 4 మూఢాత్ములు 5 కూశలు
 6 మందాత్ములు 7 దుష్టులు 8 కంకోష్టులు 9 బంధులు 10 విమనులు
 11 చందాలురు 12 దుష్టులు 13 దుర్జాతులు 14 అజ్ఞాత్ములు 15 హీనా
 త్ములు 16 వ్రాత్ములు 17 దర్పాంధులు 18 భిక్షకములు 19 యోగ్యోత్
 తులు 20 కష్టాత్ములు 21 ముండాకొడ్కులు 22 దున్నలు 23 రండా
 కొడుకులు 24 రాడీలు 25 మొప్పెలు 26 వదరుబోతులు 27 ప్రేతన్నలు
 28 తులు 29 నీచులు 30 బూతుంబుంగలు 31 ఎనుబోతులు 32 దరి

దుర్గలు 33 జతులు 34 దద్దమ్మలు 35 ఉచ్చిష్టులు 36 కాటుదున్నలు
 37 చౌరాచారులు 38 సాహిత్రాయలు 39 అభమారాతులు 40 అన్యాయపుంబీనుగులు 41 క్రూరాచారంభజులు 42 బుంబారులు 43 అనామతలు
 44 చండాలకాభామ్యుగాబోవులు 45 వెళ్ళిపిళ్ళులు 46 ద్రావులు
 47 ఒకప్రకృతులు 48 బరియా కుక్కలు 49 శునచాలావులు 50 వాఙ్మయలు
 51 శ్రేయోదారులు 52 పెండేల దేవయ్యలు 53 గర్వగ్రంథులు
 54 మాదర్శనులు 55 చెవలమ్మలు యిత్యాదులు —

పైనామదేయాలలో కొన్ని కేవలమూ కుంకలకు మాత్రమే కాక గ్రామపాపక లెంకలతో కూడిన కుంకలకున్నా పర్యాయ పదాలుగానే అక్కడక్కడ వాడబడుతోవచ్చాయి అదిగూడా గమనించుకోవాలి - ఆ యీగ్రంథంలో వ్రాయబడిన కుంకలు వగైరాల దుష్ట కృత్యాల జాపితాకూడా వ్రాసి మఱిదీన్ని ముగిస్తాను,

1 దైవానికి అపవిత్రాన్నం నైవేద్యం చేయుట 2 దేవాలయంలో సంధ్యాదీపం పెట్టకుండుట 3 దేవుని ఆస్తి తాకట్లపాల్చేసి నంపరించుట 4 మంచివారిపిడికి రొడీమూకను ఉసికొల్పుట 5 గ్రంథకర్తపై అబద్ధపు కేసుపెట్టుట 6 గ్రంథకర్త అధ్వర్యంలో నడిచే పాఠశాలలో అసభ్యా వస్తువులు చేస్తో ఉపాధ్యాయుణ్ణి నానాకూతలుకూసి బరిసాగకుండా అటంకాలు కల్పించుట 7 గురువైన గ్రంథకర్తను అడ్డమైన తిట్లు తిట్లు చుండుట 8 గ్రంథకర్త వద్ద విద్యాభ్యాసముచేసే శిష్యుల్ని తిట్టుటయున్ను కొట్టుటయున్ను 10 గ్రంథకర్త యింటిని కూల్చేనిమిత్తం ఎన్నో ప్రియత్నాలు చేయుట 11 గ్రంథకర్త తాలూకు యింటిలోని సామగ్రిని పగటి దొంగతై దొంగిలించుట 12 గ్రంథకర్త నివాసగృహంలోకి పంచుల్ని తోలుట 13 గ్రంథకర్త తాలూకు చూడుపగువున్ని బలవంతంగా కట్టి బాధించుట 14 గ్రంథకర్తను “పెట్టి వెంకయ్య” అనుట 15 “తరవాణి” అంటూ గురువైన గ్రంథకర్తను హేళనచేయుట 16 అగ్రామములోని ఒక పుడ్రంగి ఛార్మతో సంపర్కం కల్పించుకొని

వద్యంగి సోదరులకు అక్రమ విరోధం సృష్టించి చివరికి భార్యాభర్తలకు సంబంధములేకుండా చేయుట 17 శ్రీరామచంద్రునికి ఆలయనిర్మాణం చేసి అందు హరిజన ప్రవేశ సంస్కారంచేసి అంతతో తృప్తిచాలక ఆలయాన్ని చివరికి పగులులశాలగా మార్చుట 18 భిచ్చమెత్తుకొనే ముష్టిదానిపై మీసంతిప్పి చావగొట్టి శౌర్యప్రదర్శనానంతరం దానిచే శాపసర్థాలు తినుట - ఇల్లాంటి వెన్నో ఉన్నాయి ఎంతవ్రాసినా విషయమింతే — స్వస్తి :

జయ - మహావరాత్రి

విద్వాన్

20 - 2 - 1955.

చెళ్ల పిళ్ల దుర్గేశ్వర శాస్త్రి

(షరా) ఈ దిగువవిధంగా కూడా ముద్రాప్రమాదములు - సవరించుకోవలెనని ప్రార్థింతును

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
26	10	లనన్	లనన్
27	15	రిద్య	రిద్య
41	11	యైవె	యైరె
45	21	ధ్యాన	ధ్యాన
61	21	కెడవన్ గోరంతయున్	కెడలోఁ గించితునుకొ
87	16	గీర్వా	గీర్వా
93	18	ర్య	ర్య

శ్రీమత్తురదేశరామైనమః

మల్లేశ్వరవిజ్ఞప్తి

* బోదెకాల్వ *

- ఉ. బోదెవు నీవుకావు మరి బోధివదెట్లన నీడు శాఖలో
లేదువిసీతి, యోగ్యతయు లేదు, ముఱువొకపత్తి పూర్వమే
లేదు కృతజ్ఞతాగరిమ లేదు, గురుప్రసరాంఘ్రిధత్తీయు
లేదని బోధచేసితి బలే ? యిక వర్ణిలు బోదెకాల్వరో 1
- ఉ. జేనెదో ? జెత్తెదో ? కలవు చేసిన బోధ యపార, మింత వి
జ్ఞానముమున్నునే జనువు శాస్త్రము లేనియుబోధనేయలే
దోనెఱుఱాణ ? నీ కతన నొందితి నింతకు శాఖ తర్జ్వ మిం
తేను నినున్నుతించి కృతకృత్యుడ నయ్యెద బోదెకాల్వరో ? 2
- ఉ. నీగతి నీప్రవర్తనము నీదగు లోతును నీదుపాతు నీ
లోగడ నున్నియున్ సకలలోకులకున్ వికదంబులయ్యెని
న్నాంగఁ బ్రియత్నమున్ సలిపినట్టి ప్రబుద్ధుల తెల్వితేటలున్
జేగయు బ్రాజ్ఞులెల్లను నిసీ ? యని రోసిరి బోదెకాల్వరో 3
- ఉ. పంకము నీ యెడంగలుగు పద్ధతి యుక్తమ కాని నీకొగిన్
సంతెల వేయఁబూను సరిస్వాంతము పంక మొనర్చితెట్లు నీ
కొంకది నేనెఱుంగుదును గొంకకు సంధిని గోరినంత నీ
పంకపు దేరి చూడఁగల వాడొకఁడుండఁడు బోదెకాల్వరో 4

వ. పడుచును తెన్నుదిచ్చి వెంటెలరన నెన్నని కొంకఁబోలు మూ
రడుము వ్రేలా యెరుల్ కలహఁరాగము చూపిన సంధి గోరుచుల్
కడుబుధి సమ్మెరం బగుట గాటుముగాఁ బ్రయత్నించి నుతనే
తడిసిన సుల్కమంచపు గురల్ గననయ్యెడి బోదెకాల్వరో 5

మ. నిను సాధించుట న్యాయమంచెటిఁగియు నిక్కమ్ము గ్రామమ్ములో
ఘనులెల్లన్ గనియుండుటల్ దెలిసియున్ గహ్కరితిన్ జూపుచా
రినిలో కానకు మిక్కిలిన్ దెలిపి యుద్రేకమ్ము వారించుటల్
చనునంచున్ జూమి బోదెకాల్వరో? కడున్ సంధింప యత్నించుటల్

ఉ. అంతయకాని జేయల పహాయము నన్నిను గప్పనెంచు మ
స్వాంతుల బుల్పు దీర్చుటకు శక్తత చాలక కాదు నా మనం
తెంత విరక్త మయ్యుఁ బని యేర్పడి నప్పుడు రిత్తవోచునా
పంతమెఱుంగుఁ బండితనభల్ భయమందకు బోదెకాల్వరో? 7

ఉ. పంతము మీది పండిత సభాస్థులన్ బనిసేయుఁగాని ధీ
మంతులుగాక కేవలము మత్సరులై తమ పట్టినట్టి యా
జుతువు మూఁడుకొళ్ళ దను జాడ్యపరీతులపట్ల వమ్ముటం
చెంతువా? నిక్కమే యయిన నేమగుఁ జూడుము బోదెకాల్వరో 8

మ. పకలమ్మున్ మదిలో నెఱుంగుచును శిష్యత్వమ్ము బంధుర్వమున్
వికలమ్మున్ బొనరింపఁగాఁదగమిఁ దచ్చిచ్చేషమున్ వైచిత్రిన్
మకమా సంధిని గోరితిన్ వినక గచ్చుల్ గొట్టుచున్నారు న
న్నిఁకఁ జూడన్ గమకింపు చింతిలకు వీకే లోటులేకుండెడున్ 9

మ. మకుమారాంగి కొమార్త గల్గ నొకరాట్నానుండు తన్మంజుగా
త్రితి భర్తన్ గడునేరి తెచ్చి యల రాత్రిన్ సూత్రమున్ గట్టిప
ట్టు కథానెట్టి పరాభవమ్ము గనెనట్టుల్ మమ్మినిన్ తేనలో
నికఁ దేగన్ బ్రయతించు వాండ్రయల్చిన్నెల్ వన్నెలుం బోదెరో

ఉ. పన్నుడు లేని బోదె కొఱకెవ్వనినో యుసికొల్పి వాసిచే
బన్నులు నాకొనబుటకుఁ బన్నెడి పన్నుగడల్ దక్షిణమ్ములో

మన్నయిపోకయున్ననను మానక పేతోక పేరఁ బిల్వ ము
న్నన్న? యథర్థ మెప్పటికి నాఁగదు ధర్మము ముందు బోదెరో 11

మ. కడుఁ జాతైన ప్రిదేశ మియ్యెడల జక్కన్నాకు విశాంతి యే
ర్పడు నంచున్ గడియమ్ము వచ్చితిని దుష్ప్రాగల్భుఁడారేయు ని
య్యెడఁ గూడఁ జని చెప్పుచుండిరని యెంతే లోన జింతిల్లుచున్
గడునుం బోకలు మించినప్పు డెటు లోకాలూఁదుటల్ తప్పనే 12

మ. కలహం బియ్యది ఇంచునర్థమునకుఁ గారాదుగా ! యంచునే
నలుకన్ లోఁగలుగంగ నీక యలవాం డ్రిన్యాయమార్గమ్ము రెం
తలుగాఁ దొక్కిన నైఁదితిఁ గడఁగినంధానింప యత్నించితిన్
జలవద్దై వము కారణంబగుట నవ్వారొప్పురే తోరవకున్ 13

ఉ. ముప్పదితొమ్మిదేడులకు మున్నటి నుండియు నున్ననిన్ను మా
యప్పరో? నేఁడు పూడ్చుటకు యత్న మొనర్చెడి వారి నైపుణున్
తప్పక వడ్డనీయములు తథ్యమెఱింగియు శిష్యులయ్యు వాం
డిరిప్పని పూను హేతువది యెట్టిదో? తెల్పుము బోదెకాల్వారో 14

మ. అకలంకమ్మగునట్టి నెమ్మనముతో నన్నత్రయత్నమ్ము ని
త్య కలంకమ్మగు నూహతో నొరులు సేయంబూను యత్నమ్ము దీ
నికి బాహ్యమ్మగు వారణమొక్కటియున్నేనెర గుర్తించి యిం
తకు న ద్దేబెలకిట్టి దుష్కవటల్ దాపైన వేహేతువో 15

మ. కపటత్వమ్ము వహించు కారణమెదిన్ గన్నట్ట దింతేనియున్
విఫలత్వమ్ము వహించి పర్థిలుము పృథ్విన్ జాలఁజేర్చాంచెఁ యా
చవల స్వాంతు లొనర్చునట్టి పనిలేకంచేనియున్ లేదని
కప్రకారం బొనరింప నేరికి నసాధ్యంబయ్యెడిన్ బోదెరో 16

ఉ. పారలుదానఁజెట్టికొని పాతెడు నీరుఁగలట్టి నీరు సొం
పాఱఁగఁ బూడ్చెనెవ్వఁ డతఁడప్పనిచేసినపై వృథాగ న
న్నోరికొలందులాడెఁజామి నోరటు జాతెడు నప్పుడెంతతో
యూరివివేకులుండి రినిరో? యని తప్పనిరోసి బోదెరో? 17

మ. మునుదుర్వాసుని యాచవార్షకులెటుల్ మోసమ్ముమైదీరి కూ
ర్చుని వంచింపఁగడంగిరో యటులె శిష్యుల్ “జానెఁడే మూరె”
యని నిన్నున్ గురియించి హాస్యరచనా వ్యాహారమోహాంధు
పనినాకున్ గలిగించుచుండిరి పృథావ్యాపారమే పారఁగన్॥

శా. యావత్కాలము నీవృథాకలహ దుర్వ్యాపారపున్ బీజమున్
జావన్జేయమి గొప్పముప్పనుచు నే సందింపఁగానెంచి లా
భవిర్భావముఁ జూపినన్ వినరదేమన్యాయమోకాని యో
దేవీ ? వారలతత్త్వమి వెఱుఁగుచోఁ దెల్పంగదే బోదెరో॥

శా. నీలోతెంతయొ వారెఱుంగదురుకానీ వారిలోతెంతయొ
నీలోనై నను నీవెఱుంగవాకొ ? నీ నీచోపసర్పత్వ మె
ట్లోలిన్ వారికొసంగి డీల్పడితివో యొక్కింత వాక్కుచ్చుమో
స్థూలంభావుకతావదోన్ముఖపయస్తోమాధ్యమా బోదెరో॥ 2

ఉ. మంగలిదొక్కప్రక్క మనమాన్యులు వేటొకప్రక్క నొక్కనీ
కుంగలలోతుఁ బాతగలి కూలితి కూలుచునుంటి వేసు ని
న్నుంగనినాఁడ నీదగుమనోరథమున్ గనిపెట్టినాఁడ నీ
వెంగలిచర్చలో నడుగుపెట్టుట కిష్టములేదు బోదెరో॥ 2

అ. వె. కోట్టుకరుగ నొక్క కొనగోటిమాత్రాశోఁ
దీరుపనికినిపు దేబెవగుచు
నప్రతిష్ఠనాకు నంటగట్టెదవేల ?
యంచు నేటికేడ్చెదమ్మ ? బోదె ? 23

అ. వె. అప్రతిష్ఠ నీకనాదిగనున్నదే
యేనుదానిఁదెచ్చి యాయసేల ?
ఉన్నయప్రతిష్ఠ యూడ్చిపెట్టుటకునై
వారు పట్టుపట్టినారుకాని॥ 23

శా. నీ కేదారము నాదుజీవనముచే నేనెన్నియో వత్సరాలె
సాఁకన్ బండుట నీవెఱింగియును నాచావీపు నై రించుచో

సీకుందాఁకదొరొ ? కృతఘ్నుత కడున్నీచాతినీచంటు త
త్పాకంబెట్లు భరింతు వంచడుగుటల్ భవ్వంబగున్ బోదెరొ॥ 24

చ. ఒరులు కృతఘ్నులై న మదినూరకపోక్కెడి నిన్నువంటి ధీ
వరుసకుఁ గూడఁ గైకొనఁగవచ్చునె ? యిట్టికృతఘ్నుతా మహా
దురితమటంచు నీవడిగెవో ? యది యట్టివయొట నామనం
బెఱుఁగు, నెఱింగియేమిఫల ? మేనలవారికి లొంగిపోయితిన్॥ 25

మ. గురుభక్తిన్ జరజమ్ములన్ దుడిచి దుష్కోపాన నిన్ బూర్చు న
ద్దురుసుంఖాకమువారితోడఁ గడువృద్ధుండైన నేనెట్లు సం
గరమునజేయుదు? నీయెడనృదిఁ గృతఘ్నుత్వంబు కైకొంటయే
వర, మా భారము పూనుచో ఘనులునవ్వన్ బాలుగాకుండునే॥ 26

ఉ. కాలలవారు తిప్పవ్యుటయుఁ గాలువనేనును స్పృహ్యమంటయున్
బేలతనంబు వాయొకటిపెచ్చగుఁగాక మఱేమి ? తుల్యలే
యీలలిఁబోరు నిర్వరని యెల్లరునప్పుట కొప్పు నంకచం
దాలము లీకృతఘ్నుత గనంబడనియపు నాకుఁ గాల్వరొ॥ 27

శా. అలనాడల్ల వసిష్ఠధేనువును విశ్వామిత్రుఁడన్ తేఁడు దు
ర్గలితుం డాత్మవశమ్ముజేసికొనఁ దాలక్షింప కహ్మోని నీ
వరెనే యుండఁగ నేమియయ్యో నటులేవారిన్ విధారించి నే
నిలువన్నేర్తు నటందువో ? నిలుపు నీనేర్పేను వర్ణించెదన్॥ 28

ఆ. వె. సత్తరువులుచెఱుచు సన్మార్గలకఁబోదె

కాల్వగప్పుటెంత ఘనతరంబు

“తల్లిచెవులుతెల్పించు భగ్యాత్ములకునెందు”

బిన్నతల్లిచెవులు బీజపువులు॥”

29

క. బోదెలునూతులుఁ జెఱుపులుఁ

బా దగలన్ ద్రవ్యజేయుఁ బాఞ్జఁడితరుఁడా

హ్లాదపడువాని నూడ్వఁగ

మీఁదెఱుగనివానిచె యిదిమేదివి నప్పున్॥

30

ఆ. వె. బోదెకాల్వలూడ్పుటాదినుండియు వెందుఁ

గలదుగాని బోదెగట్టులూడ్పు

కక్కురితిని జూడఁగాలేదు నేటికి

నదియుఁజూపెఁ గలిమహాత్ముచర్య॥

ఉ. మొరకుల వెంబడించి కొనిమోసపువృత్తిఁ బొచ్చియెట్లోను
ర్భరమగు పొట్టనింపితొనఁ బాల్పడువాండ్రకు దేవుఁడన్ననున్
గురువనినన్ మనమ్మునకు గొంకుచయింపదు చోరులేనియున్
వరిమనుకొమ్ము వీరల యపాత్రతలెంచిన సుంత బోదెరో॥ 32

మ. గురుసాహాయ్యము మంచిమార్గమునకుం గొంపోవువౌర్గత్యపుం
దరికీడ్చున్ శనిసాను, మిందుమనసు స్తంత్రక్షణలే సాయమున్
శరణంబుఁదిరో ? నీవెఱుంగవె ? భవిష్యచ్చర్య భూతమ్ముచే
నెఱిఁగింపఁబడె నీకు నింకవగ పింతేలమ్ము ? యో బోదెరో॥ 33

మ. అకలంకుండు శపించె వీరి నన్యతవ్యాసంగులన్ బన్మనా
యక గోత్రప్రసరుండు సూర్యుఁడవి తానల్లంతనేపోదుదా
ని కదాభాగము లోనిదేయగుఁజూమీ నీతోడివైరమ్ము రి
త్తకళాసూచనకాక యేటివనికీ కాట్లాబులో బోదెరో॥ 34

చ. పలువురు నాకతాన వరి పండగఁజేసిరికాని యేరు దో
ర్బలమున నమ్ముఁ గప్పబుకుఁ బాల్పడినట్టిరులేరు వీండ్రకి
యయికకు నేదికారణమటందువో ? విద్దియచెప్పబొక్కటే
కలను మఱొండు కారణము గన్పడఁదెందును బోదెకాల్వరో? 35

మ. సరియౌకారణమొండు చూపుమనుచున్ శంకింతువే, నొందుచే
దరయన్ వత్సరపంచకమ్మయినఁ దానొనేరికిం గావ్యముల్
పరిశీలించి పఠింపునట్టివి శ్రమఁ బాటించకేయొక్క ప
త్సరమే చెప్పబ గొప్పతప్పగుచుఁ దోచుచున్నో బోదెరో॥ 36

చ. చిలుకకుఁ జెప్పినట్టులుగఁ జెప్పిననున్ విసరేమిపాపమో ?
కలహపుబీజమున్ జనుపుకర్తమునొప్పిన నై జగౌరవ

స్వలనమటించుఁ దలెదరదరదరఁ విగ్రహమంచు నింక వా
రెలమివహించు కారణమదెట్టిదో ? దయ్యమెఱుంగు బోదెరో॥ 37

కా. నీ చై ర్భావమునీకు సాహమియున్నీకుండనీమంచునా
నీచుల్ పూర్తిగఁ బట్టుపట్టిరికదా ? నేనడ్డగానెంతునో ?
నీ ? చందాలమటించుఁ బోవిడుతునో ? చెప్పంగదే చోదెరో ?
కావమ్రేనియుఁ జేయనేరని వృథాకాష్టాట నాకర్హమే॥ 38

మ. అరుదెండంచు సగౌరవమ్ముగ నుపన్యాసార్థమై పిల్వఁగా
నరుదేశక్తుఁడఁగా, సటంచనెడి నేనత్యల్పమో దీని కౌ
సరమై లోర్చునకేగుచో ననుభునుల్ శంకించుచో వారి నె
క్కరణిన్ వృప్తులజేతునంచు మదిలోఁ గంపింతునో బోదెరో॥ 39

మ. వగవన్ దేనికెఁగాని యందొకఁడు విద్వత్తన్ గడింపంగఁదా
మొగమోటమ్ముగ నాకవన్ మెలఁగునీముగ్ధుల్ వృథా వాని థా
గ్యగతిన్ ద్రొంచిరి “దీనిచేఁ దమకగర్వ భ్రాత్రితల్ దప్పుతే
మిగులన్ లాభమటంచునెంచిరాకదే ? మేల్మేలగున్ బోదెరో॥ 40

ఉ. తిమ్మనకన్నలేగు దురితమ్మదివార్యముకాక పోయె రా
రమ్మనినేనుబిల్చినను భ్రాతలకున్ దలకందియో ? మొగ
మ్రొమ్మెయిఁజెల్లకో ? చదువనిచ్చవహింపఁడు వెట్టివాఁడు నా
నెమ్మదితానెఱుంగఁడె గణింతునె ? వైరమువిద్దె చెప్పుచో॥ 41

క. అన్నయ్య లెంతచెప్పిన

విన్నయ్యలుకారు తనకు విశిలేదల వా

ర్చన్నట్లు చనకయనితాఁ

జిన్నమొగమ్మగుఁచుఁ జదువుచెడగొట్టికొనెన్॥ 42

చ. అదియటులందె రైలుమునుపాదినీ బుట్టిన యస్త్ర పుట్టి య
భ్యుదయమునొందుచున్న సనుబోదెరో ? మావఁగశక్తి యేరికిన్
గురురదుకాని దీనికయికోర్కకుఁ బోవుటకిచ్చలేదు నే
నొదిగితి నిన్ను చూచునకు నోమఁగనిచ్చితి వృద్ధి నొందుమా॥ 43

క. ఇరసీ పరికితునీడు

ర్వికలాత్ములరారు సచ్చిరేనియు నీతో

నీకిఁ ద్రోసిపూడ్చుటెఱుఁగుదు

రెకసెక్కములుడిగి యుందురీపై వైరుల్॥

44

శా. నీకుకామంగళహృత, నీయెడల దుర్నితిన వృథాతాల్చుదు

ధీరుల్ గాంచెడిదుర్గతిన్ దెలుపనెంతేసాక్షివై హాయిగా

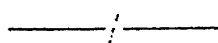
నేకాలమ్ము నొసంగుచుండెదవుగా, కీకైతనీతోడి పా

టాకల్పమ్మలరారుతన్ బుఱుల మెప్పత్యంతమున్ బొందుచున్॥45

సమాప్తము

శ్రీమత్పంచేపతామైనమః

శ్రీమల్లేశ్వర విజ్ఞప్తి

శా. శ్రీమంతమ్ములు సకటాక్షములు, నిన్ నేవించువారల్ సవా
నేమమ్ముంగని వృద్ధినందుదురు, చుశ్చేష్టల్ వృథానేయును
ధ్రిమంతుల్ తమ చుర్విదగ్ధతకు నెంతేదామె బాధ్యుల్ గదా :
స్వామీ ? సర్వమెఱుంగు నీతిదెనమహ్మారము మల్లేశ్వరా ॥ 1

శా. పిన్నర్ పెద్దలబన్న భేదము లవంబేనిన్ గనన్ రాదు సుం
పన్నుల్ నా స్తిఱుజాక్తి పూజ్యము మహాపాపాత్మ కుండిచ్చునా
యన్నమ్మున్ దినకుంట అంకడియ సకాహార మీయారనో
యన్నా? యెందుల కుండెదో తెలుపు మయ్యా: లండ్రి మల్లేశ్వరా

మ. అవివేకుల్ తినరాని యన్నములు నేయన్ రాని దుష్కృత్యముల్
భువిలోనాస్తి, వివేకులన్ గలిపి యీ బువ్వంపు బంతి వెనన్
దవుల జేయగడంగు చుండిరి కటా? తత్వాపపుంగరాడు నీ
తెవరో యెందుల కర్చకుండెయిదెనిస్సి దేవమల్లేశ్వరా ॥ 2

మ. విసము మెక్కిన మేటి వంచెఱుంగునున్ విశ్వేశ యద్దాని కీ
కసుమాలమ్ము నకెంతయంతర మొగిన్ గర్భస్థముల్ పేర్చుచి
విసముం జూచిన మాత్రం ద్రెళ్ళిపడు చుర్భిక్షంబు పొరిపించె బల్
వనకుల్ గల్గియు నీకుఁ గర్మగతి దుర్వారంబు మల్లేశ్వరా ॥ 3

శా. వేదాభ్యాస పవిత్రకుక్షియగు సుర్యీ దేవునిం గూడ ను
ర్వాదుల్ కొందఱు దీని నెట్లా కుడిపింపన్ జాలయత్నించి త
ల్పొదయ్యంగుడిపించి రి ప్పటికి నేడో రేపొ శేషమ్ము సుం
పాదించంగల రిక్కలిప్రకృతి తెవ్వారట్లు మల్లేశ్వరా ॥ 4

- శా. నీ కర్మమృది కాలియర్చుచుని దుర్మీతిస్థితిన్ జేసియీ
 డోకున్ యోకెడుచూడు భక్ష్య మగునట్టుల్ బ్రహ్మ నిర్మించెఁబో
 మా కేమీ చెడుచూడు మెక్కుటకు ? నేమంటాత మిహ్కుటికి
 స్పీకున్ గూడఁ సహింపఁగావలయు మా నేరమ్ము మల్లేశ్వరా 6
- శా. దాసీదాస నిరంతరార్చితులు భూదారుల్ భవత్సేవకుం
 డీ సంపత్తిని నీకెటో నెఱుపె నా యేవంపుఁ గైంకర్య మే
 తానైరింపర నీవులో మిణుక నేతద్దెన్య మొండబెప్పనే
 సీ ? సీ ? దేవునకేనిఁదప్పదుగదా ? చీకాకు మల్లేశ్వరా 7
- మ. వసతుల్ తేండ్లిడినట్టి వుండియును నీ ప్రార్థకర్మాననీ
 సనిలే నన్నమెకాక దుర్మలినతా సాంకర్య కైంకర్య వుం
 గనయున్ బాల్చుడి “కాకమాంస”మనుశ్లోకం బెల్ల సీయందె తా
 చొసఁగెన్ జింతిలఁ బోకుమీ చెడుఁగెటో పోకున్నె మల్లేశ్వరా 8
- శా. హేయాన్నంబిపు డబ్బ నేమియగు ? నీ కెన్నేడు లాయెన్ హృదా
 ప్రియమ్మా రుచిరాన్నమబ్బి నిజమున్ వాక్రుచ్చు మోదేవఁ యే
 సాయాహ్నుమ్మున నీకు దీపమిడెనో ? చర్చింపు మింతేల ? నీ
 కీయావత్తెపుడేని దప్పనొకా ? మేమీక్షింప మల్లేశ్వరా 9
- శా. కూరల్ పప్పును నేయి యన్నమును రిక్తుల్ గూడ భక్షింపనే
 సారస్యమ్మును లేని యత్తినయ భక్ష్యమయ్యెనీ కౌర ? మ
 ర్వారంబీ దురవస్థ కాటవసియింపన్ మాని దేవాలయం
 బారన్ జేరినఁగాని మానదొకా ? నీవాచూడుమల్లేశ్వరా 10
- శా. దీపం బుంచమి కంత చింతిలముసూ ? దేవా ? భవర్పాలనే
 త్రాఁపారాగ్నియ చాచునప్పనికి నీకాహారపుంబట్ల నే
 రోపమ్మున్నది యన్నియుంగలవట ల్లుంగుఱ్ఱ జిహ్వోస్థలిన్
 చాఁపై సర్వేశ నైశ్చరుండనుట సంప్రాప్తించె మల్లేశ్వరా 11
- శా. ఏసంబంధములేని గేస్తురెటులే నేకూటికే నగమై
 దోస మ్మంచగఁ గూర్చరర్చకుఁడు నీతో నిత్యసంబంధి యే

యీసోలోగొని హేయమున్ గుడిచి నీ తీయేపమున్ గుడ్చునే :

నీ సత్తన్ మచినమ్మడన్న నుడియే నిక్కమ్ము మల్లేశ్వరా 12

శా. గ్రామస్థుల్ నిను దైవమంచెటిగి జంకన్ జొచ్చిరేకాని నీ
సామర్థ్యమ్మది యెంతయో యెఱుంగుటన్ జంకండు పూజారి యో
సామీ : లింగము రాయి గాఢలఁచెనో సత్తా విశేషమ్ము లిం
దేమేనిన్ గలవేని యింతతెగునే యిప్పట్ల మల్లేశ్వరా 13

మ. సుర ద్రాఘున్ దినునంజుఁడం చొరులకున్ జూపించు నక్కన్వదూ
ప రసమ్మున్ భవదర్శకుం దెఱిగియున్ దాపమ్ము పంచించి యి
ద్దురితంపుం జెడుకూడు నిన్నుఁ గుడిపెన్ దుర్వర్తనర్థమ్ముచే
గణవంబుద్ధ కతానఁ దానొకరెఱుంగన్ లేమి మల్లేశ్వరా 14

శా. ఎన్నాళ్ళి చెడుకూటి తో మనెదవో యెన్నాళ్ళు పెండీకటిన్
విన్నాణమ్ము దొరంగి వర్తిలెదవో : విశ్వేశ : పాపద్యయం
బెన్నం దున్నిను పీడునో : సిరులునీ కెష్టబ్బునో : తెల్పుమో
యన్నా రాయివి కాక దేవుఁడవె నీవైతేని మల్లేశ్వరా 15

శా. నీ నేత్రాగ్నియే నీకు దీపమనుచు స్నేహంతినే కాని య
స్థైరిన్ని గుడికెవ్వఁడేనిఁ జనుచో నిక్కట్టు వాటిల్లు మున్
సూనాస్త్రిం దరుదెంచి రూపఱఁదె : యోశూలీ : విచారించుచో
నీ నేత్రాగ్నిని మూయుటే హితమటుల్ నేమింపుమల్లేశ్వరా 16

మ. కనులన్ మూసుక కొంత కాలమెటులో గాఢాంధకారమ్మునన్
మునుకల్ వెట్టుచునుండు మెట్టుల నొయీ ముప్పంతటఁ దీటునె
ట్లని ప్రిశ్నింపకు మర్చకాత్మజుని బాల్యంబంతలో చీడు వా
నిని వర్దిల్లఁగఁజేసి బాగుపడుటే నీతెల్వి మల్లేశ్వరా 17

మ. నమకమ్మున్ జమకమ్ము సూక్తములు నీనామమ్ములు న్నిదుపెం
ద్లము నామమ్ములు వానికి న్నొడుపు మే“లా”బుక్కులున్ వానిచే
నెమ కంజేయకు కోర్టులన్ మఱఁగుచో నీకొంప మున్గుఁజుమీ
నిముసంచేనియు వాని నేమఱమియే నీబాగు మల్లేశ్వరా 18

మ. పదిగంటల్ గద ? కోర్టుపై మదియునీ పాదార్పనాఁ త్రియున్
గురురంబోవుటయెట్లు ? వండి, యదిసీకుంజూపి, రామ్మెక్కి త
న్నెరుయంజూచెడి పారటీలగమితో నేనాఁటిరానాఁడె త
ప్పుదు కోర్టేగుట, యర్చకత్వమెటులో వాక్కుచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 19

శా. వేటొండూర వివాసమయ్యెడ నెటోవేలేచెనేయన్ము, పైఁ
దీరంగవలెఁ గాల్కముల్ పయిబయల్ దేరన్వలెన్ రావలెన్
సారాంశమ్ములు పారటీలకెఱుకన్ సల్పన్వలెన్ స్నానమీ
పై రాజన్వలెఁబొయ్యి కోర్తిచటికిన్ బర్చవచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 20

శా. ఏతంబెక్కినవాని ఫక్కిగద ? యాయాసీచుపూజాభరం
బీతంటాలును సంధ్యలోనయన సత్త్వత్యమ్ములున్ వంటయుం
బ్రీతిన్నీదు సమర్చనమ్ము నెటుప్రాప్తింతున్ మనుష్యుండె కా
దోతండ్రి ? యిది దేవుఁడేనెటులు సేయుందెచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 21

మ. అన్యతమ్ముల్ మునుసంత చెప్పినవి తానానాఁడు రువ్విచ్చి సా
క్షిని నిర్చీకు నొనర్పఁగావలయుఁబైఁ “గేసెట్టులన్ గెల్తు మం
చును బార్దీనుసికొల్పఁగావలయుఁ బై సొమ్మెంతయో కొంత క
ర్చున కంచున్ గొనఁగావలెన్ జనవలెన్ జూఁకోర్టు మల్లేశ్వరా॥ 22

శా. ఎన్నో సృష్టలుసేయఁగావలయు నెన్నేఁగల్పనల్ సత్కమే”
యన్నట్టుల్ లగియింపఁ గావలయు నీయాచూనఘంఘోలలో
నిన్నున్ నన్నునుజూచువారెవరు ? మన్నింపన్ భజింపన్ యజిః
పన్నైవేద్యమొసంగ వీరెటుఘటంప న్వచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 23

మ. అన్యతంబాడని గొల్లజోయలకసత్య పీఠిగల్పించి వి
ప్రునియానామకుఁ గొక్కువెట్టు సుఖపుల్ దోధించియాభూమిలో
దసకున్ భాగమునేర్పరించికొని యాతండిష్ట వర్తింతు ప
ర్తనకు న్నిదగునర్చనక్రియకు నే తంపెట్టు మల్లేశ్వరా॥ 24

మ. తపపూర్వుల్ నినుఁ బూజ సేసిరికదా ? రచ్చుద్ధచారిర్రముల్
కనివిన్నట్టఁడె యాతఁడిపిటులు నిన్ గాఢించు చున్నాఁడె టో

ధనమార్జించునకాని యుక్తముగఁబెద్దొక్కముట్ట వెచ్చించమిన్
మనుకాలమునరాదు నీవయిన యమ్మాన్యము మల్లేశ్వరా॥ 25

మ. కొడుకున్ దాసునురెండుపొట్ట, లిఁకఁదక్కుం గల్గువారెవ్వరున్
గుడువన్ గూటికిలేదుగేహమున, నీకుం బెట్టితానెంత ని
ల్కడగావర్తిలవచ్చు ? నప్పులవృథాగా బెంచఁగానేల ని
మడిమాన్యములమీద నీతనికిస్వామ్యమున్నె మల్లేశ్వరా॥ 26

శా. పందల్ పూర్వపుతెక్క, నేఁదనిన వేల్పుచ్చున్జుమి ? భూమిపైఁ
జందాలున్నవికొన్ని, నీవెఱుంగవే ? శశ్వత్సమారాధనల్
నందాదీపములేమి కేకతము ? మానాఁడిట్లు పాదయ్యె నీ
చందమియ్యది మాదులోపమెయగున్ సర్వము మల్లేశ్వరా 27.

శా. మాలోపమ్మనుకోకు శక్తికొలఁదిం బట్టారుయత్నించుమే
వీలుంగానకమిన్నకుంటి, మతఁడు ద్వేలుండు గ్రామముల్లో
మాలోమాకనుకూలభావమది సామాన్యంబు, నీవంతయున్
నీలోఁజాలనెఱింగి నైఁపగదె మానేరమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 28.

శా. దేవస్థానపు రూలునున్నదటయోదేవా ? తదాధారపున్
జేవన్నివగునర్చకుండు వినయశ్రీవాల్చునేమో ? మహీ
దేవులోనగు గ్రామపుంబ్రజలునీ తిండినివచాంపరే
జావోపాపము ? మెక్కుచుంటివదియున్ స్వల్పంబుమల్లేశ్వరా॥ 29

మ. పరమేశ్వరియిహమైకొన్నియభయస్రాప్తిన్ బ్రసాదించుని
చరణారాధన మట్టిదీనికొఱకే జన్మించు పాపిణి మహా
త్తర సౌధాగ్యనిధుల్ గదా ? సుఖముగాఁదృశ్యేవకావించి స్వ
ర్గరమన్బొందక యర్చకుల్చెడుట ఘోరంబయ్యమల్లేశ్వరా॥ 30

మ. ఒకచోనేగఁబనేమి ? యర్చకునకేయూరేమి యైసన్ భవ
త్రుకటాంఘ్రిద్యయపూజకున్ వలయు తత్తత్పితృపుష్పాది ప
స్తుకదంబమ్మును నేకరించు కొనుచున్ శుద్ధాత్మఁడై నిన్నుఁ బా
యక పర్తించుట భుక్తిముక్తు లిడుఁగాదా ? రండిఁ మల్లేశ్వరా॥ 31

మ. తన యంతన్నినుఁ గొల్వకున్న నితరుల్ తన్నందురం చేనినిన్
దినమున్ గొల్పెడి యర్పకాన్వయమునందే పుట్టి పెంపొంది గాం
చిన ప్లాణిన్ సుకృతాత్మఁగాఁ దలఁచు మత్సిద్ధాంతముంగూడ నో
యనఘా నీదగు నర్చకుండు మననీఁడయ్యెయ్యో మల్లేశ్వరా॥ 32

మ. ప్రతిబంధమ్ముననేని నీ దగు సమర్చన్నిత్యమున్ సల్పువాఁ
డతిధిన్యాత్మఁడటన్న నానుడికిదేవా? వ్యాసముఖ్యుల్ మహా
యతులాధారము దేవదేవునెటులే నర్చించుచీ పుణ్యసం
గతి యట్లబ్ధియుఁ జేయకుండుటది దుఃఖప్రాప్తి మల్లేశ్వరా॥ 33

మ. “ధనముంగొంచుఁ బార్థమర్చనమునింద్య”మ్మంచు శాస్త్రమ్ము లా
డును గాకందులకొప్పురా దొరులనెట్లో పొట్టకైకొల్పు చె
వ్వనికోతక్కినఁ దప్పరాదుకద? యప్పాటున్ భవత్సేవయం
దొనరింపందగువాఁడు ధన్యుఁడననొప్పో? తప్పో? మల్లేశ్వరా॥ 34

మ. క్షమనేపృత్తియుఁ జేయనెవ్వనికి సంసారంబు దుస్సాధమా
శ్శమ మన్యత్రానొనర్చుకన్న భవదర్పన్ సల్పఁజేకూరఁ దీ
ర్థముస్వార్థమ్మునుగూడి వచ్చుటగదా? తద్బాగ్యమబ్బంగన
కృమమార్గమ్ములు ద్రొక్కుఁచెంతయును దౌర్మార్గ్యంబుమర్రేళ్వరా॥

మ. ఫలముల్లోనగు సర్వవస్తువులు దేవప్రీతికై యుత్తమం
బులుగాఁ గైకొని యాత్మనన్నిధికి భూపుల్ బీదలుంగూడ న
గ్గలపున్ భక్తినిదెచ్చియిచ్చెదరు బాగ్యంబింతకన్నన్ మను
ష్యులలో నెవ్వనికున్న? దర్చకుఁడు ధన్యుండోయి మల్లేశ్వరా॥ 35

మ. ధరదాణిజ్యము లాభకారియనుచున్ దజ్జుల్ ప్రశంసించురం
దరయన్నిత్యము సత్యహాని పృథివాక్యమ్మందుఁ గన్పట్టుటన్
బరమేకాక యిహమ్ముఁగూడఁ జెడుదేవా? నీదు పాదార్చనా
భరమేయుక్తమో? వర్తకంబె వరమో? వాక్రిచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 36

మ. హలవృత్తిన్ గయికొందమన్నను బకుప్రాయుల్ పశుల్ నేవృథా
స్థలముల్ గాఁదగుటబ్బు నిపులకుఁ దద్వాస్తవపారమాపర్వమా

కలనీయమ్మని చెప్పడే మనువు త్వత్కైంకర్యముం బోలనీ
యిలలో నొందొకవృత్తి యెయ్యెడల లేనేలేదు మల్లేశ్వరా. 38

మ. సృపనేవాపరులొందు కష్టములు వేటే చెప్పఁగానేల ? బల్
క్రిపవృట్టున్ స్మరియించుమాత్ర; “నసిధారాలేహన” మృంచమున్
వ్యపదేశింపరె ? వండితుల్, సుఖము త్వత్పాదార్చకత్వంబె ? యే
యపారమ్మునులేదు దీనఁ, బరమో ? ప్రాప్తించు మల్లేశ్వరా॥ 39

మ. ఇక భిక్షునవృత్తి ; దోషమొకడే నీ వృత్తిలో లేద పొ
ట్టునన్దప్పటి కంతో యంతో నమకూడన్గల్గు నిద్రాన ; ని
ల్చుకు సంపాదన గావుబబ్బిదిదియున్ భావత్కపాద ద్వయా
ర్చకు వృత్తిన్ గడవంగ నేర దతినిస్వంచొట మల్లేశ్వరా॥ 40

మ. కలవింకన్ బలువృత్తులెయ్యవియు నీ కైంకర్యముం బోల పీ
ఫలవంతమ్మగు వృత్తి పాల్పడియుఁ బాపవ్యాపృతింబోవు ని
ష్ఫలలం జూచి విచారమందవలెనో? సంకోషముం బొందఁగా
వలెనో? యిందెది యుక్తమో? నుడువుమప్పా? చూకు మల్లేశ్వరా॥

మ. సుకృతమ్మున్ దురితమ్మునల్పెడి మనుష్యున్ జూచి యామోదమున్
బ్రకటింపన్ బ్రకటించువాని కచటన్ భాగమ్ము చేకూఱు, న
ర్చకు నుత్తేకము మాకటుండ నది దుస్సాహమ్ము నీకేని, యం
దుకు నామోదములేమి తెల్పుటకె యీ దుఃఖమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 42

శా. గ్రాహర్థమ్మయికాదె : నీకిట గుడిన్ గట్టించినార్పాద్యులో
స్వామీ : పీరినిమిత్రమర్చకుఁడు నేర్పాటయ్యెఁదల్లోపమీ
గ్రామమ్మున్ ఘటించుఁ, గావున నుపేక్షన్ జూపఁగారాద పి
కో ? మా యారననేల ? గుల్లె కఱవా ? కోట్లుండు మల్లేశ్వరా॥ 43

శా. మా కోసమ్మిట నీవు కట్టువడి గ్రామస్థుల్ విచారింపమిన్
“నాకల్లోక” పు టర్థమున్ గుడుచుచుఁ గట్టించుచున్నావు నీ
కో ? కాశీముఖదివ్యతీర్థ ములు పెక్కుల్ మాకు నీవేగుచో
నీ కుగ్రామనివాసమో ? భరము గాదే దేవ మల్లేశ్వరా॥ 44

శా. నీ కప్పల్ గడుఁ బీఠిపాత్రములగు స్నీయర్చకుం డెట్టు లో
నీ కవానిని గట్టి పెట్టెఁగద ? వీనిం బట్టి యేనిన్ సవా
యా కుగ్రామ నివాసమర్హ మగునీ కిందెందు కేనుండినన్
చూ కామాత్రమచాలు నయ్యదియ కామ్యంబయ్య మల్లేశ్వరా॥ 45

మ. సకలంకుండగు చంద్రు నంకమును నిష్కాసించి తల్లెఱహే
లకునై శీర్షమునఁ భరించెడి భవల్లాలిత్య మీ నీదున
ర్చకు నెట్లో లలితుం. బొనర్చి తగునర్చల్ పొందఁగాలేదె ? దు
శ్యకమే ? నీ, కిటులెందుకో గద ! యుపేక్షెబుద్ధి మల్లేశ్వరా 46

శా. కాలన్ బోయెడి దాని నెత్తి నిడుకోఁ గానేల ? యద్దానిచేఁ
బాలంబోలుకులానకు న్నులు పనల్పం బూన్పఁగానేల ? యీ
గోలం జిక్కి పవిత్రులన్ జెఱుప దుష్కోపానమ శీల పుం
బారై బాగఱనేల ? నీవెఱుఁగుచో వాక్రుచ్చు మల్లేశ్వరా 17

మ. కలికాల మ్మిది దేవతా మహిమమే కాగన్య మేకాదుదు
ర్బల మిప్పట్టున నట్టిచో స్వకుల మర్యాదల్ చ్యుతం దాల్చుచు
ర్మలినత్వప్రతిపాదకములగు కర్ణముల్ వృధాఽహంకృతిన్
జలవంతముగ సల్పి నిన్నచటఁ గల్పన్మేతె ? మల్లేశ్వరా॥ 48

మ. కుల ధేదములు లేని నీకుఁ గుల సంకోచము బ్రహ్మజ్ఞు వ
చ్యులె కల్పించిరి సమ్మతించితివి దుర్లోపము నీకెప్పుడే
లలి సంగీకృతమయ్యె ? నీవా కయెఱన్ లక్షింపకున్నన్ విధి
జ్ఞులు విద్వాంసులు నిన్ను నొప్పెదరె పూజ్యాండంచు మల్లేశ్వరా॥ 49

శా. కౌళాచార పురస్కరముగను సంస్కారుల్ నినున్ నిల్పిరే
నీ లోపముది కొంత సహ్యమగుఁ గానీ యట్లు నీయున్ని సుం
బాళింపంబవ దాగమోక్ష విధి నీప్రాణ ప్రతిష్ఠావి కం
బోలింగ్రాలుట మాకు నీకు నొకటే యోగము మల్లేశ్వరా 50

శా. సారా చారులు గేస్తులెట్లా ఆటలేసర్వము నీవెందునా
చారమున్ గంబుకోఁదగున్ మిగుల విస్తారముతో నేమి ? సుం

సారం జేగతి విప్పుడిడునా పక్కిన ప్రమ్మెన నేమమ్మతో
చారీతినగయికోని నీకు నగుఁ జాయల్లేత్తి మల్లేశ్వరా॥ 51

మ. అదె సంప్రోక్షణ మండు పెద్ద లిపు డయ్యాచారమున్ నయ్యు క
ప్పినము స్పీదగు సర్పకుందు ననుగుడ్పెన్ దానికె స్పీకు స
మ్మదిమో? కాదో? యొకింత తెల్లఁదగు నమ్మాలిన్మమ్మన్ నైతువే
నెదియు స్పీయెనకత్తి లేమి విదితంబేయోను మల్లేశ్వరా॥ 52

మ. ఏదియుం డెల్పక మిన్నకున్నయెద నీవీ యర్చనన్ రోసి యీ
నదమున్ వీడి మతొక్కచోటి కిలమున్ బ్రిష్టానమున్ జేసిన
ల్లెద నూహించెద మట్టులీ వరుగు మాతేనిక్కమే యైననీ
తెనులై నీముణదాత లడ్డికొని పోవీరయ్య? మల్లేశ్వరా 53

కా. మాలిన్యమ్మున కొప్పుఁజాలని యెదన్ మాజోలికిన్ రాక నీ
రీరాకత్వ మహత్త్వ మర్చకున కోలిన్ డెల్పి కుచ్చాత్ముఁగాఁ
జాలింపఁ బ్రయతింపు మూరక యెటో పాఁజంగనుం కింపనిన్
జాలన్ రోయుదు రుత్తమథ్తులు డెనల్ చాటించిమల్లేశ్వరా 54

మ. భవదీ యార్చకునంద నొందొకఁడు పాప వ్యాపృతుండుండిదు
ర్బువసాయమ్మనకున్ గదంగు కతనన్ గ్రామస్థితుల్ సేయు న
ద్యువసాయమ్మ ఫలింపకున్నయది యొక్కా భావమేదేవ నీ?
యవయోగమ్మునకున్నిమిత్త మిదిసీవాతింపు మల్లేశ్వరా 55

కా. ఈ దుష్టాత్మునకున్ గురుండనినఁ గానీ దేవుఁడందన్నఁగా
నీ చోషంబని కాని యన్యమని కానీలేదు దుష్పౌరుషం
బేదోలోఁగొని గ్రామమున్ జెఱుపఁ దానెల్లప్పుడున్ దుష్కృతుల్
రావన్నన్ వినకే యొనర్పఁ గడఁగున్ గజ్జించి మల్లేశ్వరా 56

మ. గత మందిచ్చిన భూమి దానమునకున్ గల్పించు నభ్యంతర
స్థితి గ్రామమ్మున నున్న పంతులపయిన్ ద్వేషించుటై కున్యమున్
యితగాఁ గైకొని దమ్ములన్ బుధులపై ద్వేషింపఁగాఁ జేయుదు
ర్మతి యివ్వాడె త్వదర్చకున్ జెఱిచెఁ జేరఁదీసి మల్లేశ్వరా 57

శా. గ్రామమ్మందలి మాల మాదిగలునున్ గష్టాత్ముఁ దీతం డటం
చేమేనిన్ బనుఁ జెప్పకోఁదగిన దుష్కృత్యమ్ములన్ నిత్యముఁ
దీమందుం డలవాఁడొనర్చు గురువున్ దేవుండు తేఁడల్లను
శ్రీమూర్తస్యన కీతఁ చేయడఁచె నీశేషియమ్ము మల్లేశ్వరా 5

మ. ఉపకారుల్ నృపుతోడఁ జెప్పియొ మఱెట్లో నీకు దీపాదికం
బుపపన్నం బొనరింప నెంచునెడ నీయోగ్యే తరుం చెట్టులో
యపసాక్ష్యమ్మున కా త్తభృత్య సహితుండై సిద్ధ మౌనంచు గ్రా
మపుఁ బెద్దల్ వెను దీయుచుండి రెటులో మన్నింపుమల్లేశ్వరా 6

మ. కుల విప్రృండఁగ నొజ్జకస్యలెవరో గోదాన మీయంగనీ
చలదిత్తుండల భూమి లాగి కొను నిచ్చల్ పుట్టఁగాఁ చేసెదీ
మలీనుం డిట్టిడు నేమిసంపాదకున కుంబజ్జ్వాబచే నూరిపె
ద్దలు నీదుర్గతిఁ వాసలేరయిరి తథ్యంబింత మల్లేశ్వరా 60

మ. హలవృత్తి గ్రహణంబె విపులకుఁ దానాపత్తునఁ ధర్మమై
వెలయఁ దానిన కాక యిచ్చెనఁటి నిర్వీడాత్ముఁడైనాతిగు
ర్లులు కూలింగొని తోలఁగా దోడఁగెఁ గట్టా ? నీదు వాహమ్ములం
గలయంగట్టిన బండితో నెఱుఁగుదేతా ? నీవు మల్లేశ్వరా 61

మ. కుల మర్యాద నడంచు పాపమునకున్ గోపమ్ముమైఁబోయి బొం
కులు నోరాఱఁగఁ గూసి వంక నురు వెన్నెన్ పత్తిమై నెన్ని యో
కలుషమ్మున్ పొసరించు కారణము నంగాకున్న నివానికిన్
వెలమొమై రళితప్ప నేమిటికయో ? విశ్వేశ ? మల్లేశ్వరా 62

శా. పేదప్రేక్షము విప్రవైరము దయావిద్వేషమున్ నిత్యమ
ర్వాద పీఠి దురుద్య మాదృతియు దుష్ప్రారంభ సంసక్తి యు
ద్ధి దోర్జన్యముల్లోను గాఁగలుగు నిర్వీడుండు నీలంకకున్
దా దైవమ్మయి నీకుఁ దెచ్చెనయయో దైవ్యమ్ము మల్లేశ్వరా 63

శా. వాఁడున్ దీతును నిర్వురేకమగుటన్ వాయుగ్ని సంయోగమై
మూడెన్ ముష్టుత్వచాలయమ్మునకు, నిమ్మూర్థాగ్రణుల్ నిత్యమున్

గూడన్ గోష్ఠలయందె మగ్గెనరు నీకున్ వంట పూటంటనే
కూడీసై పుటియించు నేమొ యని నాకుందోచు మల్లేశ్వరా॥ 61

మ. గురువున్ దైవము లేని శుభ హతభాగ్యుండిప్పుడో యింకనో
సరకంపుం దెరువంటి పోదగిన యున్నట్లుంచు నీ పెంకరున్
జరమాపుం దలవాసి పిమ్మటను నీ పాపార్చకత్నంబొగిన్
జరుగున్నీకెఱుంగంగఁ జెప్పితినిదే సత్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 62

మ. అలవాడెప్పుడు పోయి నాకొదవుని యార్తిన్ దొలంగించునో?
యెలమిన్ జెప్పుమటంచువేని వినుమో యీశాన ? సర్వజ్ఞతా
కలనంబుండియు నన్నుఁగోరితివిగా ? క్షాసిమ్ము పాపమ్ములన్
సలుపనినబూదేబె కుండునె ? భవిష్యత్సత్త మల్లేశ్వరా॥ 63

మ. ఎవఁడున్ దానొసరించు కర్మములచే నే పొందుటన్ సుగ్రస్తుటల్
భుగ్రవమేనిన్ మనశుంజనేయు పనులెందున్ దుండుటల్ నేయు స
ట్టివిగా నున్నవి వీనినెల్లరును దిట్టేతిట్టుచున్నారు స
ర్ప విధాలకా జిడుకాలమే దరికొగిన్ రాఁబోలు మల్లేశ్వరా॥ 64

శా. వావిన్ జూదని వర్తనంబు కులవిప్రద్రోషమున్ దేకున్
భూవంద్యున్ దురితమ్ములాడుటయు దుర్బోధన్ దురాచారులన్
సావాసమ్మునఁ జేరఁదీయుట మొదల్ చండాల దుర్బుత్తియున్
దేవా ? నీకుపకారమున్ సలుపకున్నే? తెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 65

మ. కులవిద్యల్ నశియించుచున్నవని పొగ్గెల్ వానికై నేయు స
ల్లలితంపుంగృషి నడ్డుపెట్టుటకు నిర్లజ్జుండు దుశ్శీలుడై
“కలికాల”మ్ముని యెల్లరుందెగడ దుష్కర్మమొకండునె ని
ప్పలుగాకిన్ జెడఁదీయు నీవుని యెసర్పంచోచు మల్లేశ్వరా॥ 66

శా. నీయాంరర్యమెఱుంగునో! యెఱుంగవో! నీరెంకమాడుంకయున్
మాయావ్యాపృతిఁ దప్పు “కేసు” నొకఁడున్ మామిఁదపృష్ఠించిర
త్నాయాసమ్మున సత్యమి వ్దధిక్కృతి వ్యాపారికిం దెల్పి నీ
వీయుదిగిక్తులఁ గూలఁదోయవె మహమ్మేదంగ మల్లేశ్వరా 70

మ. అటుకావించవయేని యీచెనఁటు లన్యాయంపు దుష్కల్పనల్
 ముటన నైపుణి నెట్టులోపొలిపి యేకర్థాసకున్ బోక చూ
 రటకుల్ గాక మెలంగు గేస్తులను మేరన్ మీటి బాధింతు రె
 ప్పటికిన్; దేవరచిత్తమాపయి విధింపన్ జాల మల్లేశ్వరా॥

శా. దొంగల్ బాధకులో గృహస్థతతికిన్ దుష్కల్పనానల్ప వా
 గ్బంగున్ బాధకులో గణించినయెడన్ స్పష్టమ్మగున్, మేక వ
 న్నెంగన్నట్టు పులున్ కుకల్పకులు వీనేర్పెల్ల వీదోహలన్
 గుంగం జేసెడి పట్టనే నెఱపి మొక్కున్ గొన్తు మల్లేశ్వరా॥

శా. పూజాహ్వాన్ పృథగా సురున్ దెగడి తాఁబూజారి నర్పించుటన్
 తేజహ్వాన్యకకాక యేమగునొ? మాదేబన్నగుర్తింపఁబోఁ
 డీజాడ్యమ్మది వెంటనేయెదిరె నిందేమొనొ? మాజాల్కుడు
 శ్రీజాత్యన్తక కాననీయదయయో? శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 73

మ. పగటన్ దల్లియు రాత్రి భార్యయుగ నిప్పాపుండు వర్తించుచు
 ర్భగుఁ డివ్వానికి భార్యయేమి కతమో? ప్రాప్తించె సచ్చీల యా
 సుగుణంపుం గని కార్తి గల్గుననినీచున్ వీని భక్షింపఁగాఁ
 దెగఁ డక్కాటుడు గూడ సత్యమిదివో దేవేశ మల్లేశ్వరా 74

శా. భార్యయోగ్యత గల్గియుఁ జెడిన దుష్ప్రారంభులన్ మున్నుచు
 శ్చర్యా ధుర్యుల నెండఱఁ గనము దోస్సారమ్ము మైఁబాపపుం
 గార్యమ్మున్ పొనరింప భార్య తెటులాఁ గన్నేర్తు రుద్రీక్రదు
 ర్మర్యాదాకలనంబులేరినయినన్ మృందించు మల్లేశ్వరా 75

శా. కాఁ యిద్దెనలుఁ దినన్ మరిగి యీకష్ట ప్రచారుండు దు
 ర్లాపుండెట్టులో పిల్లినెల్కపయినెల్కన్ విల్లివైఁబెట్టి తా
 నేపాల్లోఁ బడుచుండు వీని కుదరంబేసర్వమున్ భాగ్మికుల్
 శాపాస్తుర్ గని వీనివైఁవ రెవరో శాసింతుర్ మల్లేశ్వరా॥ 76

శా. నేనే సత్కవినేని వాఁడు ఖలుఁడేనిఁ నేను దక్షేమసం
 భానం బెంతునయేని వాఁడు ననుఁ దద్దన్ జిక్కులం బెట్టఁగా

లో నూహించునయేని నీ వధిల మాలోకింతువేనిన్ దద
జ్ఞాన మ్మెల్లను బట్టబైటఁజకు నిక్క మ్మింత మల్లేశ్వరా॥ 77

శా. దేవాగారపుమేలు గోరి మది యత్నింతున్ ప్విజన్మాగ్ర్యవి
ద్యావిహృతికినై యతింతు నుభయ మ్మవ్వాఁడు ద్వేషించు నీ
ద్వైవిధ్యమున నేరికిన్ జయము సంపాద్యింతునో? చూత మో
దేవా? ధర్మమెకా జయంపవలె నెందే గాని మల్లేశ్వరా॥ 78

మ. గురులన్ హేశననేత నత్కృతుల కెగ్గుల్ పన్ను నారోత త
స్కరులన్ లాలననేత పిట్ట కతిరిక్తం బైన పెన్మోత యీ
కొఱకున్ మాలినపేరితకున్ సహజ మై ఘోర్జిల్లు నీ శుంక దే
వరయ్యచ్చెర్గతి కంతరాయ మిది సంభాళింపు మల్లేశ్వరా॥ 79

మ. ఎఱిగోలున్ మిడిగ్రుడ్లు పెల్లమొగ మై యే తెల్వియున్ లేక న
ల్పరలోనన్ నగుఁబాటుగా మెలఁగుచున్ లో నైన శంకింపకే
పరిభావమున కేని బాల్పడు పశుస్యాముందు నీ లెంకకున్
బరమాప్తుండట? యేమి లోప మింక నప్పా? నీకు మల్లేశ్వరా॥ 80

శా. నీకున్ మిత్రిఁడు గుహ్యకేళఁడు గదా? నీలెంకకున్ దత్తుద
ప్రాకట్యమున కర్హుఁడైన యతఁడే ప్రాప్తి చె మిత్రుండు మీ
యేకత్వ మ్మిటువంటి చొ కతన నీ కిట్లందె నీ లెంక; వాఁ
డేకాల్పము వెట్టినన్ నయిచె దీ విట్లొక మల్లేశ్వరా॥ 81

శా. నా యత్నంబు త్వదర్థ మిక్కృతికి విఘ్న మ్మెట్టులో కూర్చు ని
మ్మాయాపుల్ ప్రియతింతు చోరజనులన్ మన్నింతు రెంతేని నీ
శ్రేయం బే గతి నిల్పునో? యెఱుగనీ చిత్తమ్ము దుర్జ్ఞేయ మా
మ్నాయద్యేయ? యుపేక్ష కూడదు నుమీ నాపల్ల మల్లేశ్వరా॥ 82

శా. దొంగల్ వంచకులన్ బృధిగ్విధగతిన్ ద్రోహమ్ము నూర్చొల్పు చో
భంగమ్మంతగ నుండ దొందారులు ప్రాపై ద్రోహముల్ సేయుచో
భంగ మ్మెట్టిదో నీ వెఱుంగ పె? పృథా పాల్కాలటల్ కూడునే?
పొంగాఁపింగదవయ్య? పీండదరహమ్ముఁఁబ్రించిమల్లేశ్వరా॥ 83

మ. కుజనున్ బొంగడఁ గించునట్టిపని నీకున్ గష్ట మేపాటి ద
య్య ? జడత్వమున వాడు ద్రవికొను గర్తానీక మం దొక్కటన్
వృజినాత్మున్ వెనబూడ్చిపెట్టుపనియున్ వ్రేఁగొత్తాఁ సీమాన్యమూ
ర్యజనుల్ మెచ్చరు నిద్రమేల్తానుముశీఘ్రమిత్తింక మల్లేశ్వరా॥ 84

మ. ఒకచోఁ జిక్కియె యుండె నింక నొకచో నున్నాఁడు చిక్కంగ నీ
ఏకరాత్ముం దధికారిచేత నిజమున్ వీక్షింపఁగా జేయు మీ
చకితుడంతటఁ గొంత చక్కఁబడు నీ చండాలుఁ బ్రేరేచుపా
తకునున్మత్తత నే నడంతు నటుమీదన్ దేవ మల్లేశ్వరా॥ 85

శా. నీ వం తీచురితాత్ముఁ డా హతకుఁడో నీ భార్య యారామహా
దేవీభాగము , దున్నరక్కసున కాదృపుండు దీ తొను నా
త్తై విశ్వేశ్వరి వానిగోత నిడు నే నాయమ్మహార్యక్షమం
చీ వే చక్క నెఱుంగు చింకఁఁ గొద వేమీ ? తండ్రి మల్లేశ్వరా॥ 86

మ. అధికారస్థులయందు నెందు భవదీయాంశము వర్తిల్లు న
త్పభూహల్ పొనరించునల్పన లనత్యం బెల్ల నల్లంతఁ ద
ద్యుధనస్మాసనదర్పణములయెడన్ దోచున్ ధ్రువం బన్న య
వ్విధ మిప్పట్టునఁ దెల్పఁగావలయు నో విశ్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 87

శా॥ నీ యున్నిన్ మఱి పాఠశాలయునికి న్ని లెంక మాకుంకయున్
రోయంబూనుట తెల్లమయ్యె నయయో ? దుదుంచవై దుర్మద
స్పాయదుష్కృతుల నివారణ మొనర్చన్ గొంకుచున్నాఁడ వి
స్లేయైనన్ గృహమేధివర్గమున కేదీ ? దారి మల్లేశ్వరా॥ 88

మ. జముఁ డున్నాఁడని యీ నృశంసకులు లేక మ్రోనియున్ గొంక ర
కృమహర్గములు పెల్లు ద్రొక్కెదరు సిగ్గా ? లేదు నిష్ఠీవముల్
తమ మోరక బదిమందియున్ గురియ భేదం బన్నదా ? లేద యీ
కుమతుల్ పుట్టినపుట్టు వెట్టిదియొ ? కన్గోవయ్య మల్లేశ్వరా॥ 89

మ. కొమరున్ రోగవిముక్తుఁ జేయుమని మ్రొక్తుల్ మ్రొక్కితిన్నిదుపెం
డ్లము కామేశ్వరి కా జగజ్జననియున్ నాకోర్కి పూరించె గా

మహారోగము చాపు మం చివుడు నింజ్రాల్పించెద న్నిడు చి
త్రము నాధాగ్యము పిమ్మటన్ దగదు మాంద్య మ్మిందు మల్లేశ్వరా.

మ. కలరా గాని మళాచి గాని మతి రోగా లేవియే గాని యీ
ఖలచిత్తులేటలె గ్రామమున్ డెఱుప నీ కర్మశ్చపాకవ్యయిన్
బలమాటింపగదయ్యు ? గేస్తులకు నాపత్కారు లి తుంటరులే
నిలు బెల్లన్ విషపుంజముల్ నెఱపుమి ? నీ చూపు మల్లేశ్వరా॥ 91

శా. గ్రామక్షేమముఁ గోరి తేని ఖలలన్ గావింపుమీ శక్త నీ
కేమాత్రమును దాన రత్తి యది తేనేలేనిచో రేళమున్
మా మొట్టల్ పనిసేయ వట్లని యెదో మాంద్యమ్ము మే మానరా
దేమో నీ దయ గ్రామరక్షణము నీదే తండి మల్లేశ్వరా॥ 92

మ. ఎవుడు న్నాకునికొల్పె దేమి కతమో ? యీలాటినిచాత్ములన్
గపటస్వాంతులు వాండు స్వీయ మగుతత్కరమ్ములం బట్టి ని
ప్పుపయిన్ చూడెడిపుర్వులట్ల వృథగాఁ బొంగాటి నిష్కారణ
మృతకీర్తిన్ ఘటియింతు జాతకఫలంబా యిద్ది మల్లేశ్వరా॥ 93

మ. కలహంబే ఘటియింపఁజోకు మది శక్యం బొనె ? నా కన్న నీ
చులఁతోఁ గూర్చకు మయ్య ? మ్రొక్కెదను సంకుద్ధాత్ములొవారితోఁ
గలహం బట్టిన నబ్బుఁ గా కదియుఁ దాఁ గల్పింపఁగా నేర్పు ని
ర్మలకీర్తిన్ నిను వేఁడు టీయొకటి సుమ్మా ? దేవ ? మల్లేశ్వరా॥ 94

శా. నీచందో ఘనమో మఱెట్టి దయనన్ నీయూర జన్మించె నీ
కాచమ్రొల్లరు దీని వజ్రమని రేకర్మాననోలోకు, నీ
పేచికొరు లసూయకున్ గడఁగుచుం బెంపాటుటల్ పూర్తిగాఁ
దోఁచెన్దీనికి మానసంబు మిగులన్ దుఃఖించు మల్లేశ్వరా॥ 95

శా. గవ్వన్ జేయని వాండ్రితోడ నఁట ? వెంకన్నంట ? తానంట ? యీ
చివ్వన్ జేసెడి నంట ? పొర్జిల్లులకు నీ చెయ్యుల్ రుచిం గొల్పునే ?
నవ్వున్ జల్పెడుఁ గాక వీండ్రినెటులో న్నాపైకి రప్పించి యీ
జవ్వన్ అట్టును గూర్చుదేవరది నేరం బయ్య మల్లేశ్వరా॥ 96

మ. అనిమిత్తమ్ముగ నాపయిన్ దెగి యనేహస్యాయముల్ నేయునీ
యనయుండున్న సదస్సున న్నిలవ నే నన్నమ్ము వీఁ డున్నపం
క్తిని బోనేయను దీనిఁ దప్పనెడలన్ దిందున్ శ్వపాకాన్న మీ
జననంబంతకు నిద్రియే ప్రతిన సాక్షద్రష్ట మల్లేశ్వరా॥ 97

మ. అరియై నా కభివృద్ధిఁ జెందిన నరుం డన్నన్ భువిన్ సున్న తెం
పరి వీఁడెట్టుచొ మదిపుత్వమును సంపాదించుకొన్నాఁడు తుం
టరి తానైకొఱవన్ దనంత శిరమబంటున్ గోఁకికొన్నట్టు లి
మ్మొఱకామూలము సుగ్రీక్కి నా కపశయమ్మున్ దెచ్చు మల్లేశ్వరా. 98

శా. ఏవాఁ డుండెడి గ్రామ ముం దునికియే యేవమ్ముగాఁబోఁచునో ?
ఆవాఁడుండెడి వీరిఁ గాక మఱినా కావై పునందే గృహం
ఓ వేర్పాటెటు చేసితో యెఱుఁగరా దీ కీలకం బిందు కో
దేవా : కారణ ముండితీరవరె నేదే నొండు మల్లేశ్వరా॥ 99

శా. ఏ నెంతో వెనుదీయుచున్నకొలఁదిన్ దృష్టండు వీఁ డేటికో
తా నాపై వెనఁ గాలు ద్రొవ్వెడు పృథాదర్శానఁ గాలం బిటుర్
వీనిన్ ముందుకు ద్రొబ్బుచున్నదియొ యీవృత్తాంతత ద్వమ్ము నీ
వె నేఁడెల్లజానకున్ దెలుపు మోయీ తండ్రి మల్లేశ్వరా॥ 100

శా. దేవాగరపు బాగు రోసి గురువిద్వేషమ్ము రెట్టించి గో
దావర్కంబువులండుఁ గోటిఫలిచోఁ దానమ్మునం బోవు పా
పావిచ్ఛాతికి మూలకంద మయి వీఁడత్యల్పకాలమ్ముచోఁ
తావున్ బొందునో ? లేక యేమిచు సునో? చర్చింపు మల్లేశ్వరా॥ 101

శా. గోచీపార యబంబుఁ బే రిడి గురున్ గూరోత్తులన్ బ్రేలు నీ
నీచాత్ముం డతిశీఘ్రకాలముననే నేలం బడున్ గానిచో
గోచీపాతకుఁ గూడ చిక్కఱి కడున్ గో డందు వాచావతల్
జూచించున్ జుమి భావికాలపుగతిన్ శోధించి మల్లేశ్వరా॥ 102

మ. అపవాదల్ గురుపై వృథా గిలికి ము న్నాలోకమున్ జేరె ఓ
నివరోక్షమ్మునఁ గాక యెట్టయెదుటన్ దృష్టం దొకం డిం తెఱిం

గి పశుపాత్రయత నేమియుఁ దెలియలేక వాని యుహ్యోగ మీ
చనలుం డూని చరించు నే మగుటకో చర్చింపు మల్లేశ్వరా॥ 102

శా. పూజారిన్ భజియించుకారణమునన్ బూజారి భావమ్ము తా
నీ జాబ్బుండు వహించి పూజ కరి యై యిట్లే గురుద్రోహియై
బేజారై కృశియించి రూపజీ చెడు విజ్ఞుల్ దురంతమ్ములా
యా జాడన్ ఫలియించె నందు రపు డీవే విందు మల్లేశ్వరా॥ 101

మ. కళకున్ జానెను విదైకున్ జెడియె దుఃఖపాపైక్కిన్ సిద్ధమై
కలమర్యాద నతిక్రమించెఁ గడు బొంతుల్ అంతులున్ గూనె బం
ధులమోముల్ నగజేనెఁ దుల్యయయి యీ దుష్టుండు వీడింక నెం
దుల కుండన్ వలె జీవలోకమున యందున్ దెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 105

శా. పశ్చాత్తాప మటన్న మా పెఱుఁగఁ డీ పాపాత్ముఁ డీలాటి యీ
దుశ్చిత్తున్ క్షమియించె దేనియు మహాదోషమ్ము నీ కబ్బుఁ జే
తశ్చండాంతకల్మి పీ డఱచు వాతస్సుల్ గణంపం గదెః
వాశ్చారేఢ్యజధగ్గలాటనయన వ్యాపార ? మల్లేశ్వరా॥ 106

శా. ఈనిర్భాగ్యుని శిక్షచేసి రని కాదేతల్లి పెండ్లింటిలోఁ
దా నీమధ్యను గోఁగోలు మని సంతప్తాత్మయై యేడ్చెదే
వా ? నా నిశ్చయ మాలకింపు మొకచో వంధ్యత్వమే యిట్టిపం
తానం బబ్బుటకన్నఁ జాల మెఱుఁగొఁ దధ్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 107

మ. తెలవారన్ “రవిగుంతునే” యనియునుఁ దీవమ్మిడన్ బిమ్మట లె
“దెలవారన్ గలదే” యటం చనియు నీదృక్కుంతలన్ గన్న త
ల్లలకుం బెల్లుదిగుల్ గవా ? యిదియ మేలో? వంధ్యయైయుంటయే
యిల మేలో? వివరింపు మయ్యఃయుభయమ్మివెంచి మల్లేశ్వరా. 108

మ. కొమరుం దేదియొ తప్పు సేయనదియున్ గోర్జెక్క శిక్షింతురం
చమలుల్ నెప్పికొనంగ నయ్యదియుఁదానైన నై లోవార్త రా
భ్రమ ప్రేరేపఁగఁ పల్లి యేడ్చె నిది యాపత్పూచకం బొనొ ? ఏ
ద్రముగానుండిన శిక్షతప్పటకె యర్థం బొనొ ? మల్లేశ్వరా॥ 109

మ. మొదలన్ దొంగితఁ దోటకూర యది పోవుల్ వెట్టి వడ్డించెఁ బల్లి
చనూజన్మున కంతటన్ గొమరుఁ దోలికా దొంగయై వీపు నె
మ్మదరన్ దెబ్బల నొందునాఁడు గతవృత్తాంతజ్ఞయై మోది కొం
చెదవ్రయ్యంగను నేడ్చె నం తెలుఁగవే యీగాధ మల్లేశ్వరా॥ 119

శా. తల్లిన్ తండ్రిని దిట్టఁ జేయు కొమరుల్ తా మేల పుట్టన్వలెన్
ఁల్లిన్ బెంచినఁ దీరదే ? కునకమున్ జేమించినన్ బోవదే ?
కల్లల్ కల్పనఁజేసి కోర్టులకడన్ గావుండ వీ కుక్కలుం
దిట్లల్; కొంపకుముప్పు దేవుగృహ మోర్మిన్ బ్రోచు మల్లేశ్వరా॥ 120

మ. తనపుత్రున్ జిననాటసుండియును వృద్ధం బైన రాట్లాటలన్
ఘనుఁగా దిద్ది యొకంట నిప్పు దొక శిక్షన్ బొంద గోర్కొనన్
జను లేమందురు మున్నెఱంగదె ? యిసీ ? సాక్షుల్ తనూజన్ములన్
మనుషంగవరె నీతికిన్నిలుచు సమ్మార్గాన మల్లేశ్వరా॥ 121

శా. ఈ నేమమ్మునఁ గాక యాత్మజుల నెంతఁ గాట్లకుక్కల్ బలెన్
చానేయమ్మ యహోహమై బెనుచు నా తల్లిన్ వృథాదుఃఖముల్
పూనున్ తెప్పినయట్టు లెల్లయపుడున్ బోబో దొకప్పేదియో
కూనన్ గంతము నొక్కు నేడ్వ విడునొక్కో? కోర్టు మల్లేశ్వరా॥ 122

శా. ఈపై నేని స్వయంకృతామమునకై యీ యమ్మ లోఁగుంది యీ
కాఫి యిచ్చెన స్త్రీదరీకిఁ గొమరుం గానీక యున్నంతలో
నే పొట్టో తిని కూరుచుండు మనుచో నీయేడ్పు త న్నంటఁబో
దీ పాడిన్ మనకున్న నే డ్బుడుగఁబో. దీ తల్లి మల్లేశ్వరా॥ 123

మ. అదియుం గాక శ్వపాకులున్ దినని యా యన్నమ్ము నీకున్ ముచు
ర్మదుఁడై పెట్టిన యర్పకన్ ద్విజులు మారమ్మం దిడన్ వానితో
డ్డిగాసర్వము వీడు వ ర్తిలుట నీ డెంద మొఱుంగుకా శివా ?
మొదలకా వీని నడంపు మీద నొదుగుం బూడారి మల్లేశ్వరా॥ 124

శా. అస్మాన్మగ్గురుచిగ్రహగ్రహణమం చ త్యంత మాస క్తితో
విస్మర్యము గాని తప్పుడు కృతుల్ వీ డిట్లు రావించుటల్

భస్మం బొటా : లేక యేమగుటకో : వాక్రచ్చు మోదేవ త్రా
తస్మాదైకనిధిన్ గురున్ దెగడునే : తజ్ఞుండు మల్లేశ్వరా॥ 116

మ. మనుజన్ జాలు పురోహితున్ దెగడి యీ మంచాత్మకుం దేటికో
తనకున్ మారకుఁ దౌ పురోహితు నెడన్ వాత్సర్యపర్యాప్తుడై
జననింద్యములు గూయఁబూనె నల దుశ్చర్యుండు ప్రేరేప పీఠ
దనయమ్మున్ తెడిపోక యేమియగు నస్సా : చెప్పు మల్లేశ్వరా॥ 117

కా. కూడున్ గుడ్డయు లేని వంశముననీ క్రూరుండు తాఁ బుట్టె ని
క్రీడుండమ్మమ కారణమ్మున నెటో రే పింత మా పింతయున్
గూ డేర్పాటయి యింతకున్ ముదిరె నీ కూకన్ యథాపూర్వపుం
గోరున్ గుడ్డినఁ గాని గ్రామము వృథా గూపెట్లు మల్లేశ్వరా॥ 118

మ. బడికిన్ బంతులు గాఁగ నేగియడబన్ జాపంబు కావించి య
క్కడిగేస్తుల్ శిరముత్తరింపఁగఁ గడంగన్ రాత్రికిన్ రాత్రి యి
క్కడి కెట్లో తనుమాత్రుడై డిగియె నీ కంకోష్ఠఁ గన్నయ్య పం
గద మీలాటిది యొగ్గుఁ డిం చెబులు గల్గన్మేర్పు మల్లేశ్వరా॥ 119

కా. దాసీవాసులు దూతకృత్యనిపుణుల్ దారిద్యపుంజమ్ము లే
బ్రానుల్ నిత్యపలాండుభక్షకులు విశ్వప్రాంగనాగర్భని
ష్కానప్రకృమవికృమకృమలు దుష్కాపవ్యవృత్తుల్ దుర
భ్యాసుల్ పుట్టిన వంశ మం దనఘుఁ దేలా : పుట్టు మల్లేశ్వరా॥ 120

కా. ఆనన్ గాసిలి యార్పి చచ్చినను చా నన్నమ్ము పెట్లండియున్
వ్యాసుండంతటివానికే నతిధికిన్ బట్టెండు పెట్టెండు పైఁ
గా నకర్మమ్మెరు లేయఁగాఁ జెఱచె నీ కంకోష్ఠఁ గన్నయ్య యీ
దోసంపుంగని ఉద్యుపింతురె నుపుత్రుల్ : తండ్రి మల్లేశ్వరా॥ 121

మ. పదిగంటల్ చనకుండ భోజన మొనర్పంగల్గఁజే మేటి భా
గ్యదళాసూపక మంజుఁ బండిరిథినఁ దారోగడన్ రానిభో
క్త దిగఁద్రావి స్వరూపిపూరణ మొగిఁగై నేని యవ్వాని త
ప్పిదముకా చెప్పు నపాత్రుఁ డీ తులువకున్ చెం పెట్లు మల్లేశ్వరా॥ 122

మ. కులమం దెన్నఁడు గాని పాజ్ఞఁ డని యేకోశమ్మునన్ లేనికుం
కలకున్ సత్సహవాస మబ్బినను సౌఖ్యం బీను మత్స్యకృయ .
బలవైతై మను శాబరాంగనలు ము న్నగర్భసౌరభ్యసం
కుల మౌ నింట వసింపఁగాఁ గలిగి రాక్కో? తండ్రిమల్లేశ్వరా. 123

శా. ఈ చండాలుని వంశ మిట్టిదిది తా నేనాఁడు దుర్వృత్తియు
స్నిచత్వమ్మును నేర్చికొన్నయదియో నేఁ జెప్పఁగాఁ జాల సం
కోచం బించుక లేక చౌర్యము మొనల్ క్రూరత్వముల్ గాక దు
ర్వాచిత్యముగూడ దీసికెఁ జిరాభ్యస్తమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 124

మ. కల రిక్కూకకు బండుగుల్ పలువు రిక్కఱ్ఱుండు దుష్టుం డటం
చలవా రాత్మ నెఱింగియున్ వినఁడు వీఁ డంచున్ గతున్ రోసి యీ
ఖలిత్తున్ దగ మందలింపక యుపేక్షన్ జూపు చున్నారు దు
ర్బలు లవ్వా రని యెంచి వీఁడు జడుఁడై వర్తించు మల్లేశ్వరా॥ 125

శా. వీఁ డొంచున్ దిలఘాతకుండొకరుఁ డుద్వృత్తుండుపూజారియు న్
గూడన్ మూఁగురు తుంటరుల్ మఱియు నీ క్రూరాత్మకుల్ గాక వి
శ్రీహుం డింకొకఁ డిందుఁ జేరె నిపు డిప్పీరుండు గేహదులం
దోడం డగ్గి దగుల్చు, నీ వెఱుగవాక్కో మున్ను మల్లేశ్వరా॥ 126

మ. మునువీఁడున్ దిలఘాతకుండును వెనన్ బోరాడినట్టిఖలుం
డనుమానింపక వాని యింట నొకరేయగ్గిం దగిల్పించె న
ప్పనికిన్ గాగ్రమము రోయఁ దోయి మరలన్ వక్రించె నేఁడూరు దు
ర్జనమాన్యం బగు టాత్మలోనెఱిగి రైర్యఁబూని మల్లేశ్వరా॥ 127

మ. అనదన్ బాహ్మణిఁగొట్టు బింకనొక డీనాత్మున్ బడన్ మోఁడు తొ
య్యన దేవాలయమందు దూఱి హరినేత్రాద్యంకముల్ దుష్ప్రవ
ర్తనకై కైకొను టాదిగాఁగలుగు సత్కార్యమ్ములి ప్పూరిలో
వినఁగానయ్యెడి వీనులన్ గొఱవలై విశ్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 128

శా. ఆ యీ దుష్కృతు లందొకం దొకటి యన్యంబన్యఁడై క్రూరతన్
జేయఁ దుష్టచతుష్టయంబు నల దుశ్చిత్తాశ్రయాలంబియా

హేయంపున్ జనమున్; యథార్థగతి నీ కేఁ జెప్పఁగా నేల? దు
ర్జ్ఞేయంబే కనిపెట్టి పాపఁగదె యీ చీకాకు మల్లేశ్వరా॥ 129

మ. అయయో? దుష్టచతుష్టయమ్మునెక నీకావంతయున్ శరద లే
మీయె నిక్కమ్ముగు నేని గ్రామము చెరున్ మిన్నంటి దుర్మాధు లే
న్నియొ మళ్ళేష్టలు నేయఁగాఁగలరు దుర్నితి న్నివారింపవే
నియు నీ దైవతభావ మేమిటికిఁ చంద్రి తెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 130

శా. ఆ నీ మెత్తఁజనమ్ము లో నెఱిగియే యర్చాకృతి న్మాని దు
ర్మానమ్మాని దురుద్యమవృఛముఁడై మాలిన్య మోలి న్నినున్
దా నంటించెఁ ద్వదర్చకుం డదిమొదల్ ధర్మ మ్మధర్మమ్ము లే
కీ నీ యూ రడుగంటఁగాఁ దొడఁగె నీదే తప్ప మల్లేశ్వరా॥ 131

శా. ఆ యీ దుష్టచతుష్టయాపశదదుర్వాప్తాపారముల్ రోసి నీ
వేయూరేనియు నేగఁగాఁచలఁచుచో నీమాట యాలింపు నీ
సాయంబించుక యున్న మత్కవనపుంజండాసి యా యీ యపాం
క్షేయాపాయముఁ బాయఁ జేయును జామి? దీక్షించి మల్లేశ్వరా 132

శా. ఈ వీ యూర్విడనాడి పోవునెకనాకే చేతగాదొక్కొ? నీ
కేవై పేగిన నర్చయున్నయెక నాకే యర్చ లేదొక్కొ యీ
తోవల్ తొక్కక దుర్మదాంధుల దురుద్యోగమ్ము మాయంత మో
దేవా? గ్రామము బాగు నేయుచు కిర్తిన్ గోరి మల్లేశ్వరా 133

మ. నినుఁ బీఠం గల రంచు నీవు నను దుర్నితిన్ బ్రయోగించి చి
క్కున దింపం గల రంచు నేనును మదిన్ గొంకూని యూ ర్విడిపో
యినచో సజ్జనులొప్పుకొందు రనుకొ మ్మెట్లైన యిచ్చోటి దు
ర్జనులన్ మాపి సుఖమ్ముగా మనుటయే సత్కిర్తి మల్లేశ్వరా 134

మ. మడిమాన్యమ్ములు మంచి యాలయమసామాన్యావగాతీర మం
దెడలేనట్టి నివాస మిన్ని గల నీవే దుర్విదగ్ధాత్ములఁ
జుటలన్ మావఁగ లేక యేగు నెడ నీ చండాలుదుర్వాటిలో
నడు గెవ్వానికి నిల్పుఁ బోదముపదప్పా! వేగ మల్లేశ్వరా॥ 135

మ. “చనఁగా నేటికి : దుష్టులన్ గెడపి సత్సంఘము రక్షింత” మం
చనె దే నిష్టమ మాంద్యమున్ విడచి ఫాలాభీలపహ్నిచ్చుటల్
వినియోగింపుము దోషదూషితులపై విజ్ఞాసుకూల్యము నీ
వమమోచింపుము కీర్తిగైకొనుము నీ కామేలు మల్లేశ్వరా 136

మ. కలిపాపమున కాలవాల మయినం గానిము దేవాలయా
దులు తచ్చాంతికిఁ గొంత తోడ్పడుట యెందున్ విందుమోదేవ? యీ
తులువల్ క్రిందును మీఁదును దెలియకే దోహములేనిన్ బొరిన్
జలువన్ సిద్ధ మశుద్ధబుద్ధుల నెటో శాసింపు మల్లేశ్వరా॥ 137

శా. ఈ యూరన్ జనియించు వాఁడున్విజృంభె యేర్పాటు గారాదు తా
హీయుత్తం దగునేని యిట్టి గతి మాన్యుతుండు లోనా నహం
త్త్రేయల్ తెచ్చిరి నెట్లపంటగ, భవ త్రీవ్యాక్షిపాతముగా
కీ యల్పాత్మల కేవినిష్కృతియులేనే లేదు మల్లేశ్వరా॥ 138

శా. కూర్మిల్ రోసినకూడు బ్రాహ్మణుఁడు శోచుం దేని భక్షించునే ?
భద్రోచ్చుం డటుమీఁదఁ బాపము భవదృష్టాభిషేకమునన్
నిద్రింపింప యతింప లోఁబడక చుర్నితన్ బ్రవేశించి గా
మదోహమొడిగెట్టునే ? యదియునేమంచొనె మల్లేశ్వరా 139

మ. నిగమముల్ గలవేని సత్కవివచోనిర్వాతముల్ తప్పవే
ని గురుత్వాగము చోహమేనిఁగడు చుర్నితన్ బ్రవర్తించువాం
డగచాట్లం బడు టర్హమేని మన యీ యల్పాత్మకుండింతలోఁ
బొగులున్ వందురుఁగండుఁ గుంటి నొగులున్ బొంగారుమల్లేశ్వరా॥

ప. ధర సత్కృత్కటపుణ్యపాపములకున్ దాక్కాలికం బొ ఫల
స్ఫురణం బుండుట నిక్కమేని మన యి ఘ్నూర్ణండుతన్మిత్రులున్
ద్వారలోఁ దావకపాలనేత్రమున దుర్వైదగ్ధితోపాటు ము
ష్కరతన్ వీడి సహెంద్రితక్షకగతిన్ గైకొందు మల్లేశ్వరా॥ 141

మ. గురు వన్నన్ భయభక్తిసంభ్రమము లేకొశమునన్ లేని యం
బరి కిచ్చానికి నెత్తి మొట్టఁగల గండం దన్న బల్ భక్తి త

చ్చరణారాధన తండ్రితద్దినముగా సాగించు సాక్షాత్పత
స్ఫురణం బెల్లను పేసి వర్తనమునన్ జూపట్లు మల్లేశ్వరా॥ 142

శా. నాపై నీవయిఁ బాతకాలవయ నిన్నాగమ్మ “నల్లేరుపై
నే పాతనజనుబండి వోలె” నడచున్ దేవాక్కడన్ బోడు దా
సేపుకుండదగించె పేసి పొగచున్ తెప్పొందు చే బూసి, పీఠ
పాపై వాసిరి వాసుఁ జమ్మెఁ గను మహ్మా ? తెప్పి మల్లేశ్వరా॥ 143

మ. కలబ్బం దీయని చేనుదాతి, ఖలసంఘ మ్మున్న గ్రామమ్ము వ
ర్తిలఁగానేర దటంచు నీ వెఱిగి నీ తేజమ్ము మత్పాండితీ
బలమున్ గూడఁ దృణమ్ముగాఁగొనని యిహపాత్యు నైరించు నీ
యలనత్వమ్మును దేవతల్ నగుదు రప్పా ? తప్పు మల్లేశ్వరా॥ 144

శా. తీరింపంగలఁదేని ద్వేష్యుడని నిష్ఠీనించునే : విపురై
నేవాఁదేనియు బుద్ధిపూర్వకముగా నేవంవిభోత్వాహు దు
ర్భావం భీవు నహింతు గాక కడుఁ దీవ్రం బొ భవత్ఫలద్య
ద్భావాగ్నిస్ఫుట నైఁ య దే నెఱుఁగుదున్ తచ్చత్తి మల్లేశ్వరా॥ 145

మ. తన మాలన్ బనివట్టి బ్రాహ్మణ గృహద్వారావసీసార్వమం
దనయమ్ముఁ జననిచ్చు టార్యజనవిద్యన్నేర్చు కాలాఘట
మ్మున శంకావినివృత్తి యాబడిని నిరూఢించు యత్నమ్మరి
మ్మునుజన్మాపశదప్రయుక్తము లెటో మాన్పింపు మల్లేశ్వరా॥ 146

మ. అనఘుల్ లే రని కాదు గ్రామమునఁ బా రంతంతగాఁ తెప్పి చూ
చిన నిహూత్తుడు లక్ష్మపెట్టఁడు భవచ్ఛిక్షివిసోదమ్మునన్
గనులఁ గప్పిన కావి కొం తడిగి వక్రత్వమ్ము తగ్గింప వ
చ్చును లేదా : చన వచ్చు నొండుకడ కిచ్చోఁబాసి మల్లేశ్వరా॥ 147

అత్యాశ్చర్య మగున్ దురుద్యముఁడు పీఠ డవాతకాలాగురు
స్మిత్యమ్మున్ గుఱి నేసి కూనెడినుడుల్ నీ వెట్లు నైరించె వో?
మృత్యుపాప్రపక మైన సుష్కృతులు పీఠ దేమించుఁ గావించునో?
పృత్యక్షం భగు నట్లొనర్చుటకు నిన్ బార్థింతు మల్లేశ్వరా॥ 148

- శా. అన్యగ్రామమునుండి వచ్చి యిట విద్యావ్యాప్తుని చిక్కి సా
జన్య మ్మాతగఁ గాలమున్ గడపుపాఞ్జిశ్రేణిపై వీని కీ
యన్యాయం బొడిగట్టఁగాఁ గత మదే మై యుండునో? దైవచూ
ర్ధవ్యా? తెల్పఁగదయ్య? నీ వెఱుఁగుచోఁ దత్త్వమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 149
- మ. ఇతరగ్రామమునుండి యియ్యెడకు నే రేతించినన్ గాని వా
రతిధుల్ గా? మన కట్టివారియెడఁ జేయన్ గల్గుచోఁ గొంచె మే
నితికర్తవ్యము సాయ మట్టి పని కాదే సూరకే యుంట యీ
హతకుం డేదియు లేక వారిఁ జెనకన్ యత్నించు మల్లేశ్వరా॥ 150
- శా. రామున్ గొల్వఁగఁ జావడి న్నిలిపి నిర్లజ్జుండు గాఁడేని త
త్స్వామిప్రాంతమునందుఁ గట్టునె? యనడ్వాహమ్ములన్; గట్టు గా
కేమీ? చూలని కందుఁ దా వొసఁగునే? యే బా?సి నీ! వీనిమో
మేమాలండును జూచెనే నఘము గాదే? దేవ! మల్లేశ్వరా॥ 151
- శా. శ్రీరామున్ భజియించువావడిని నిస్సీ? శ్రేయమున్ గోరునే
క్రూరుండున్ దనమాలనిన్ విడిదిగాఁ గూర్చుండఁగాఁ బెట్టునే
ధారాశమ్ముగ బ్రహ్మజాతి గృహరథ్యామథ్యమం దిట్టిదు
ష్ప్సౌరంభుల్ క్షమియింప గ్రామము వృథా పాడెను మల్లేశ్వరా॥ 152
- శా. రామా? నీదగు పేరితో స్థల మెబో రాఁబట్టి నీ నెత్తిపై
రోమం బొక్కటి తెరించి పెట్టి పయి నార్యుల్ రోయఁజండాలుఁద
ద్ధామమ్ముందునఁ గాపువెట్టె” నని తద్రాజేందుగ్రాతోఁ జెప్పికోఁ
గా మాకాజ్ఞ నొనంగు నీ కిది యశక్యమేని మల్లేశ్వరా॥ 153
- శా. దూరాలోచన లేక దుర్మదుల నెందుం బెంతు వీ వల్ల దు
ష్ప్సౌరంభుల్ పృజి కాచరింతు రసచారంబుల్ పయిన్ విష్ణు వా
గోరంబున్ గవి వారి పొం గడఁచుఁ బాఞ్జిల్ మొట్టవెట్టంగ” సం
చారూఢిన్ వినవచ్చు గ్రంథములయం దందగుదు మల్లేశ్వరా॥ 154
- మ. వెలితో నుండిన వాండ్రొ కూడు దిని కీ విపార్థముల్, వీరితోఁ
గలయన్ రోసిన సత్కుటుంబులపయిన్ గారాలు మిర్యాలు ని

వృలు నూరంగఁ దొవంగి రే మదిగె వీనందర్ప మో దేవరా ?
శలకున్ మించిన క్రొవ్వు పీండ్రఁ జెఱిచెన్ దత్తంబు మల్లేశ్వరా॥ 157

మ. కొఱవి న్నెత్తిని గోకికొన్న యటు వీరూశల్ కళాధానత
త్తరుదో మామకశిష్యుఁ బట్టుక యిదే వ్యాజమునన్ దిట్టఁ బూ
సిరి పాశ్చాత్కుఁడు వాఁడు కొంతవర కెంతే నై చి పం ద్లిప్పుదే
పిఱుగన్ దన్నెద నంపుఁజై కురికె నావేశాన మల్లేశ్వరా॥ 158

కా. ఏమంచున్ వివరింతు వీంద్రగతి నాఁ దే మోదురో ? నాకెదో
ఈమందాత్ములు శిష్యుఁడున్ బెనఁగు చొ ప్పేమాత్రమొకర్ణపీ
భీమాగ్ధాన ధ్వనించెవేగ చని యంతేవాసి వారింపితిన్
మా మాధాత్ముల సీకునై నిలిపితిన్ మన్నంపు మల్లేశ్వరా॥ 159

కా. అనాఁ దాతని వైఖరిన్ గనిన నీ యావేశ మున్నట్టులే
నే నూహించితిఁ గానెచోఁ బరమశాంతిం బొల్పు విద్యాత్రియున్
దా నారీతిగ నుగ్రుఁ దాట కలదే : తత్త్వం బిదే యయ్యునే
వాని న్నిల్పితి దండనాధిక్యతి నీవైఁ బెట్టి మల్లేశ్వరా॥ 158

కా. నీ వేరీతినొ శత వాంద్ర కిడు మంతేశాని నే నేనియున్
నా విద్యాధ్యులు నాదు బందుగులు నైనం గాని క్షీంచుచో
దై వోద్దిష్టమయయ్యు లోకులకు నీ తత్త్వము బోధింపదో
దేవా : ధర్మ మెఱింగి దుష్టులకు బుద్ధిన్ జెప్పు మల్లేశ్వరా॥ 159

కా. శ్రీరామాలయమందు మాలనిఁబ్రతిష్ఠింపంగఁ గొంకూనఁగా
నేరం దెవ్వఁడు వాఁడు దీప మిద కుండెన్ నీకుఁ బూజారి య
ప్రార్పరంబుం దని చింత నొందెడినె : తత్ప్రాగల్భ్యమూహించి మేల్
పూరత్వ మ్మని వాని దౌష్ట్యమును మెచ్చుం గాని మల్లేశ్వరా॥ 160

మ. చము రుండనవరె నంట : యాపయి మహేశా ? దాని తావశ్యక
త్వము సుండనవరె నంట : యప్పు డాట సంధ్యాకాలికం బైన దీ
పము వెల్గించెడి నంట : యర్చకుఁ డిటుల్ వాగుంగ నీ వున్న ప్రా
మము నో ర్నొక్కమి కేను జింతికెడ సాంబా దేవ మల్లేశ్వరా॥ 161

- శా. వే లాదాయము వచ్చు నీకుఁ జమురే విశ్వేశ ? లేనంట ? దు
 స్కొలఁ మృట్టులు వాగఁ జేసెడి నొకఁ ? కాకున్న నీలాటి వా
 చాలత్వ మ్మది యర్చకుం డెవట నిచ్చల్ నేయుఁ ? గావించుఁబో ?
 కాలన్ గేలను మట్టరే ? ప్రిముఖ లాకంకొప్పు మల్లేశ్వరా॥ 162
- మ. ప్రితి సంద్యాసమయమ్ము దీపకృతికిం బాత్రమ్ము గాదొక్కొ ? దు
 గ్గతుఁ డారీతిగ వాగు నర్చకుఁడు తత్కాలుష్యమే పూర్తిగా
 దో ? తఱిన్ పేచెదొ ? శక్తి తక్కువయె ? నీ వొక్కింత గల్పించుకో
 వితికర్తవ్యము దోఁప నిందు గతి నీవే చూడు మల్లేశ్వరా॥ 163
- మ. మతి లే కుంటివా ? మాయలోఁ బడితివో ? మ్రాన్పాటు చేసారెనో ?
 శ్రితికి న్మా మొఱు తెక్కవో ? యకట ? క్షుద్రుం డర్చకుం డట్లునిన్
 సురరామున్ గణించింపఁ జంపి ? పయిగా నుల్లోకుల న్నెట్టి ప్ర
 స్తుతచర్చన్ బడఁదిట్టు నంట ? యిది నీ దోసమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 164
- మ. పరమాపాత్రుఁడు గ్రామపాచకుఁడు మా బంధుండు పూర్వోక్తము
 స్మయఁడుం దోవట ? నీమనర్చకున కీగ్రామ మ్ముపేక్షాప్రికిన్
 శరణం బర్చకుఁడో ? దురుద్యముఁడుసంసారమ్ము లే దల్ల తుం
 దరి కే భీతియుఁ గాని వాని మవిరంటన్ జోచు మల్లేశ్వరా॥ 165
- మ. కామరుం డున్నను వాని శ్రేయ మయినన్ గోరండు ఘోరుండు క
 న్నములన్ వైచెడి చోరు లీ హరికు చెంతన్ తెంక లాఘవ మా
 విమనం దొక్కఁడుఁ బాదకాపకదుఁడు విశ్వేశ ? ప్రోత్సాహకుల్
 చము రె ట్లెచ్చెడి నీదు దీపమునకున్ జల్పింపు మల్లేశ్వరా 166
- శా. పితాకిత్వమురల్మి నీ యెడలఁ గానీ నా యెడం గాని యా
 లోకమృండునఁ గాని వీఁడు భయ మారోకింపఁ దావంతయున్
 డోకు ల్మాకులు గూయు నచ్చ బచటన్ నుల్లోకులన్ ; దీని మ
 ష్పాక మ్మేగతి నీవు నై చెదవదో ? పర్యేశ ? మల్లేశ్వరా॥ 167
- మ. పరమాత్రుఁడు పాచకుం డనుచు నే వాక్రుచ్చితిన్ దాని వి
 ప్రేర మాలింపుము వీఁడు పూర్వుల కొగిన్ బ్రాధమ్ము చేయించుచున్

జౌరి నాలోననె చుట్టకాల్పుపనికిం బూనె న్నివారింపితిన్
బెరిగెన్ పీనికి నాటఁగోరె మదిలో ధ్వేషము మల్లేశ్వరా॥ 168

శా॥ మా చందాలుఁడు నర్చకుండు నొకటై మాత్సర్యపర్యాప్తి దు
ర్వాచాలత్వ ముపకృమించు నెడ నీ వ్రాత్ముం డుపాంగముగా
లేచున్ బాపుఁడు వీఁడు సర్వగతులఁ జేశముని కుంటరిఁ
నైచున్ గూడదు వీని మారణ మవశ్యం బావి మల్లేశ్వరా॥ 169

మ. ఇపు డీ గ్రామము కక్కల మృగుల్ల కే యేబాసి తా హేతు వా
చపలస్వాంతకు వీఁడు మొట్టమొదలఁ జూచుండు తచ్చర్తని
ష్కవటుండి యథముఁ స్వగేహమునెడఁ గా లూఁదఁగా నిచ్చె ని
వ్వపరీతుం డల గేస్తు నిల్లు చెఱిచెన్ విశ్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 170

మ. అటు లెన్నాకులొ వాని కొంపకు శకుం డగ్గన్ రగుల్కొల్పి పై
నెటులో గేస్తయి దాని పొత్తు విడిచెన్ హేయమ్మహేయమ్ము లే
కటుపై నా హతభాగ్యురాలి వృషలుపై నాసక్తిఁ జాలఁ జె
న్నఁటియై గ్రామపుగౌరవమ్ము చెఱిచె న్నానాట మల్లేశ్వరా 171

మ. వచియింపం బని లేదు పాదకుని దుష్పాకమ్ము మా జాల్మడు
ర్వచనీయత్వము కన్న నెక్కుడు భవత్పాదార్చకాభి మ్మని
ర్వచనీయ మ్మిటువంటి మూఁగురను మా గ్రామమ్మునం గూర్పు నీ
దు చమత్కారము వర్ణనీయ మనుకొందున్ దేవ మల్లేశ్వరా॥ 172

మ. నినుఁబూడింపఁగ నర్చకుం డొకరుఁ చెందే నుండు నవ్వానిఁ నా
ననయుండై చెడి “తొత్తుక్కించ పడుకొత్తై” కొల్పు జాల్మన్ గనన్
జనదెచ్చో : నటువంటి తుచ్చుఁ డొకడన్నచ్చాభి జన్మించి నం
ధును నీ కుంచెడి దీవ మాపఁగ నిమిత్తం బయ్యె మల్లేశ్వరా॥ 173

శా. ఈ దుర్జాతుని పెద్దతందిరి కొడు కెంతే వర్ణనీయుండు త
ద్వేషిష్య మ్మది చుట్టరాల్చికొని ఓద్వేషిగ్గిన్ మెచ్చికొం
చోడేవా : నడిపిది నేగు అచి నీ చొక్కింత చూడనెవరె
మీద న్నిల్వఁడు త్రింద నిల్వఁ జచ్చి యేమి ? తీవి మల్లేశ్వరా॥ 174

చా. చుట్టల్ కాల్పెడి వారలున్ గలరు, బల్ షోకుల్ గనం జేయుమెల్
 ఓట్టుల్ గూడఁ గలారుగాని మన యీ దద్దమ్మ చందమ్మనన్
 మెట్టం బల్లము రెండునుంగనక మిమ్మిట్టుల్ వెళారించు నీ
 కొట్టం బాపని మాత్ర మింకొకటఁ గన్గోఁ బోవు మల్లేశ్వరా॥ 175

మ. తనకుం బూటకు దిక్కు లేదు తన దుర్దర్పాంధ్రమో ? పట్టుకోఁ
 గను బగ్గమ్ములు లేక యున్న యది యీ కంకోష్ఠ నీ వింతకున్
 మునుపే చంపితి రక్తబీజుని గతిన్ మోమెత్తిడిన్ వీని కిం
 కను గావించెడి శాస్త్రి వేదాకటి వక్కాణింపు మల్లేశ్వరా॥ 176

మ. పరిశీలించిన వీని వర్తన సురాధాండేశ్వరగ్రంథ మీ
 విరుగుండాటలపాడగట్టకు దురావేశమ్ము బల్ మెండు రూ
 కరయం బూర్తిగఁ గల్గుచో నిలుచు వీఁ డాకాశమార్గాన నీ
 వెఱుంగన్ రానిది లేదు వీని నిటులే యింకింపు మల్లేశ్వరా॥ 177

చా. పొట్టఁ బట్టుక చింపి చూచినను నే పొంతేనియున్ ముక్కు లే
 దెట్టో తప్పడు రెక్కలన్ గిలుకు వీఁ డీలాటి దుర్బుద్ధి యీ
 కట్టున్చొంగకు సిగ్గు లే దొరులపైఁ గాల్ ద్రొప్పుఁ గూడున్నచోఁ
 బట్టఁ బగ్గములున్నె ? వీని ; కిపుడే బల్ మ్రోఁగు మల్లేశ్వరా॥ 178

మ. పరిశీలించియె వీని కిచ్చితివి చొరబాగ్యమ్ము వీఁ డంతలో
 నబమోమై బ్రదుకంగ నే రక వృథా యస్మాద్యగవ్యాజిశాం
 తిరసోదిక్కుల సారెకున్ జెనఁచున్ ధిక్కారముల్ నేయు నీ
 పరిపంధిన్ చుఱియున్ దరిమైనగ సంబాళింపు మల్లేశ్వరా॥ 179

మ. ఇప్పుడే వీడు పరిమ్రుఁ డింక నెటులే నివ్వని దారిద్ర్య దో
 షపరీతుం బొనరింప నేర్తు ననుచున్ శంకింతుచో ? సత్యమే
 చపలుం డీ కుట్రఁ డింక మూత్రినిరి గాంచన్ గాఁచు పాత్రుండు ర
 ట్టిపచన్ వైచినఁ గాని వీఁ డుడుగుఁ తుడ్డినంటు మల్లేశ్వరా॥ 180

మ. అత సత్రమ్మున వీని కొక్కపది యన్యత్ర నివ్వచారింప నా
 తెలిమిన్ మానము ముట్టు నిట్లు పదియాఠీరీతి ; నీ రెంటి లో

పల సరియ్యున వీని కెచ్చు భృతి యాపన్ మేలు వీఁ డా భృతిన్
గలయన్ మెక్కుచు వచ్చురయ్యతినులన్ గారించు మల్లేశ్వరా॥ 181

మ. అతిధిన్ వచ్చినవానిఁ గాంచి పసరమ్మట్టుల్ బునల్గొట్టు వ
కృత చూపించుఁ బ్రభుత్వము నైఱపుఁ బైఁ గాతన్యము న్నించు ని
ర్గుఁ గావించు నదేమి పాపమొక ? యీ కంకోష్ఠఁ డా సొమ్మెతో
పితృవర్త మ్మని మెక్కు జీతపుమిషన్ బెంపేది మల్లేశ్వరా॥ 182

మ. తగునే : నీ కిటువంటి దుష్టుని గుమాస్తాగా నియోగించి యి
ప్పగిచిన్ సత్రము పొడుచేయువని ; పాపవ్యాపృతుం డైన యి
ప్పొగరుంబోతు వృధాగ మేపు బదియుం బున్నెంబె ? మేల్మేలు ? నీ
నగుబాటుంబని దేవతల్ నగరా ? నాకాన మల్లేశ్వరా ॥ 183

మ. కడఁ కీ యూరున సత్రముండుట కయో ? గర్భంబునం బద్ధ యా
గడెకుం బూర్వమె రిక్తుఁడై వృధగ దుర్గర్వాంఁడుఁడై కూటికిన్
మడిమాన్యమ్ములు లేని దద్దమకు నన్నప్రాశనం బబ్బుతే
కడు దొడ్డొ పురుషార్థమొక్క ? యిది దుష్కార్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥

మ. గుడిఁ గట్టించుట యర్చకార్చమయి తక్కుంగల్లు సత్రాదు ల
క్కడ వర్తించెడి కూలివాండ్ర కగుచో గర్హ్యమ్ము లైపోవె ? యీ
గుడులున్ సత్రములుకా భవత్ప్రభుత యీకుగ్రామమం దెట్టులో
చెడి పాపమ్మును వృద్ధిచేయఁదొడఁగెన్ శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 184

మ. ఎఱుగు స్నేమది యర్చకుండు గుడి కీ యే బ్రాసి సత్రానకుం
గరముం ద్రోహ మొనర్చు దొంగ లనిఁ యీ కష్టాత్ములకా నైఁచి యీ
చురితమ్ముందునఁ బాలు పందికొను నీతోనెంతగా నే నిమిల్
మొఱపెట్టంగల ? దొంగలకా గుఱిచియా ? మోమోట మల్లేశ్వరా॥ 185

శా. సత్ర మ్మంచును బాప మే యతిధియో సాదమ్ము సాసించుచున్
గాత్ర మ్మెల్ల శ్రమాంబులన్ దొరఁగి రాఁ గష్టాత్ముఁ డీతుల్వ యే
మాత్రమ్మున్ వసు లేక కాలు లఱచున్ సుర్యాదికున్ దక్కి ; యీ
సత్రమ్మక్కట ? దీని యబ్బ ధనమే చర్చింపు మల్లేశ్వరా॥ 186

మ. కనరాఁ దొక్కటఁ గానవచ్చినను దుర్గర్వాంధ్యముం జూపు ని
స్వసముల్ వించును చిల్పు తీయఁ డదియున్ సంభూత మౌచోఁబదా
ర్థనికాయమ్మిడ కేడిపించు నిఁగ సత్రి మ్మొందు కీ యూర దు
ర్మనసుం డీ చెడు గాహరించు పని కేర్పాటొనె ? మల్లేశ్వరా॥ 188

కా. ఎట్టేటుల్ తలక్రిందుసేనెడి దివా న్లిమంతులన్ దిద్దు ను
త్కృష్టుల్ మేటికిరీటము ల్గలరు గానీవారియం దెందు నీ
కష్టాత్ముం డొనరించు తె కొొకటియున్ గన్నట్టఁబో దీ కుల
భృష్టుం దెందుల కింత మిట్టిపడునో ? వాక్రుచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 189

మ. ఒకలేశమ్మును సక్రముంగుఱిచి వీఁ దొప్పండు కష్టింప వే
తొకచోఁ గుక్కయుఁబోరెఁ బాటుపడు నే యొక్కింతయో తెచ్చుచో
సకటాఁపినికి నిచ్చు జీత మది యేలా జీర్ణమౌచున్నదో ?
సకలజ్ఞుండవు నీ వెఱుంగవలె విశ్వత్రాణ ? మల్లేశ్వరా॥ 190

కా. ఏతాదృక్కుజనాగ్రణుల్ గలరు మాయీ యూర నీ లెంకయా
యీ తుంటర్లకు నేత నిన్ గుఱిచి యేరే నింత మాటాడనీ
కోతుల్ బూతులకుం గడంగెదరు కన్గోపీపు దుష్టాలపుం
జాతుర్య మ్మునుకోవలెన్ భవదుపేక్షిబుద్ధి మల్లేశ్వరా॥ 191

మ. తన దుస్తంత్రము సాగుపొంటె నొక బృందం బుంట యావశ్యకం
బని హేయాన్నము గుడ్చె నర్చకుఁడు మా యజ్ఞాత్ము బ్రేరేచి య
ప్పనిచే పీఁడు గళంతె యయ్యెనిపు డప్పాపమ్మునన్ వీని వ
ర్తన సర్వమ్మును బాడువారినది తత్త్వంబింప మల్లేశ్వరా॥ 192

సరిగా దేవునిఁ బూజినేయు మహసాక్ష్యప్రక్రియల్ మూసి పూ
జరిపై గ్రామపునమ్మతిం గొనుము దుశ్చారిత్రముల్ లోట తె
వ్వరికిం గూడవు నాఁగ నాపయి వృథావైరమ్ము పీఁ మూసె దే
వరచిత్తమ్మున కంఠయున్ విశదమే వా దేలఁ మల్లేశ్వరా॥ 193

కా. స్త్రీపై నీ కవనంబు చెప్పుపనికి స్మిరెంక నైంప క
లాపంపక దొడఁగెన్ దురుక్తుల ననున్ లక్ష్యమ్ముగాఁ జేసి సం

తాపింపం బనిలేదు దీనికయి నీ తత్త్వం బెఱుంగున్ మహా
పాపాత్ముం డల వాఁడునే నెఱుంగమిన్ బ్రార్థింతు మల్లేశ్వరా॥ 191

మ. పొలమండుండినయిట్టి నాపయి నెఱో పొల్పెం గదా ? కేసు, దు
ర్బలచిత్తుండు త్వదర్పకుం డది యథార్థం బొనొ కావో ? విని
ర్మలచిత్తుం డధికారి నేర్పె సరియే పాగ్రిమాదికత్వముమైఁ
దెలియం జాలక యున్నఁ జి క్కగునుగాదే! తండ్రి మల్లేశ్వరా॥ 195

మ. ఎవఁడో డ బ్బిడి తడ్చినమ్ము గొనె., నం చే విందు నప్పొల్కి నీ
యవివేకుల్ చవి గాని వ్యాజ్యముల ద్రవ్యం బిచ్చి కైకొంచు దు
ర్వ్యవసాయమ్మునకున్ గడంగి దురుపాయవ్యాపృతిన్ జిక్కిని
న్నవమానింపఁగడంగినా రెఱుంగు మయ్యా ? దేవ మల్లేశ్వరా॥ 196

మ. తన గిన్నెం బరమాన్న మొక్కఁడు దినం దా నల్ల యవ్వాని పా
త్రును భక్షించె నఁ బెద్దియో యొకఁ డమేధ్యం బైన దుర్వస్తువా
ఘనునిన్ బోలిన బ్రహ్మబంధు వొకఁ డీ గామానకున్ ముప్పు దె
చ్చెను దావృక్కృతి చేసి వీడడచె నీ శ్రేయమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 197

శా. దీపం బేటికి రాత్రి రాత్రి కని వాదింపన్ మొదల్ వెట్టు దు
ద్దీపర్యావుల యాజమాన్యములు నీ దీనస్థితిన్ బాపఁగా
నోపం జాలవ; యా స్థికనగ్రభుని వేటొం దొక్కరుం బట్టి యీ
లోపమ్మున్ నవరించుకోఁగ మది నాలోచింపు మల్లేశ్వరా॥ 198

మ. తనపైఁ గాళ్ళను సాచు సాహెబు నెటున్ దాఁగొట్టఁగా లేక క
న్ననిశమ్మున్ గడు భక్తితోఁ గొలుచు నయ్యాసాదిఁగొట్టెన్, భవ
వ్యనితారత్వము నీవు నట్టులనె యిప్పట్లన్, బ్రవర్తించినీ
పనికై యా స్థికు నాశ్రయించుటె మహోపాయమ్ముమల్లేశ్వరా॥ 199

మ. ఉదరమ్మున్ మఱి యొందు రెంటికొటకే యుత్పత్తి, యీ రెంటికిన్
సదుపాయమ్ము ఘటించు బున్నదియెమోక్షం బంచు వాదించు శో
చ్యవశోపేతుల యాజమాన్యములు నీ యైశ్వర్యము నిల్పుఁగా
నెద నూహింపవ, యా స్థికున్ వెదకిదా మీపైని మల్లేశ్వరా॥ 200

మ. భగవంతున్ యజియించు తెల్లరకు సంపన్నంబ, యట్లాచరిం
చి గడింపం దగు భాగ్యమే ? మది పరశ్రేయ స్పటుల్, నేయకుం
డంగఁ దిన్నన్ బెజవారు దూఱ, రిక నిన్ చక్కంగ నీ యర్పకుం
దొగి మెక్కన్ బరు రాప్ప రియ్యది మహాయోగంబు మల్లేశ్వరా॥ 201

శా. ఈసిచాతి విసీచవర్తనుడు మా హీనాత్ముడుం గూడి యె
ఘ్నేని న్నా కపకారమున్ సలుప నెన్నేనాళ్ళు యోచించి యే
యోనిం గూడ జనింపరాని యొక దుర్యోగున్ జనున్ రా యనం
గా నొప్పందగు వానిఁ గైకొనిరి కుక్కంబోలె మల్లేశ్వరా॥ 202

శా. ఈ నిర్భాగ్యున కస్మదీయ గృహసామీప్యమునందున్న దం
గానీక మృఖిలమును సడలి పాడై యున్న యిల్లాక్కఁ డ
ద్దానిన్ వీనికతానఁ గైకొని స్వదుస్తంత్రముమై రాగి యే
గానిం గాని వృధావివాదము లకున్ గాంక్షింతు మల్లేశ్వరా॥ 203

శా. జాతీన్ మాలలుగా జనించెయును విశ్వాస్యుల్ గలా రెండు మా
యా తుచ్చుల్ ద్విజు లయ్య వర్తనమునం దే మాలలు బోని యి
రీతిన్ జూపుట పిండ్ర పట్ల మదిలో నే నెంత వవ్వై చనన్
జాతుర్యమున పిండురి దగ్గఱుం కాసన్ గొండురి మల్లేశ్వరా॥ 204

మ. ఒకచో పిండిరిటు డగ్గఱంగ మది కెంతో యేవమై యా పొలం
బొక సచ్చాచుగిన కమ్మ టి వెఱిగియే యున్నావు నేఁ డింటి పగ్గి
క్కకు రాఁగాఁ బ్రియతమంబు పిండ్రకపటాఘమెట్టిచో చూడు మీ
యెకసక్కెమ్ములె పిండ్ర పొం గడఁచుఁ జుమ్మి నమ్ము మల్లేశ్వరా

మ. దరిగా రా పెనుకంజ వేయ పరికే తా వచ్చు చండాలు మా
దిరిగా దై వహతాయతుల్ రిప్పుని మగ్గేహాంతికస్థస్థలం
బరుమన్ జొచ్చిరి సత్కవిద్విషులు పిండ్రామాలముఁ బ్రుక్కియు
క్కఱి మద్వాణితి వచ్చె వెట్టుపసితే కావచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 206

శా. అందుం చూఱువుదాగ మొక్కనిది యన్యం బన్యదీయంబు దా
నం దూర్చేమన మందభాగులు గొనన్ యత్నింతు రీ భాగమే

చెందున్నాడుగృహాన కక్కతననే చీవాట్లమారుల్ వృధా
చిందుల్ దొక్కికొనున్ దలంచుచది యే చే తొత్తా మల్లేశ్వరా॥20

మ. తమకుం దగ్గఱయందుఁ బడ్యరది యద్దానిన్ దిగన్ ద్రావి చూ
రమునందున్న ప్రదేశమున్ గొని ననున్ వాత్మ్యుల్ మఱేమేని జే
య వదిన్ బొంగెన రంటఁ గ్రామమఖిల“మృయ్యోఃవృధావీండ్రువ
స్మముగాఁ బోయెద”రంచుఁ దిట్టినను లోజు కేది మల్లేశ్వరా॥ 208

శా. “ ఈ కుంకమ్మలు చెళ్ళపిళ్ళకవి నెంతేఁ గుర్తిండుఁ గావించి త
త్రాకట్యప్రధిమాన వాగసిహతిన్ భ్రష్టాయతీశ్రీకులై
డేకన్ జొచ్చి” రటంచు లోకులనుకో డీర్పాటు వాటింపు మో
శ్రీకఠాః యది గూర్చు గామమునకున్ నేమమ్ము మల్లేశ్వరా॥209

శా. చెప్పల్ కాళ్ళను చాల్తు లెల్లరును వాసిన్ గోరి కాఁబోలు మా
మొప్పెల్ వానినినోబఁదాల్చెనరు నో రూఱియింప నీకన్న మా
యప్పాఃవే తొక రేరిః వీండ్రిన నమేవ్యంబంచు లో నెంచువా
రి పూర్వానులు నీకుఁ దప్ప దిఁక నీ యేవంబు మల్లేశ్వరా॥ 210

మ. వెలి య న్నారకమంచు గూలిరి వృధావేశమ్ముమై వీండుర్ త
త్కలుషానన్ బడి మృగ పీఠలఘున్ గ్రామంబు చేర్చింపె న
వ్వల నీ యయ్యల కంకురిచినది నాపై నీను తచ్చేష్టలే
కలికే నాకలి గొల్పి వీండ్ర నడచుగాఁ జొచ్చె మల్లేశ్వరా॥ 211

శా. పాపాపక్తరణాఖ్యరోగమునెడన్ బాధవ్య ముండెన్ గవీ
టావంబుండెను వీం డ్రొడంగుటకు నీ సాహాయ్య మింకేల? ద
వ్వైపో నుండిరి కూడు గుడ్డలకు తథ్యం బింత నీ సాయమున్
బాగొపొచో నది శీఘ్రకాలముననే పొగ్గిపైంచు మల్లేశ్వరా॥ 212

మ. ఒకచోఁ దప్పిరఁ దప్పు నీ యశికదృగ్యోగంబు వేతొక్కచో
వికలం బై చనుఁ గైటవద్దిడరి యావేశంబు సత్కావ్యకృ
త్సకటానర్గళశాపచాపగళిత బ్రహ్మాత్రమంతాక్షరం
బెకనక్కమ్ము లడచి చెంపలను వాయించింబు మల్లేశ్వరా॥ 213

శా. పంచత్వమ్మును పీండ్ర కి మ్మనుచు నిన్ బ్రార్థింప నేమంటవా ?
 పంచత్వ మ్మవి వీర లేవు రగులన్ బ్రార్థించె జన్మాననే
 పంచత్వ మ్మనఁ జావు నొ నదియు సంపన్నంబు యెట్లున్న : బల్
 కించం గూర్చువెలిన్ జలింపకయె యున్నింటేసి మల్లేశ్వరా॥ 214

శా. ఎంచన్ బంచత గూర్చునీతి యొకయింతేనిన్ గనన్ రాదు య
 త్కించిద్ జ్ఞానము లేని శుంతలకు నాకించన్యమే జ్ఞానమున్
 గాంచన్ సాధన మద్దియే ప్రకృత మీ కంకోఱులన్ జేర్చి దు
 శ్శంచవ్వర్తన మాఁగఁ గోర్కొ యిదియున్ సావ్యంబు మల్లేశ్వరా 215

మ. ఒక గవ్వేని గడింపఁగాఁ దగిన వాఁ డొక్కండు సోదర్యపం
 చకమందున్ గనుపట్టఁ దున్నుధి న మాఽన్యంబు దుర్వంపనా
 పకతిప్రాప్తము గాన నట్టై సునిఁగెన్ ఛావ్యంబు దారిద్ర్యమే
 యిఁక నీ కీకృతియందుఁ గట్ట మది లేనేలేదు మల్లేశ్వరా॥ 216

మ. గరువంబున్ సడలింపుఁ గామము నడంగన్ జేయు వాచాటతా
 భరమున్ దించు విధేయతాగరిమమున్ బ్రాపించు నాత్మీయదు
 శ్శరితంబున్ గనఁజేయు జాడ్యము నశుచన్నేర్పు దారిద్ర్య ము
 ర్పర నీ యాషధ మెల్లరోగములు పాపం జాలు మల్లేశ్వరా॥ 217

శా. దారిద్ర్యమ్మునఁ గాని చక్కఁబడ రీ దర్పాంఘ లీ యోగమున్
 బ్రారంభించియె యున్న దిందుకుఁ గృషిప్రకృంతియే సాక్షి మ
 ద్వైరోదారకవిత్వమున్ ద్యదురుకోపస్ఫూర్తియున్ రెండిటన్
 జేరంగాఁ బని లేదు చూచెదు మదాశీశ్యక్తి మల్లేశ్వరా॥ 218

మ. కృషి దుర్భిక్షమడంచు నంటయు నిజంబే కాని యీ శుంతలీ
 కృషివల్లం జెడి బిచ్చమెత్తికొను మాటే నిక్క మేనాఁడు ఏ
 ర్కృషి కిం బూనిరొ నాఁడె బోదెకలహం బేర్పడ్డ దామీద నీ
 భషకఁబుల్ పెఁగఁ గూయుకూఁత లవి చెప్పన్ రోత మల్లేశ్వరా. 219

శా. బాగుం గోరిన కార్య మెయ్యదియు దుష్ప్రారంభి గాఁగూడ దే
 యోగో య ట్లగు నేని దాన నగు నీ యోగ్యేతరల్ దుర్వచః

ప్రాగల్భ్యమున బోదె కడువడి మద్వాఁస్త్రవై శ్వానర
శ్రీ గగ్గోల్వడి బెండువారి రవి యే చేటొక్క మల్లేశ్వరా॥ 220

శా. కాడిన్ పీండు బుజానఁ దాల్చివపుడే గర్వాంభకారముమై
గానం గూరి బోదె కడువడి నన్ గారుల్ వృథా దానిచే
మాడెన్ మోరలు దానిపిమ్మట మహామాత్సర్యపర్యాప్తికృ
ద్వీడాకారకపంక్తిబాహ్యకత చేరెన్ వీరి మల్లేశ్వరా॥ 221

మ. పరమామేధ్యకదన్నభక్షణము సల్పంబోవుటన్ పీండు బా
హు లై రిప్పుడు వీండ్రకొంప కెవఁడో హిమండు దక్కంగఁ బో
వను కుద్దుల్, న్వకృతాసు మి యైదురఁగా వైరముమై న న్నెబో
చెఱుపంజాతురు తమ్ము నెల్లరును నిష్ఠీవింప మల్లేశ్వరా॥ 222

శా. దారిద్ర్యం బన వేతె యున్నదియె నింద్యం బైన దుర్వృత్తిమున్
గారాగరముఁ జేర్చఁగాఁ దగిన దుష్కార్యములున్ దుష్గణ
స్ఫూరోదారత దుర్వచఃప్రసృతి మస్త్రంత్రములుం గాక దు
ర్ధిరమృత్యుత వీండ్ర నిట్లవఁచె నుద్రేకించి మల్లేశ్వరా॥ 223

శా. దారిద్ర్యమున వేతె యున్నదియె విన్వద్వేషవిద్యాబహి
ష్కారప్రాప్తినికృష్టదేవలకనిస్సారోక్తిసంసక్తిలో
కారాధ్యాత్మగురూత్తమాం ప్రియుగశస్యక్కారముల్ తక్కు ము
ర్వారం బయ్యది మున్న పైఁబడియె నిర్వర్తింపు మల్లేశ్వరా॥ 224

శా. ఈకష్టాత్ముల ఛావికాలగతి కీ వే మందువో కాని నీ
వేకాలమున నెన్నడుం గనఁగఁజో పీలాటి దుర్మూలం
బాకివొడ్డిగ వీండ్రు గైకొనిరి సూ ? మాపాఠశాలాగృహం
వీ కార్యంబును నైఁచు నీ సహనమే హేయంబు మల్లేశ్వరా॥ 225

శా. ఆయుర్దాయము నాకు దీర్ఘముగ నీ వర్పించియే యుందు లే
దా యీమాత్రమి చాలు నెక్కడికి నీయాశాపితములి
ట్లే యుండున్, బని యొక్కఁ డుండి నిను నే నిప్పట్లఁ బార్థింతు దీ
ర్ఘాయుర్దాయము దానిఁ దెల్పెదను నీ వాలింపు మల్లేశ్వరా॥ 226

మ. వృధగా సత్కవిపైఁ గాను తమకెంతే శ్రేయమున్ సారెఁ గూర్చు
ధరాదేవతపైనిఁ గాను గురుపై కుచ్రక్రియన్ సల్పుచు
ష్పథగాముల్ గను దుర్గతుల్ సకలమున్ సాక్షాత్కృతిన్ జేసిరో
నభమద్విద్యచితుండు వీఁ డడిగె దీప్తాయుషు మల్లేశ్వరా॥ 227

శా. ముండాకొడుగులు తీరి కూరుచుని తమ్ముం దామ పెన్నాపపుం
గుండానన్ బడ నెట్టుకోఁ చుచి రీ కుకల్ స్వతా ఘమ్మిటుల్
పండ్లన్ బాటఁగ నన్నవస్త్రములకుం బల్దవుగా నూరి కొ
క్కిందై పోఁగల రీపు నేనును గనంగా నమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 228

శా. “అమ్మా! బువ్వయు నయ్య! బువ్వయును”నై యాత్మీయ సాపప్రవా
రమ్ముల్ సారెకు జ్ఞప్తి రా నవయు దుర్వ్యాసారముల్ పిండు క
ర్ణమ్ముల్ సూడఁగ సాఘలన్ గురిచి మీఱం బల్కుచున్నారు దొ
డ్డ మీ పే మని చూచి నైఁచెరవా? యన్యాయంబు మల్లేశ్వరా॥ 229

మ. గురువుల్ లెక్కయె లేకుసాష్ట్ర లనినన్ గోలన్ వెనన్ మీరుచు ర్
పరికించిపె లేకు చర్మపరులన్ బాపమ్మె యర్పమ్ముగా
నరకందే పర మంచు మున్నుటకమై నానాటి కీ దున్న లే
దైఱ వర్తింతురు మీద్ర కేగతియొ? అంద్రీ? తెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 230

శా. ఈ రండాకొడుకుల్ మదీయధరమై యేర్పడ్డరదృమ్మునం
దారూఢ మృగు వస్తుజాతమును మీద్రబ్రేమె యార్జించిన
ట్లారంభించిరి యాత్మసాత్కృతికనై యాముషు క్షీణించియే
యీ రొడీ లొనరింపఁ బూని రిటు చుష్కృత్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 231

శా. ద్రవ్యం బిచ్చితిఁ బత్రమున్ జరిగెఁ దత్సవ్యంబు నావయ్యె నీ
కవ్యస్విప్రవిలుప్తశావిగతు లే కర్మాననో వానిలో
సువ్యక్తమ్ముగఁ జొచ్చి వస్తుతతిఁ గొంచుం దోవుచున్నారు హం
తవ్యుల్ కాక మ తెట్టిదో? నొడువుమా? తద్ద్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 232

శా. హంతవ్యత్వము వీంద్రకర్మముల సిద్ధాంతమ్ము గావించి పై
గొంతుల్ నొక్కెదో? యన్నవస్త్రములకున్ గో చొందఁగాఁ జేసెదో?

చింతన్ దోనెదో ? రుక్మలన్ సలిపెదో చేట్టాచె వాటించెదో ?
యంతమే ఘటియించెదో సుపు నీతైనటు మల్లేశ్వరా॥ 233

శా. రాముగ వొక్కఁడు భీముఁ డొక్కఁడు సూర్యవొక్కఁడు వాగని
ప్రామాణ్యముగలట్టి సత్కవులు తత్త్వాగల్భ మిప్పట్లును
రీముద్ధారివదోద్యమప్రవణమై దీపించు మహాకృపం
దేమాత్రమొ ప్రవిష్టమై సలుపుఁగా కీకప్పు మల్లేశ్వరా॥ 234

శా. పంది దింటిని నీవు పంపలను నే భక్షింప నున్నాఁడ నీ
కందు బయ్యెను బందిఁ దిన్నతన మాయాభిల్లకట్ల మొగిన్
బందన్ మెక్కెడి నాకు వ్రాత్యతయు నన్నర్థముగాఁ జెల్ల దే
మందున్ నైతము పంపలన్ విన కెవో ముందింతు మల్లేశ్వరా॥ 235

శా. “దుర్మార్గుల్ విన రేమి నేకు” మని శూద్రుల్ బ్రాహ్మణుల్ సర్వులున్
మర్మం బుచ్చిపడంగ నాడగ నొగిన్ మాయం బికిన్ బందులన్
దుర్మోదమునఁ దోలు వ్రాతుల నెటుం ద్రుంగింప లేకున్న నా
పే ర్మార్పే రిడికొందుఁ జూచెదవు నాపేర్వాని మల్లేశ్వరా॥ 236

శా. పందిన్ మద్గుహసీమకుం జొనిపి యే పందన్ బ్రయత్నించు న
ప్పందన్ మత్కవిరాస్త్రసాతముగ ము ప్పందింప నుంకింతు నీ
విందున్ సాక్షివి నే నిమిత్తము కృతాంతేచ్ఛావకుం దాచు న
మృందుండే యిటు మృందుమండె హతదుర్మానాన మల్లేశ్వరా॥ 237

శా. పందుల్ సర్తవిగేహమున్ తొరఁగఁ ద్రోవన్ నేసి పెల్లుబ్బున
ప్పందిన్ దైవముపేక్ష నేయునె? తదావాసమ్ము గోమాయు గో
వింద ధ్యానపరీతమున్ సలుపదే? విశ్వేశ? నీవంచు నా
నందమొప్పఁగ నాట్యముల్ సలుపవే? నానాట మల్లేశ్వరా॥ 238

శా. పందిన్ మత్పరిపంధి మద్గుహ సమీప స్వైరసంచారిగా
మందాత్ముండొసరించె గోడయిడికో మానున్ దొంగిల్చి ము
న్ముందీ పందగృహంగణమ్ము నెడకుందోతెంచు గోమాయురా
క్షుండాక్రందన మీసయాగవలెఁజుమ్మి? వచ్చి మల్లేశ్వరా॥ 239

శా. పందిన్ దోలియుఁ గుక్కలన్ దరిమియుం బాపాన్మముండిన్నయా
నిందఁబాసి మదీయ పంక్తికడకీ నీచుండు రా నేచ్చునే ;
పందిన్ జేర్చిన నొప్పినన్ నుజను లిప్పందన్ దరిఁజేర్చఁగా
సందీబోరిది నీమనంబు నెఱుఁగున్ సర్వము మల్లేశ్వరా॥ 240

మ. అమలన్ పందికిఁ బందకుం గలుగు నీ యాభేదమున్ సర్వముం
దమడెందముల గుర్రెఱుంగుదురు. పందన్ బందికన్న న్నిక్కు
ష్టముగాఁ జూతు తన్నినీతియును దచ్చాంతిప్రకారము త
త్కృమవర్తిత్వముపంద తెల్లవడంగా నేర్చు ? మల్లేశ్వరా॥ 241

మ. బలసంపన్నత భూతలమృఖిలముఁ భస్మము గావించఁగాఁ
గలదయ్యున్ బసిబిడ్డ బెడ్డవిసరన్ గంపించి దవ్వేగుఁ. ద
ల్పులు గొణ్ణెములునుగ్గునేయఁ గలదై లోఁగాంకియత్తేగ దే
యలఁతుల్ పందిని బందగాఁదలఁతురయ్యా ? దేవ ? మల్లేశ్వరా 242

మ. విరుగుంబాటుదనములే కొదిగియే వీధీప్రదేశము నం
దిరుగున్ దేవుఁదొసంగినట్టి నడకెదిక్కై ప్రవర్తించు, పం
కరగాఁడింకరగాఁజరింప దెఱుఁగంగానేర్చు నాత్మీయ దు
శ్చరీతం బెల్లను బంది బందికిది పూజ్యంబయ్య ? మల్లేశ్వరా॥ 243

మ. వెలినుండందగునాత్మ దుశ్చరీత మేవిజ్ఞుండెఱింగించెనో
కలకాలమ్మది యల్లె యుండెడి బహిష్కారమునందుండి యు
దెలియంజాలక మేరమీటి కడు నుద్రేకించెడిఁ బంద, పం
దులకుం బందల కెంతయంతరమొ ? కన్గోవయ్య మల్లేశ్వరా॥ 244

శా. క్లేచ్చుల్ పందినధఃకరించెదరు, తన్నేదోపసా మాంసముల్
స్వచ్ఛందముగ బాహుజుల్ మొదలు భోజ్యంబంచు భక్షింతులల్
తుచ్చుల్ పందల మాంసమో ? తినరు వ్రాత్యుల్ గూడ, నేమన్న నే
తచ్ఛీలంబతినింద్యమౌటయె నిమి త్తంబిందు మల్లేశ్వరా॥ 245

మ. ఇక భక్తిక్షణతదన్యతా విషయ మందేమాత్రమున్లేదు పం
దికి సందేహము, పందకన్న ; నదిమున్నే సర్వత భూన్యమీ

యెకసక్త్యైశ్వర్య మొప్పెకీ నియతి లేకే పంక్తిభాష్యాత్వ నా
రక కూపస్థితి దద్దువార్పటులు సంప్రాప్తిచె మల్లేశ్వరా॥ 246

శా. శ్రీరామాధవునంతవాడు జనియించెన్ బందిగాఁ బందగా
నేరామాధవుడేనిఁ బుట్టెనొకొ ? యాయీకారణమైమహా
దారంబొగద ? పంది? దానినటు మధామాంతికస్థమ్ముగా
నారందోలిన పందకే నతులి వే యర్పింతు మల్లేశ్వరా॥ 247

మ. చదువున్ సందెయులేని దుర్బగులునిచ్చల్ పండులన్ దోచి గా
డిదలన్ గాచి కుటుంబ రక్షణమెటో డేకింతురీ కుంక శీ
వదరుంబోతులు భావిదుర్గతికి నైవక్రించుచున్నారు, త
ప్పదు కర్మంబునుబట్టి బుద్ధియిటులే వక్రించు మల్లేశ్వరా॥ 248

శా. కాకున్నన్ జెడువృత్తిలోదిగి కడుంగంకోష్ఠమై గర్భ దా
సీకాముండయి బ్రాహ్మణస్వహరుడై జీవచ్ఛవంబైన యే
కాకిన్ బూజరివాని నూతగొని తత్కాపట్యమున్ గానఁగా
లేకీ లేకపనుల్ పొనర్తురటె బాళిన్ మాలి మల్లేశ్వరా॥ 249

శా. “దేవస్థానపు రూలునున్న”వని ముందే చెప్పితిఁ పీనిడు
ర్భావంబున్ గని యొక్కొ యయ్యది యెటో బల్ మిత్తిగామాటి రే
పేవీనిఁ గబళింప నున్నదట ? నీకేమీఁద దీపాది స
ద్భావం బబ్బెగవచ్చునంచు మదిలో భావించు మల్లేశ్వరా॥ 250

శా. దేవస్థానపురూలు నెందులకయా ? దేవేశ ! నీవీ చెడుం
దోర్వల్ ద్రొక్కెడి నీచు సర్పకుని దుర్దోషమ్ము సర్వమ్ము నీ
భావంబందు నెఱింగి యుంటివిగదా ! పండ్లుడఁగాఁదన్ను చో
నేవంపుం బనులాఁగితిన్నఁ బడఁడే ? యీకూళ మల్లేశ్వరా॥ 251

శా. విప్రస్వాపహృతిం బొనర్చెను గదా : వీఁ, డిట్టిదుర్మార్గు నీ
యప్రాశ్యున్ జడు శిక్షచేసితివె ? యన్యాయమ్ముపేక్షించువే.
“విప్రస్వం విషముచ్యతే” యనునుడిన్ వెఱ్ఱుల్ ప్రసంగించిరే ?
క్షీప్రంబీ చెడుగున్ హరించి నుడి వాసిన్నిల్పు మల్లేశ్వరా॥ 252

మ. తనమిత్రుండగు నీదు లెంక ద్విజవిత్తమ్మున్ హరించెంగదా ?
యని మా కుంకయు నట్టి పున్నెమునకై ధ్యానించి తాపెట్టి బా
పని సాధిన్ విధవన్ స్వశక్తి నెటులో వంచించె నీ యర్చురన్
గనుమయ్యా ? యనలాక్ష ? కన్దెలుచి వేగంజాగ మల్లేశ్వరా॥ 253

శా. నేఁ దిన్నట్టి పదార్థ మర్చకున కెందేఱోజ్యమానంచు నీ
వాచం బొక్కొ ? భుజించితీవు వినమున్ భర్జించె బ్రహ్మస్వ పుం
జేదున్ మెక్కితివాక్కొ ? యియ్యది యెటుంజీర్ణింప దల్లంతటన్
బోదామూలము శుద్ధిచేసి విడుచున్ బో ? చూడు మల్లేశ్వరా॥ 254

శా. గోవుల్ పూజ్యములంను రొగద ! మహాకూరాత్మకుల్ వీండ్లు చ
ర్పా వేశమ్మునఁజేసి మామక గవిన్ ద్వాజమైవో పొల్పుచుకా
బావిష్ణియగతి పరిబోధముగా బాధించి నోరెండి వా
పోవన్ జేసిరి చేటుకాల మిదియేపో ? చూడు మల్లేశ్వరా॥ 255

శా. చేటుంగలమెకొకయున్న పృథగాఁ జియ్యెక్కి చండాల పుం
గూటిన్ మెక్కి బహిష్కరింపఁ బడి సద్గుర్వాగ్రహగ్నిస్ఫులి
ద్వాటిన్ మ్రగ్గడి దుష్ప్రియత్నములుసల్పంగాఁ బనేమయ్య ? నీ
నోబంబుక్కుము హేతువున్న విని సంతోషింతు మల్లేశ్వరా॥ 256

మ. పరమాపాత్రులవల్ల గ్రామము వృధాపాదోచునుండంగ నీ
చరలే యెందు కుపేక్షచేసెదవా ? దేవా ? సుంతవాకొమ్ము సం
సరణఁబెట్టులొయిఁది కొంచును దురాశామాషితుల్ కాని స
చ్చరితుల్ పీఠల గోల కోర్వగలరే ? చర్చింపు మల్లేశ్వరా॥ 257

శా. దాసీరండకుఁ గొంపఁ గట్టుటకునై తానీదు పూజారి ని
శ్వాసమ్ముల్ బిగఁబట్టి తప్పుసుడులన్ సంతానవంతున్ దుర
భ్యాసం బెందునురేని గేస్తునెటులో వంచించి యన్యాయపున్
దాసున్ జేసి మదాగ్రహగ్నిదరికిన్ రప్పించె మల్లేశ్వరా॥ 258

మ. చెడుబోధల్ పొనరించుఁ గాక యలదాసీభర్త, సుపూర్తిగాఁ
జెడియేయుండె స్వయంకృతాఘములచే శేషంబు మహాపాప

స్పృదులం దీరెడిగాక. గేన్తితఁడు మందుండొచ్చు మచ్చాపపున్
బడవాగ్నిం బడనెంచ నేమిటి కయీ ఛావింపు మల్లేశ్వరా॥ 259

కా. పిల్లలన్ తెల్లలు బోలెడుండి రెటులో బీదయ్య సంసారమున్
జల్లన్నెట్టుచునుండె బందుగులలోఁ జాలన్ వలన్ వంపు సం
ధిల్లన్ వంశము పొల్లుగాఁ చుచుకు నంతే వాసులున్ మోరపైఁ
జల్లన్ దానెమిలీ గృహస్థు చెడు కర్జంబునె మల్లేశ్వరా॥ 260

ప. ఇనిరో ? యే మొగమాచు బందుగులమో మీతండు పీక్షించునో ?
వనివాదో ? పనరంబో ? లేకునికీదాఁ బాషాణమో ? కాదు మా
నిసియై సత్కవిచేతి సొమ్ముఁ గొని దుర్మితిన్ బ్రవేశించి యె
ఱ్ఱు సురుల్ వాయకనిల్చి యుండఁగలఁదొక్కో ? పీడి మల్లేశ్వరా 261

౧. అన్నమ్మన్నను లేకయున్న మునుపే యన్యాయపుం గల్పనల్
పన్నన్నేర్చిన దుర్బగుల్ ఇసులలోఁ బ్రాదుర్బంబుండరి
వ్తన్నన్ జెన్నటి మూఁక పెచ్చుపెరిగెన్ హా ? గాగ్రిమచ్చుల్లాడి యే
తెన్నుంగానక నిన్నుఁదూతెడిఁ జూపి ! దేవేశ మల్లేశ్వరా॥ 262

ఎచటన్ జూచినఁ గూట సాక్షిగణ మెందీక్షించినన్ దుర్మచ
ప్రచురాహంకృతు, తెందు గల్గొనిన చుప్ప్రారంభు, తెంచారయన్
సుచరిత్రద్విపు తెందుఁగన్న గరుణాశూన్యాత్మకై గ్రామమే
పుచెడన్ గేస్తురెటుల్ వసింతురిచటన్ భూతేశ మల్లేశ్వరా॥ 263

నోబం బుచ్చులురాలు కూఁతంనుమందుండొచ్చు మాకుంకయే
రోటున్ లేనిమహాత్ములం గుఱిచి ప్రియన్ బ్రోలఁగాఁచెయు బల్
పేపెత్తెంటామి దీనిపోతరము స్పృహియమ్మనం బోలడు
చ్చాటింపన్ దతియయ్యె నేమిటి కుపేక్షబుద్ధి మల్లేశ్వరా॥ 264

పతితుండొ నలపాప కాధముఁడు సంభాషించు నాయాయనం
గతవుంగూతలు వింటివేకదఁ తనాకారమ్ముఁ దద్దోషపున్
గతులు స్పీవెఱుంగంగ నేరమెఁ బరాత్కారమ్ము గాదానినా
హుతిగా నీయనరాక్షి తైకొనదదేమో ? తెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 265

కా. నీయాలెంకయు మాదు కుంకయును వానింగుక్తగాఁజేసి మే
 మే యున్నారము పైసగూయు" మననాయీ సారమేయుండు స్వ
 ల్పాయుష్కర్తవ్యము కల్మిఁగూనెడిని దుర్వ్యాహారముల్ వీనికే
 పోయిల్చితిము చేసెవో? యెఱిఁగి సంభాళింపు మల్లేశ్వరా॥ 266

కా. కేలన్ దర్బలుమ్రోల నువ్వులునుజిక్కిన్ మూటనోటన్ మహా
 ద్వేలంబో పొగచుట్ట భూమము పయిన్ వ్రేలంగఁ జొరోహితిన్
 గ్రాలున్ వీఁ "కదికూక" దంటిఁగనినేఁ గాలాసు కూల్యమ్ములే
 కోలిన్నాఁ దొదిగెన్ గడున్ మిగిలె నేఁడో? రేఁగి మల్లేశ్వరా॥ 267

మ. తగు కూడ్రుల్ గలగ్రామమే యగునెడం దద్వైఖరిన్ గాంచి "యా
 నగుఁబాటున్నడకేఁడు పీకుఁగఱపె న్మాయించితిన్ రాకు నీ
 తెగులెఱిఁగి మదిరెఱుమి" యనుచునే వీమంతుఁడో మోరవా
 యఁగఁ దిట్టుంగద? యట్లుగామి నిటువీఁడల్లాడు మల్లేశ్వరా॥ 268

మ. "మనదాతింగల చోటమున్ మనమె సంభాళించుకో యుక్త" మం
 చును నేనించుక మంసలింప నది యాశుంతున్నకున్ ద్వేషముం
 బెఱచెన్ మున్దతిగామి నోరుడిగి మాపేరింపన్ లిప్తాఁతగా
 నను వీఁడూరక తిట్టు వింటివికదా? నాసామి మల్లేశ్వరా॥ 269

మ. కలికిలాటి యభాగ్యులుండుపె యలంకారమ్ముటం చెంచితో?
 యలతి స్త్రీచు జడున్ గణించుటచి సర్వాసమ్మచుంచెంచితో?
 పలుకుంగాక చెడున్ దనంతులె యీకుంకంచు లోనెంచితో?
 తెలియన్దాల భవన్మనోగతము నోదేవేశ మల్లేశ్వరా॥ 270

మ. పయగున్ గాడిన యర్చకుండికఁడు దీపమ్మేని నాకంచులో
 నలుకన్ బూని మఱొక్కచోఁ జనుట నిందావంతయున్ నాదు స
 క్తశరేకున్నిన రణ్యరోదనము త్వత్కావ్యమ్ముటం చందువో?
 శిల శేషించెఁగదా? యదేయడఁచు నీచేపెల్ల మల్లేశ్వరా॥ 271

మ. మును బెల్లమ్మును వండినట్టి పొయిపమ్ముంగాని చందాననీ
 పనయమ్మున్ వనియించినట్టి శిలయున్ వ్యర్థమ్ముగాఁ బోవవో

యనఘా? యియ్యోడ భూతపూర్వ పరిభాషార్థంబుతోడను జ
య్యన నీమంతగులన్ హరింపుమిక మాండ్చి మ్రేల మల్లేశ్వరా॥ 272

మ. స్థల మెవ్వానిది యేని స్వీయమనియే తాత్పర్యమా పిండగ్రీతే
పౌలమేనిన్ దిమదేయబంచు మదిలోఁబుట్టున్ దురాశాభరం
బిలసీలాటి దురాత్ములున్నయెడ గేష్టేలాగు వాఁగాపురం
జలమిన్ జేయగఁ లాఁడు? కోర్దొకటి చిక్కిమాకు మల్లేశ్వరా॥ 273

శా. ఉండెన్ గోర్దను కొందమీజదులకే యుచ్చత్వ నీవత్వపున్
గొండాటమ్ములు లేమి నయ్యెడల బొంకుల్ బొంకి తన్నేతచే
దండింపం బకతెట్లొ తప్పికొనుచే తత్త్వమ్ము కాదేని యీ
బండల్ శిక్షితులయ్యు మానరు దురభ్యాసమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 274

శా. నాపై పీండ్రొకలప్పుఁ గేసిడిరిమున్ న్యాయంబె చేకూత నం
దీసాపుల్ చెడిపోయియున్ మరల నాయాపాతకాలా గృహం
బూఁపన్ జొచ్చిరి దొడ్డికట్టపడ యీ యుచ్చిష్టలన్ దోలఁగో
ర్దేపాటిం బనిసే యదియొడల సేవేకోర్డు మల్లేశ్వరా॥ 275

మ. “ఇలమొండిన్ మగఁదేమి సేసెడిఁ” ద్రోహహీనున్ శివుండేమి దా
సలుపున్, నావినియుంటిసామెత భవచ్చాంతి ప్రారము మా
బలు నిర్లజ్జత దానికిన్ మిగులఁ దార్కాణమ్ముగాఁ దోఁచె మ
ర్లలితుస్సీని సుపేక్షనేయుట యనర్థంబయ్య మల్లేశ్వరా॥ 276

శా. ఏమాత్మమ్మును సిగ్గులేపినియె చూ యాగ్రామ మిన్నియతో
నే మాతేనియుఁ డెప్పుఁగొంతెడిని సెపిఁజేతు వేచాపె దో
స్వామిఁ దీసికి బుద్ధివచ్చుచులులో వాక్రుచ్చు రాకున్నదో
నేమన్న॥ గృహ మేధివర్గమున కేదీదారి మల్లేశ్వరా॥ 277

శా. నీవాక్కండవె శక్తిలబండియును వీనిం గోర్డుకెక్కింపమిన్
జూ? పిండిట్టులు సేవయిన్ దుముచు “సేచుం” దంచు లోనెంచి పి
దేవెంటన్ ఆనినన్ సహించుబది సేవేతప్పు” నా గొప్పితిన్
దేవా? నామనవారింపు మటులేనెం చేర్చి మల్లేశ్వరా॥ 278

శా. ఊరుం బేరును లేనిచుంఠఁ బరమాయోగ్యున్ జడున్ వీనినేఁ
గారాగారమునేర్చు పొంతుఁగడకున్ గడమ్ము సందున్ రివా
వారన్ బెట్టుక కోర్టు తెక్కునెడ మర్యాదాపరుల్ సూచి “సీ
సీ” రావమ్ములొనర్తు” రంచు మదిలోఁ జింతించు మల్లేశ్వరా॥ 279

మ. ఆయయో? నిత్యము గంగరావులె గృహబై వంటపూటించురే
శయ నీయస్థలు లన్న శాలలును నైసాక్ష్యంబె కూడొ దురా
శయుఁడేమేని యొనర్చుఁగాక తనకున్ శాంతంబె కర్తవ్య ము
చు యశోర్ధల్ విధియింతురంచు మదిఁదోఁచున్నాకు మల్లేశ్వరా॥

శా. కాదే నిన్నునుఁగూర్చి వీఁడు చెడుగుంగర్జమ్ములం జేసినన్
వామల్ వైచినఁ జేదుమేసినను దుర్వ్యాహారముల్ గిల్కినన్
బోదెన్ బూడ్చిన నేమిచేసిన “నదేపోని” మ్రొటంచేను చు
ర్వాచున్ వీనిక్షమింతునే? యదఁపనే వైరమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 281

శా. ఏఁగోర్జెక్కుట యొక్కటే కడమకాని యెక్కుచో వెంటనే
యీ గర్వాంధుని బూడ్చివెచ్చుఁ ద్రుతిలోనే కోర్డు దుర్వాదముల్
సాగంబొవట “వీఁకపాత్రుఁ” డని నిచ్చల్ గోర్జెఱుంగుంజామిఁ
నాగంధీరత నీవెఱుంగుమదియే నాకోర్కి మల్లేశ్వరా॥ 282

మ. అకలంకుండగు గ్రుడ్డిశిష్యునొకనిన్ వ్యాజమైదోహల్పి యీ
సకలంకుండును వీనికమ్ములును నిచ్చల్ గొట్టఁగా నేఁడు పూ
నికమైసుండిరి యిప్పుడేనియు మది స్త్రీవీరురాచారులన్
బెకలింతో? యికిలింతో? వీండ్రొదాసఁగుల్ ప్రేమించి మల్లేశ్వరా॥ 283

శా. అవిద్యార్థికి చిక్కునేనుగదా? నాకన్నన్ మతిస్త్రివు, నీ
తో విజ్ఞాపనసేయుచుంటి, నెటులో దుర్మార్గులం దోలు మ
య్యా! వేఱుండును నీకుఁగర్జములు లేపంచేననన్ గాని యో
దేవా? యందిది ముఖ్యకార్యమని నిర్దేశించు మల్లేశ్వరా॥ 284

శా. “గోవుకా గర్విణిఁ గట్టిపెట్టుటని యాగోమూల మీచేత స
ద్భావుల్ మెచ్చరటంచు చాత్రిఁడనుటల్ తిప్పంట? నేనించు రా

ఓవృద్ధున్ వెన మందలింపనియెడన్ దేజమ్ము చూపించుకం
టీవిడ్డూర మెఱుంగుమయ్య ? పయినింకేమైన మల్లేశ్వరా 285

చా. నన్నున్ లోగఁగఁజేసి సంతరపుటన్లుంబున్ దినన్ దేయఁగా
నెన్నోపాటుల కగ్గమైతువకు నాయిల్లుంబు వొడ్డిన్ గొనక
గొన్నన్ యత్తుముచేసి నేఁగొనినదై గాలందులోఁ బెట్టి యీ
కన్నుల్ గానని చేట్టలన్ నలుపుట గన్గొంటు మల్లేశ్వరా॥ 286

చా. నాతోడక గలహించుటే తమకు నానందపువంబంట ? నే
నీతుచ్చాత్తులతోడ నేమొగముతోహీ విడిచావించు ? నీ
బూతుంబుంగలతోడనే మని గృహంబుంచూరి కూర్చున్న నీ
ప్రేతల్ కాతరుఁగాఁ చలంచి మఱియున్ ప్రేరఁగై మల్లేశ్వరా 287

మ. “వెనుకన్నాయియు ముందుగోయియుఁ, గవాఁపిళ్ళెళఁగివించులోఁ
బనినేయన్ వరె వీండ్రడంగవలె, నాపాండిత్య మిప్పట్లనెం
దునకుం దాఁ గొఱగాను, మండలల దుర్ద్రోహమ్ములన్ మాన్పునే
ర్పును నీకేవివరింపఁగా వలయునే ? భూతేశ మల్లేశ్వరా॥ 288

మ. అనయమ్మున్ దనచేయు దుండగము లాద్యంతమ్ము సితోడ నే
మనవిన్ సల్పుటగూడఁగూడ” దఁట ? నామాటిప్పు మన్నింప వం
తెనుఁ బోతీగతి మావరిచుగ్గి ననెడిన్ హేలాగతిన్ గారణం
బును గూడన్ వచియించె వింటిపగదా ? మూర్ఖుండు మల్లేశ్వరా॥ 289

మ. “వెలిలోనుంటి” వటన్న హేతువుననిన్ విళ్ళేళ ? పూడింప క
వ్వలనెందోకల సీదులింగమును సంభావించి నానంట ? యీ
స్థలనవ్యాజము గారణమ్ముగ భవత్సాంతమ్ము నావిన్నప
మ్ముల నాలింప, దటంచు వాకొనెడిఁజూ ? ముగ్ధుండు మల్లేశ్వరా॥ 290

మ. ఇటులబొంగునెకాని “యాయభముతోనే” మంచు సీచూరకుం
దుట, నేనట్టులె చోషియౌతనకుఁ గోర్చున్ జూపకే మిన్నకుం
దుట, భావింపఁ, డశ క్తీహేతువుగ రెఁడుంగూడ లోనెంచు చూ
రటనంబున్ బచరించు వీనిమదగర్వంబుడు మల్లేశ్వరా॥ 291

శా. కొంప నిప్పిడుబొక్కతే కడమగాఁ గూశల్ చురంభముల్
పెంపున్ దెంపునులేక నల్పుచుఁ గడున్ బేచెత్తి యున్నారు నీ
జుపెందున్ దెగఁదెంపులేనిగతిగా సాగించుచున్నావు నీ
మంపున్ దింపుటకే కవిత్వమిది సాంబా ? దేవ ? మల్లేశ్వరా॥ 292

శా. కాపంబేనియుఁ జేయఁజాలని మహాకంకోష్ఠపుం బీస్లులే
యేచండాలమునేని మెక్కుదురుగా కేనెట్లు భక్షింశు నీ
నీచున్ దానికి నాపయిన్ దెగుటకున్నేపంచురన్ గాని, నీ
చూచీచూచమికేసు జింతితెదనో శుద్ధాత్మ ? మల్లేశ్వరా॥ 293

శా. మొండిన్ భూపునికన్న గండనిగఁ జెప్పన్ లోకముల్ వానినె
వ్వందాఁగంగల డంటివేని నిజమే ఫాలాక్ష ? నీచూపురా
కుందెన్ గాని తదగ్రంథమన దురుయ్యక్తిన్ బ్రపక్తించునే
మొండుల్ నిల్తురు బండలుండెచు ? ఎమ్ముం గాక మల్లేశ్వరా॥ 294

మ. “ఇటుపై శాస్త్రులవారి జోలికొగి జోనేపోము తప్పుక్క టి
ప్పటికె నైపుఁ” దటంసు వెంబడిగనే బండాబికారంభమే
మిటఁ జక్కంబడఁజోయరీ ఇదులు ? సామీ : నీమహాత్కృష్ట చు
ర్లుట నిర్భూమచ్చగగ్నిరుష్టుబలఁ దక్కన్ దెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 295

మ. అపవిత్రాన్నము మెక్కనేల? “యదిహేయం” బన్నమాత్రాన న
న్నుపరోధింపఁగనేల? మత్కవన విద్యోపాస్త్రకిన్ బొక్కినే
దపలాపమ్ములుగూని దుర్గతికి దాపైమృగ్గఁగానేల? య
గ్గిపయంచూఁకెడి పురుషులట్ల యిదివో ? గిదన్న మల్లేశ్వరా॥ 296

శా. గురువునీదిట్టిన, గామిపాపకునిచే గుర్వగ్ని మందేహాకిం
జొరిధూమమైగయ్యగఁ జాట్టలనిశమ్మున్ గాల్చుగాఁ జేసినన్
సరిహద్దం గాని వానిగోవులకు నిచ్చల్ కన్తి గల్పించినన్
బరమామేశ్వముదిన్న పాపము శమింపంబోడు మల్లేశ్వరా॥ 297

మ. ఎవడేమిన్నుము గెచ్చెనో ? తమకు వాడే చావనీ వానికొ
దవులై యాతెవులూది బొందఁబడు నీచర్ధమ్మరే చావనీ

పొవరుంబోతగు గ్రామపాచకుడు ముమ్మందే వెళునావనీ
యవమానాన్నముదిన్న యాచోసగు పోదారార ! మల్లేశ్వరా॥ 298

శా. ప్రియశ్చిత్త మొకింతచేసుక యెబోపంక్తిన్ బడలాదె? యీ
చేయనరాని యకార్యముల్ నలిపి ? "సీ సీ" లొందగనేల? యీ
కూయనరాని యవాచ్యముల్ పలికి గగ్గోల్పాలుగానేల ? యీ
ట్లాయానంపడి పంక్తికర్తృతను వీండ్రా? గొండు? మల్లేశ్వరా 299

మ. పరమాపాత్రులతో విరోధమది సంభావ్యంబు గాదన్నచో,
బరమాపాత్రులతోడి మైత్రియును సంభావ్యంబు గాకుండుగా?
పరిశీలింపఁగఁ బాండ్రమిక్రమము సాధాగ్యము కన్నన్ గడున్
మెఱుఁగఁబాండ్ర కితండు శత్రువునుచే మేలెంచు మల్లేశ్వరా॥ 300

శా. ఈయచ్చిష్టలతోడనేమని జవాబేయిక సుంతెప్పుడే
నీయిత్తున్, యచితస్సనన్నమున నాయావెంటనే, యేటికొ
క్కో ? యీశాన? యిహౌట నీయెడలలో నూహింపుమేనో? యపాం
త్త్రేయాచాషణ దోషహేతువుగ నిర్దేశింతు మల్లేశ్వరా॥ 301

శా. లేరంచున్ బలుకన్ దురుద్యములు దుల్లేవుల్ జగమ్మందు మా
కాటుందున్నలవంటి దుర్ముఖులు ప్రాకృతమునన్ లేరయీ
చారాదారులు నోరువిప్పటమొదల్ సత్కృత్తి మారమ్ముగా
కాటున్నాయిక, వీండ్రదెట్టిదొకదా ? జన్మంబు మల్లేశ్వరా॥ 302

శా. సోదయ్యల్ పలుమందిలో నొకఁడెటో చుంతన్నయోనేని మ మ
ర్యాదాసప్తఁడు వేతొకండగుట సర్వత్రానుభూతమృగున్
మూఁడుర్జాతుల పుట్టువెట్టిదియో ? సామాన్యముగా నెల్లరున్
సోదయ్యల్ సమశీలురై రదిగదా ? చోద్యము మల్లేశ్వరా॥ 303

శా. మూఁడెడుల్ చనవచ్చె సీతలహముల్ మోసెత్తినాఁడావినన్
గాదన్ గూనెడికూత లేమిచెడుగుం గడ్డమ్ములే మేను నీ
తోడంజెప్పచునుండుకాని, పరితియెంచుంచేయఁగాఁబూన, నీ
పీడల్ నీచెవికంటుజేమో ? యని యుత్ప్రేక్షింతు మల్లేశ్వరా 304

- శా. ఈపద్యాలట ? అచ్చువేయునెడ. నన్నీకుంక తాఁగొట్టునం
టిపొత్తమ్మది పూర్తియౌదనుకఁడా నీదున్నయున్నంగదా ?
కోపమ్మూని. ననున్ మధించుటిదియున్ గొంచొక్క మేలేయగున్
సాపాట్రాయలకిట్టి బుద్ధులెచుమీ ? జన్మించు మల్లేశ్వరా॥ 306
- శా. ఈయూరెట్టి యాగ్యపుం గడియలో నేర్పడ్డదోకాని యిం
దేయైశ్వర్యములేదు బాహ్యులులలో నేమాత్రమున్ విద్య లే
దేయౌదార్యములేదు, నైచ్యమునకా యాయూరుపుట్టిల్లు నీ
సీ ? యందుండు మేటికింతగదనూ ? శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 307
- శా. గామమిచ్చుది యాగ్యవంతమయినం గాకున్న నీయూరులో
నేమాత్రమును గౌరవార్హుఁడగువాఁడే పుట్టగాలేదహో ?
భీమాంధ్యమిటమెచ్చు, విద్యయెడ బాధిర్యము పైపెచ్చి నీ ?
“గామేష్ట” న్ననుగ్లోక మిందలిదియేకావచ్చు మల్లేశ్వరా॥ 308
- శా. ఈయూరేవికనాడి బాగుపడి లోకేజ్యుండనై సర్వత
స్సాయత్కిర్తి ల రావాలచుగుచున్ ధానిల్లితిన్ “జన్మభూ
మియం” యున్నమిరూపా నెల్లయిననేమీ యీశకేతెంచి నీ
సీ ? యన్నించి పరిత్యజింతు నిదిగో ? శ్రీకంఠ ? మల్లేశ్వరా॥ 309
- మ. “విభవలో వారలతోవనెమి” యనుచున్ బేరెత్తినాముంచు మా
యసమరాతులఁచిట్టియున్ మరల వాంఛాయుః కలామూరురై
పక్షమున్దప్పి యొసర్చు దుష్కృతులలో బాధొండు మామూరిన
త్పరగామిత్వమిందుఁడె యోగ్యుఁడిచటన్ బాహ్మండు మల్లేశ్వరా॥ 310
- మ. “మడిమాన్యములు మంచియాలయ మసామాన్య పగాతీరమం
చెడలేనట్టి నివాస” మిన్నియును నీకేకాదునూ ? నాకునుం
చెడి, నిట్లుండియు నొక్కఁడేనియును దుర్మీతిన్ని వారించు గం
డమ లేకుండుట దీనివీడవలసె న్నాకెష్ట మల్లేశ్వరా॥ 311
- శా. “ఉంచన్ గొంపయుఁ బండఁ బానుపునులే”కాండొక్క దుర్వృత్తిచే
పండలిబుద్ధుఁగఁ బొట్టనించికొను నీప్రేతస్వరూపమునీ

బండలఁబండెడి దుర్గతింగనక దుస్ప్రసాదల్యముల్ సూపివా
ద్దండాఘాతమునన్ ఇడల్పడుటయే తర్హము; మల్లేశ్వరా॥ 311

శా. “ఊరిన్ వీడెన నన్నమాతృమున నేయూర్చిడి నేజోను” నం
చారుధీన్ గనఁజోకుమయ్య ? పెన నీయన్యాయపుంబీస్తు లీ
క్రూరారంభణులింక నెందసుకలోకుల్ దిట్టఁబాలొడురో ?
యారన్ జూచుట కిందయుండుటయే కార్యంబయ్య మల్లేశ్వరా॥ 312

శా. “తాసున్ మానిసి తోడు రొట్టె” యనుచు దత్తజ్ఞులంద్రట్టులే
యీ నిర్భాగ్యుఁడు సంచరించుఁ దనకా యీలోకులందెవ్వఁడున్
గానేకాఁడు సముండబం చటులే యీకంకొప్పు తమ్ముల్ సుదు
ర్మాసుల్ ప్రియదు రిట్టి దుష్టుల నడంపన్ జెల్లు మల్లేశ్వరా॥ 313

శా. గ్రామస్థుల్ పలుసార్లు మోరలపయిన్ గళ్ళాపులన్ ఇల్లినన్
మా మాధాత్ములు లక్ష్మ్యపెట్టరు తృప్తామందాత్ములై సారెకున్
సామి? కయ్యముఁ జెంచుచుండెదరు నన్ గాతంపఁగా నెంచియే
నేమం బూసుకొలంది; వీండ్ర నెటులేనీ మాపు మల్లేశ్వరా॥ 314

మ. కవి శాపమ్ములు దేవతాగ్రహము లిర్కాలమ్మునన్ లేకమున్
దపులన్నేర” పటంచు వాగెడిని మాదద్దమ్మ యీనమ్మికన్
మివులన్ జొంగెడి జోరగిల్లఁ బడెడిన్ మిన్ మన్నుగానంచు బల్
పొవకొక్కండె శరణ్యమై మెలఁగు లేపున్ మాపు మల్లేశ్వరా॥ 315

మ. పొవరుంజోకు తనమ్ము సర్వమును నాపొంతిన్ వెలొరించుచే
తెవరైన నను సాగదం చెఱిఁగియే యీ మూర్ఖులన్ లోఁగియే
శవమున్ జోలెనడంగుఁ గాంచితిని నే సాక్షాత్తుగా వీనితో
నపు గాదంచెట వాచుటాచుచును నేనయ్యయ్యో! మల్లేశ్వరా॥ 316

శా. ఈ యూరన్ గల హూర్ను చొక్కరుఁడు మొన్ని బుద్ధిహీనున్ గమన్
దాయంబోయి యువాకులన్ వదరనోట— చూచరాలేద య
ప్రీయబ్బాత్ముని తమ్ములుంగలరు నోరెత్తన్ ఇరియత్తుంపరా
యీ యాచద్విషంబమ్ము సిపుకనరేడే; నాఁడు మల్లేశ్వరా॥ 317

- కా. మేమే కూటిని మెక్కి యిక్కరిణి భస్మభూతమై పంక్తికిన్
గ్రామమ్మందు బహిష్కరింపఁబడి దూరమైతిమోః యాపయిన్
బో మా తోలికిఁ జేర్చికొ" మృతదరో భూతేశః మున్ మెక్కు నా
యామాలిన్దము సూడ్చ నెయ్యిదియొ ప్రాయశ్చిత్తి మల్లేశ్వరా॥ 318
- కా. ఈ యుద్విష్టున కుచ్చనీచతలు లేనేలేమి హీ విడి గో
మాయుప్రజ్ఞ కరణ్యమై మెలగెడిన్ మాయావియోపీనిమా
శే యెవ్వఁడు పెనండ, యందులకు నేనే హేతు పం ఏ యస
ప్రేయం దేడియొ నాయెకన్ సలిపెడిన్ జికాకు మల్లేశ్వరా॥ 319
- కా. ఈ మా కుంకనకన్నసిదయినలెంకే కొంత యోగ్యుండు, వీఁ
డే మాత్రిమై పురోహితార్థమున మున్నిచ్చెన్ ధరన్, దానిని
స్త్రీ మా తుచ్చుఁడు లాగి కొమ్మనిన వీఁ డీకొన్నటుల్ కే దయో
సామి? దీనినిఁబట్టి యల్లారిగె నా స్వాంతమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 320
- కా. నాచే "మీ" రనిపించుకొన్నఁ దనకున్ వాటిల్లఁ జావంచు భీ
ప్రామర్యంబు వెలార్చి వెంబడిగ నన్ బల్ కాలులన్ గూయు మా
నీచుం, డియ్యదిమాత్ర మాయువు గడున్ దీర్ఘమ్ముగాఁ బెంచునే?
యా చండాలు ప్రవృత్తి కర్థ మది లేనేలేదు మల్లేశ్వరా॥ 321
- కా. "ఏ పాపాత్మకు నైన మోసెదనుగాని మోయఁగాఁజాల ఈ
ద్వాపాత్మకం డగుటన్ బుతేతరవచోవ్యాహర్తనం చాడదే ?
భూపద్మానన తొల్లి తాదృకుని మా మూఢాత్మ నెట్టిప్తు దాఁ
బాపం బాపె భరించుచున్నదో? మహాభారంబు మల్లేశ్వరా॥ 322
- కా. కాపం బిచ్చె నిషాదివీరలకు బిచ్చం బడ్గి దండాహతిన్
గోపింపంబడి రోదనంబునఁగడున్ గూపెట్టుచున్; మాసమే
చూపెన్ బోయత తా నటన్ వ్యవధి; యిచ్చొ నైన సత్యంబు సం
స్థాపింపన్ బ్రయతించి సాయపడు మో సర్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 323
- మ. కృమదూరుం డయి మాదు కుంకన ననున్ గారించినన్ "వాఁడె హో
సమనెన్ చాన" నటంచు నేను మిగులన్ శాంతుండ నైయుంటి మా

సముగూఢన్ జన తేద సీఁ డడఁగె దృష్టాంతమ్ము “కాఁదిగ్గ కా
ర్యము గంధర్వులుతీర్చి” రంట కిదియే యానాక్టాఁమల్లేశ్వరా॥ 324

శా. సుబ్బారాయని పష్టినాఁడు మన యీ కుంతన్న కెట్టెట్టులో
దెబ్బల్ తప్పెనుఁ దిట్లతోఁ దెమలె, నీ దీనుండు సోదర్వులున్
దట్టిబై యిలు నేరి రింక నయినన్ భార్వములకా మాని మే
లబ్బన్ వర్తిలున స్తోనర్పఁ దగుఁగాదా? నీకు మల్లేశ్వరా॥ 325

శా. చావే కొండొకమంచి నాఁ దగిన నైచ్చం బట్టు నాఁ దండియున్
జీవం బుండియు లేనియట్లు లగుటన్ జీవచ్ఛవం బొచుండు
ర్వాపుల్ సోదరు లాఁతగాఁగ నిలు నేరన్ గల్గె కుంతన్న నీ
వేపంఠితి ఫటించి తండు మదిలో నే నెంతు మల్లేశ్వరా॥ 326

మ. బొగరుంబోతుతనానకున్ ఫలము సంపూర్ణమ్ముగాఁ గాంచియున్
బొగరున్మానఁడ కుంత వెండియును దప్పంబోవలే త్రొక్కుచున్
దెగనీలున్ గడు విజ్ఞప్తిఁగూఁ దెగడున్ కీమంతులన్ వీని కీ
తెగు లాడంగల పాచిత మొకటి నిర్దేశింపు మల్లేశ్వరా॥ 327

శా. చాలుకా బాచిత మింతతో నని మదిన్ జర్పించి నాఁడంతతో
నీ లుంటాకు నసుగ్రహించితివా ? నీ వెంతేని సర్వజ్ఞతం
గ్రాలిన్ జాలిన వేల్పు వయ్యు నిట నజ్ఞత్వమ్మునం బురింగి తో
పాలాజి ? కను విప్పి చూచు మరలన్ బ్రభ్రష్టు మల్లేశ్వరా॥ 328

మ. పరమాపాత్ముఁడు గామిపాచకుఁడు తద్విక్రమ్మునందే హరిం
బొరి నా పంచమహాభముల్ స్థిరగృహమ్ముం గట్టి వేర్కొనుఁ డుం
టరి నీ లెంఁయు మాకు కుంకయును నీ బాబోలు వాచాటు రిం
కరు లై కయ్యము లేపునుండెదరు శంకల్ వక్తి మల్లేశ్వరా॥ 329

మ. అరయన్ గయ్యమె కూడ వయ్యునియు నీచాత్వంత నీచాత్మరా
దురితంపుం దెమపానుగట్టు లగు శత్రుద్రావ్రతపుంబుల్ల నె
వ్వరికిం గూడ డమేవ్యవర్తను మహాపాపాత్ము నీ పాచకున్
బరిమార్పంగదవయ్య? గామికుభమున్ వాంఛించి మల్లేశ్వరా॥ 330

- కా. ఈ మధ్యాహ్నపు మాలబ్రాహ్మణశవమ్మే యొందు లేకున్నచో
 సేమాత్రీమ్మొ భవత్సవర్యయెడఁ దానే లెంక వర్తించెడిన్
 సామీ ? వీఁ దొక సత్రకాయగఁ దనున్ జాల్ముండు సేవించుటన్
 నీ మో మెన్నఁదొ కాని చూడఁడు సుమీ? నీ లెంక మల్లేశ్వరా॥ 331
- కా. ఈ చండాలని కారణమ్ముననె యా యీ గ్రామ మిక్కుటైనఁ
 బ్రాచీనోన్నతిఁ గోఁపఁగి చెడియెన్ బాపస్వరూపుండు వీఁ
 డో చండీశ్వర ? నీకుఁదా నిడెడి నయ్యో ? నిత్యవైవేద్య మ
 ప్పేదీకోరు భవత్పదార్పకుఁ దొగిన్ బెట్టింప మల్లేశ్వరా॥ 332
- కా॥ ఆ కంకోఠుఁడు కౌర్మలన్ దియగు చీ యప్రాప్యచే నీ కెటో
 “కాక” శ్లోకపుటన్నమున్ గుడిపెడిన్ గారుణ్యమో ? యేమో ? నీ
 వీ కక్కురితికూడె మెక్కెనవు నీ కాద్యంతముల్ వీని దు
 ష్పాకం బే నెఱిఁగించి యేమి ఫల మో సర్వజ్ఞ మల్లేశ్వరా॥ 333
- కా. నైరీజ్యగ్రీణి కారణమ్ము నఁగదా ? చండాలమై గ్రామపున్
 గారా పెల్లను బొల్లుగాఁదొడఁగె నీ కంకోఠుఁడే దానికిన్
 తానుండై పెదతల్లియిల్లు చెరిచెన్ జాల్ముం డటం చెంచ కి
 చోరున్ జేర్చెను గొంప కాపెపతి చిచ్చుంబోలె మల్లేశ్వరా॥ 334
- మ. ఇలు సేరెన్ మఱి యింటనే కుడిచెఁ బైనిల్లాలిఁ జేరెన్ గడున్
 ఇలుఁడై యింటకి యాజమాన్యపదవిన్ గై సేసె నెన్నేడులో
 మెలఁగెన్ దధ్యహమంద దుర్బగుఁడు సామీ? యామెకున్ దానుఁడై
 సలిపెన్ వంటయునీళ్ళమోతయు మొదల్సర్వమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 335
- మ. పయి నానైరీణి పీనికన్మోఱుగి “నాన్ బ్రామిన్ను” తోఁబొత్తొగిన్
 గయికోఁ జొచ్చెను వీఁడు సక్కుతన దుఃఖం బంది యెట్లేని యా
 ప్రియురాలిన్ బెడఁ బాసి ద్రవ్యమిడి తాఁబెండ్లాడి గే స్తయ్యెడు
 ర్నయుఁడిట్టిం దని నీ వెఱింగి గుడికిన్ రాసిత్తై మల్లేశ్వరా॥ 336
- మ. అనయుం దెప్పుడుఁ “దొత్తు క్రిందపడు తొత్తై” నీదులెంకన్ గడున్
 వినయ మ్ముప్పుగఁ గొల్చువీని నొగి నైవేద్యాసకున్ జూపి యా

జననించ్యుం దనిశమ్ముఁ గోర్తుకడనే చచ్చున్ సమస్తమ్ము నీ
మనమే దీని నెఱుంగు నీ ఖలు నెదో. మాయంపు మల్లేశ్వరా॥ 337

శా. స్నానం బాడగ నేటిలో దిగియు మానక, లేడుతాఁ జుట్టక
శ్రీ నిర్భాగ్యుఁడు వీని నర్చనకు నీ వేలాగు హర్షించితో?
“పోనీ! తెంకయు నిట్టిఁడే యగుఁగదా? పోరాటమే” లందువా?
ఈ నీచాత్మునికన్న వాఁడెఱుఁగొ నెంచంగ మల్లేశ్వరా॥ 338

శా. వాఁడున్ వావియు పుర్తనఁబడిగియే వర్తించు వీఁ డట్టిఁడే
వాఁడున్ జుట్టలు గుప్పతెప్పలుగఁ గాల్చున్ మిన్న వీఁ డట్టిఁడే
వీరిదాలేశము వానికిం గలదు నిర్వీరుండు వీఁ డిట్టి యీ
జాడన్ దెల్పితి వీని నింక నయినన్ జాజూఁడు మల్లేశ్వరా॥ 339

మ. కడు దుర్మార్గులు పీం చొనరుచుచుగుల్ గాంచంగలేకెను నీ
యడుగుల్ మొక్కి విధేయభావమున నభ్యర్థించుటే కాని నీ
యెడఁదకా సుంతయు నామొఱి నిలిపినట్లే తోప దయ్యయ్యోయీ
చిడుపుల్ పోయెడిపోక లాఁగవు గదా శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 340

మ. నిజ మిన్నాళ్ళ కెఱుంగ నయ్యె నభవా? సీతోద నేఁజెప్పితికా
భజనాగారము మాలపల్లెగఁ గులభృష్టుండు మా కుంక యా
రజ మాఱంగ రచించె నంచుఁ గట? యా రాండేయు నా దుష్టునా
కుజసున్ శిక్షితుఁ జేయవైతి విది నీకుం జెల్లె మల్లేశ్వరా॥ 341

మ. శ్వపచుల్ నైతిము''దైవ''మందు నొకచో పశ్యమ్ము నేర్పర్చి యం
చపవిత్రించుగతిన్ బ్రవర్తిలుటకై యత్కంతమున్ జంకుదుర్
గృహణాగ్ర్యుం డగు మాకు కుంక తెడఁదకా గోరంతయున్ జంకులే
దుపమాతీతుఁడు వీఁడు నాదు మొఱు సీతో? రాదు మల్లేశ్వరా॥ 342

మ. వ్యవసాయ మొనరించు జీవికకునై యద్దానిచే పీఠి పా
డపునే? రాముని యాలయమ్ము పశునిత్యస్థాన మై మాలవాం
డూరి పసింపం గల తావుగా నగునె? యీ రోతల్ మ తెండేని యు
న్నవియే? కన్నవియే? యిదెక్కడి దురన్యాయమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 343

మ. సరిపో? నేర్పితి మేటిదైవమవు నీశాంతిప్రకారమ్ము ని
 ర్జడలే కా దెవరేని నవ్వుదురు దుశ్చారితుగ్రిలన్ బెంపు నే
 తురె? సన్మార్గుల కక్కతమ్మునఁ గడున్ ద్రోహమ్ము గావించురే?
 యెఱుఁగన్నేరనివాడవా? తెలుపఁగా నే లయ్యు మల్లేశ్వరా॥ 314

మ. మును తాఁ గుక్కినపేనువోలె నొకటన్ బొ లేది ఒల్పేచి చ
 చ్చినయ ట్లుండియు లెంకకుంకలు గడున్ జే యూతగా నిప్తు నన్
 జెనకన్ బొచ్చెడిఁ భావకాధమ్ముఁ డహో! శ్రీకంఠ? నీవీ జడున్
 గనలేవే? యసలాక్షి విప్పి పొగ రింకన్ గుంక మల్లేశ్వరా॥ 315

శా. పాపం బన్నము పాప మాయువు మహాపాపంబు రూపంబు దు
 ర్లేపంబుఁ గొని పెద్దపెద్దలను గేలిం గొట్టు నిష్కారణం
 పీ పే; న్లే మని యొక్కొ? వీనిఁ దుగ్గిటిలో నింపెంపకున్నావు? య
 ర్వాహారం బిది నీ మనమ్మునకు సహ్యం బొనె? మల్లేశ్వరా॥ 316

శ్లో. శరణమ్మర్ మఱిఁ గొందరున్ దగవరుల్ కావించినార్ శాస్త్ర తుం
 టరికిన్ బాచకసారమేయునకు గాఢ మైన్మన చీవాట్లతో
 “నఱపులే మానుము చెప్పుదెబ్బలను నీ వానించి నట్లున్న దం
 తరముల్ గానక పొంగి కురింగఁబడుటల్ తప్పంబు మల్లేశ్వరా॥ 317

శా. విద్యల్ నీవలనం గదా? మొదల నావిరూపముల్ వానిపై
 సద్యోమాత్రమ కాక మెల్లపుడు నిచ్చన్ నిల్చి వర్తింపు న
 య్యుద్యోగస్థులఁ గుంకలెంక లకటా? యుద్ధానకుం బిల్తు రీ
 మాద్యుష్కృతల రూపు మాపు టది ధర్మం బయ్య మల్లేశ్వరా॥ 318

మ. తగు పెద్దర్ పడిమండిలో మొగ మటుల్ చగ్గమ్ము గావించ నో
 రిగురన్ మోరయు పెల్లఁబాట శవమై యేపాసి పాపుడు తా
 దెగువులే గట్టెను గాని మా చవట తా యీ సారమేయమ్ము నో
 రెగయంగా నుసికొల్పఁబూని రిది నీ పీక్షింపు మల్లేశ్వరా॥ 319

శా. ఈ యుచ్చిష్టులు పీని నీచకను దా మిక్షించుటే కాని యీ
 త్రియ మ్మా నతినీచభావము లవ మ్మేనికా గనన్ బాల తి

ట్లాయుర్హీనతః దిష్ట్యదోవలకు నిత్యంతమ్ము శాల్ సాచుచున్
 "సి" యంచున్ జనులాడుటల్ గనరహో? శ్రీకృత మల్లేశ్వరా॥ 350

శా. నీ వేమో కలుగలగుఁ జేసికొని యీ నీచాత్ములన్ బూర్తిగా
 జాపం జూతు వంటంచు నమ్మికొని నే శాంతుండీ యుంటి లే
 దా? పీండ్రీన్ బడఁదన్నఁగాఁగలరు విద్యార్థుల్ సమర్థుల్ మదా
 జ్ఞావర్తుల్ నెలవిమ్ము చూచెవపు మత్సైన్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 351

శా. పం ధూడం బడఁదన్ను మందురొ? తలన్ వక్షమ్మున్నం గుక్కిబల్
 ముండ్లన్ దొర్చెడికంచెలోఁ గొనిపిరామో? యేమిమీయాజ్ఞ యీ
 బెండ్లంఁగఱిచి, యలచు శిష్యులు కడున్ వేదించుచున్నా రిఁకె
 న్నేండ్లీరీతిఁ బ్రకాంతిఁ జూపు మనెదో యీశాన మల్లేశ్వరా॥ 352

మ. తమకాయుస్సులు మూడి పుర్రడిపుఁ గృత్యమ్ముల్ వెలారించుమా
 త్రమ కిట్టంబిది వోపు నలచు నఁట? యీదద్దమ్ము లీసారమే
 యము నాపై రసికొల్పి వెంటఁబడి తామాడించుటల్ పాపమం
 చము నొందించకపోవ చియ్యది యధార్థం బింత మల్లేశ్వరా॥ 353

శా. పాపం బింకను బండఁగావలసి చుష్పారంభముల్ పీండ్రీ కీ
 వీ పాటన్ ఘటియించుచుంటి పని నే నెంతున్ బూజుమ్ములన్
 రూపున్ మాసిన రండకొడ్కు బిటు లాహుధీన్ బ్రవర్తించిన
 ప్లే పెద్దల్ లిఖియించి రట్టి గతి నేఁ దీక్షింతు మల్లేశ్వరా॥ 354

మ. పరమోచ్చిష్టులు మా యనామతరువుల్ పాపాశ్రియత్వమ్ము చే
 కుటె దీసన్ దిరియింపవచ్చు నని ముద్దుల్ పొంగుచున్నార, రూ
 పలుచే కాని అదాశ్రియమ్మున జనుల్ పర్థిల్ల రెదో చురు
 ధ్వగదుల్లేపు లిదే యతంగుదురు చిత్త్వం బింత మల్లేశ్వరా॥ 355

శా. పాపాలంబన మూఁతిగాఁ గొని కబిల్ బాండిత్యపాదోనిధిన్
 శాపానుగ్రహింపు నీలమరుచు మా చండాళకాభామ్ముగా
 దోపుల్ పూజునుల్ పొనర్చురఁట చేటున్ గాలమే కాక యీ
 లోపమ్ముల్ పొదనూపునో యెంత నారోచింపు మల్లేశ్వరా॥ 356

మ. సకుటుంబమ్ముగ మర్రిగుక్కోర్కి యెటులో సంఘాత మౌగొక యీ
వికలాత్ముల్ నను హేతుభూతునిగఁ గల్పింపన్ బనే మయ్యః యూ
రక బండల్ మెడఁ గట్టు కేటను దిగన్ రా దొక్కోచారాదో? యెం
దు కటుల్ చాచ యశేషగర్భ్యా మగు నీ దున్నుద్ధి మల్లేశ్వరా॥ 357

మ. తృణ మన్నట్టి యభిఖ్య గల్గు జరతశ్రీ యీ మహాదుర్జనా
గ్రోణులన్ గాంచి “యి దేమి మీ చెడు పనుల్ కావందురే కాని బ్రా
హ్మణులే కాదు తదన్యమానవులె కా దొ నన్నవా రుండ రం
కణఁగుం డీ” రని గడ్డి వెట్టె నఁటః నీ వాలింతె మల్లేశ్వరా॥ 358

మ. అవి భూద్రాంగన జ్రీహ్మచారిణి మహాహ్లాచార కొం కెందు లే
నిది త హ్నిప్పు రెఱింగినట్టిది మఱి న్ని లెంక దుశ్చేష్టలన్
వదలుండో తల పాచకాపశదు పాపంబున్ నమిస్తుమ్ము తా
నెవ పికన్నను మిన్నగా నెఱుఁగుఁ జుమ్మితండ్రి? మల్లేశ్వరా॥ 359

మ. జ్ఞాతివా “రిద్ది వినాకహేతు” వనుచున్ వ్రాకుచ్చుటే కాని యీ
రుతి యేమాత్రము కాక పూర్తిగ పలాహాథమ్ము గాలే దెటుల్
విరయో లోకుల వాక్కు? లట్టులయినన్ వేదమ్ములున్ శాస్త్రముల్
విత గావే? గమనింపు మీవు మదిలో విశ్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 360

మ. జనవాక్యమ్మున దైవ ముండు నను విశ్వాసమ్ము లోకమ్మునం
దనుభూత మ్ముగ నేని యీ ఆకులఁ బ్రిత్యక్షమ్మునన్ జాయిగన్
ఆను రెల్లన్ శపియించుచుండుట భవత్స్వాంత మ్మెఱుంగుం గదా?
కని తద్వాక్యము సార్థకం బొనరుపంగారాదె? మల్లేశ్వరా॥ 361

మ. ఎకరమ్ముల్ పదియాఱు మున్న సురిఁగెన్ దృప్తుండు మాకుంకకున్
సుకరుం బంటకు పీలు గాక దవుడల్ శోధింపఁగాఁ జాలు మా
రకపైరం దొకఁ డంకురించె నిది దుర్వారంబు పం డెల్ల డు
ల్లక మైమైజన దింత నిక్కువ మగుఁ ాలొక మల్లేశ్వరా॥ 362

శా. పీఠ ద్దుంకలు రెంక యొక్కఁడు కడున్ హీనుండు పాపాత్మకుం
డా గోలోఁఁడు పాపకాపశనుఁ డీ యల్పాయుషుల్ గ్రామివుం

బాగుం గోరిన నీకు వఘ్ని లవుదే పాపంబుఁ బుణ్యంబు తా
నోగున్ బాగును గూర్చు నంచును జగం బూహించు మల్లేశ్వరా॥ 313 ॥

మ. ఏవఁ డిందుఁ బ్రథమమ్ము పఘ్నిఁడని నీ వీక్షింతువో? దుర్జన
ప్రవరత్వమ్మున నేడ్చురుం బ్రథమలే ఛాలాక్షఁ యల్లెయిన మా
రవునిన్ బాచకు మంగళార్థము వఘ ప్సారిరంభమం చేర్చి
త్రవవరుల్ తిట్టెడితిజ్ల కర్థమును సంపాదించు మల్లేశ్వరా॥ 314 ॥

శా. కుక్కల్ నక్కలుఁ బందులున్ మఱియుఁ గాకుల్ భూకముల్ పెక్కుల్
యిక్కన్ గావుర ముండు నీ యథము లట్లే యుండుగా రంబువో?
నిక్కంచారయు మాట గాచిడి రఘస్సెవాత్తుల్ తుంబుర
రుక్కల్లోనగు వానిఁ డోలఁ గల రాక్షోః సిగ్గు మల్లేశ్వరా॥ 315 ॥

మ. శునకాదుల్ కడు నీచణివములుగాఁ జూపట్టుగా లెక్కచో?
బనికిన్ వచ్చుట చూచుచుందు మీఁక మాబంధుత్వపర్యాప్తచో?
బనికిన్ మాలినవెట్టిపిన్గులనుచున్ వాదించు నీ మోరిలఁ గా
దనుసామర్థ్యము నీకు నున్న యెడ నోరాడింపు మల్లేశ్వరా॥ 316 ॥

మ. తనయాయుస్సు క్షయించు నన్నయెడ శ్రద్ధన్ జూపకే యున్న నం
దనుపట్లన్ సహజన్మువట్లు నటు శ్రద్ధన్ జూపకున్నట్టి కుం
కను మాళాభను చక్క నే తొకటఁ నేఁ గన్గోను నీ వేనియున్
గనవ ట్లాటను వెట్టిపిన్గు లని వక్కాణింతు మల్లేశ్వరా॥ 317 ॥

మ. తనకున్ నా యెడఁ గల్గు క్రోధమున మా దర్జమ్ము నన్ గూర్చి రా
ఘనపాపమ్ము లొనర్చుఁగాక తువకున్ గగ్గోలుగా ఆచ్చుఁగా
కనుజుల్ గుఱ్ఱని రేపి తప్పుఁబను లయ్యల్పాత్ముడేఁ జేయఁజే
యునె తచ్చేయము గోరువాఁ దయన నీ వూహింపు మల్లేశ్వరా॥ 318 ॥

శా. జ్ఞాతుల్ దీనికిఁ బెక్కుమంది గల రీ చండాలు నోరోరిఁ దు
ర్జాతాః తప్పుడుఁ జేష్ట లొప్పు వని నిచ్చల్ మంచలించఁగఁ దా
నీతుచ్చుండు వినం డటం చుడిగిరేసీ యుక్తమే కాని చే
యూఁతై తా నుసికొల్పువాఁ డొకరుఁ డిం డున్నాఁడుమల్లేశ్వరా॥ 319 ॥

మ. తనకుం బందికిఁ బోలె బోలెఁ జరు? సంతానంబు రూ డర్కత
ముననే పూర్తిగ లేదు. కష్టము సుఖమున్ జిన్నినాఁ డాదిగా
ననుభూకములుగాఁగ నెత్తి పలితం బై కూడ దుర్మాగ్ధవ
ర్తన కూత మ్మగు నంట? యెంతటి దురంత మ్మెవ్వా? మల్లేశ్వరా॥ 370

మ. తల పూర్తి న్నరయంగనిమ్ము తనకున్ దంతమ్ము లూడంగ ని
మ్మిల మా కుంకలపాడువంశ మని తా నేనో మెటుల్ నోచెనో?
కలుగం డింతకు దీన నించుక వివేకంబేని యున్నట్టిఁ డీ
ఖలులన్ బెంచెద వేటికో కద? యెఱుంగన్ తెప్పు మల్లేశ్వరా॥ 371

మ. కలుషంబై రసహీన మై వికల మై కంకోష్ట మై స్రుక్తుఁ గుం
కలలోనేనడపిష్టుమోర, మఱిఁ దత్కంఠాక్షి "యీ తప్పుఁ జే
ష్టలు ము" పుంబు వదించె నంట? పయి నా సాధ్విన్ మగం డత్త పా
వలు వేధించెద రంట? సారెకును జల్పాదించి మల్లేశ్వరా॥ 372

మ. తన కొ ముప్పు గనంగనేరఁ డఁట? తా థా దా ధ నా గాండ్రలో
మొనగాఁ డో నఁట? మోరపై సుమిసినన్ మూర్ఖత్వమున్ వీడికో
ని నిక్కబ్బుం డఁట? కుంక! తమ్ము లనినన్ సీచత్వమందింతకున్
ఘను లౌ బాండ్రఁట? గ్రామ మీ జతులచేఁగంపించు మల్లేశ్వరా॥ 373

మ. బలసంపన్నత నాన్తి బుద్ధిబలసంపన్నత్వమా? సున్న యీ
ఁబలదుర్బలతల పున్నవొక్కటియె దొంగల్ మిత్రముల్, వార. రి
తులుపల్ నేనెడి తప్పుడుంబగులపం వో డాదు రి హేతువై
కలఁగున్ గ్రామము దీండ్రధాటి కని వక్కాణింతు మల్లేశ్వరా॥ 374

శా. వ్యాధిగ్రస్తల పెక్కిరించు జెనఁబిన్ బంగుత్వ రాజత్వ ము
ర్వాధిర్వాదికదైవలోపముల నప్పున్ బూసు చుద్దాతు, స
త్సాధుద్వేషిని గాల్చి కూరక యుపేక్షన్ జేయుచో నింక నీ
క్రోధాగ్నిర్ధతి కే స్థల మ్ముచిత ముద్దోషింపు మల్లేశ్వరా॥ 375

మ. ఒక విద్యార్థికిఁ బుట్టువాదిగను జూ పొక్కిరింప తాఁచక్క వా
నికలాక్షిన్ గని గ్రుడ్డి గ్రుడ్డి" యనుచున్ వేధించు పే వోపమున్

అగ్రరటించున్ గదః లంఘకొద్దు వద మాపైఁ జేర్చి దూషించు పా
తకు నక్షల్ కడు శీఘ్రకాలమున బొత్తల్ వోపె మల్లేశ్వరా॥ 316

మ. కనులం దించుక లోష మున్న కొమరున్ గన్నంతనే లంఘియై
జననిందున్ దనుజాతుఁ గన్న నవలా సాక్ష్యిరోభూషయై
చను నంచున్ ముసు పెర్నుఁడున్ వినము మా చండాళకాభామ్యుగ్గి
తనుజుల్ ప్రేరెడిప్రేలు డీ వినికి సంధానించె మల్లేశ్వరా॥ 317

మ. నను మా బందుగు వీధి నేగుతటి మొన్నన్ “వెత్తివెంకయ్య” యం
చును బిల్చెన్ బొగరో? విసోదమో? మనశ్శోకంబో? విభ్రాంతియో?
కుసుకో? మూర్ఖయో? సన్నపాతమో? పరాకో? లేక బోకో? నిజం
బున కే నట్టిదనో? వినాశగమకంబో? తెల్పు మల్లేశ్వరా॥ 318

మ. పొరి నూరెల్లరు మొరపై నుమిసెఁ జెప్పల్ సూపి శిషించె వా
మెర శ్రీ వెంకటరావు పాచకుని “మెమ్మేతెత్తి” యంచోలిశో
కరసంబూనఁ జివాట్లు పెట్టె మునుపే గ్రామాధికారుల్ శిరో
భరమున్ మాన్చిరి బుద్ధిమాత్రము జనింపన్ లేదు మల్లేశ్వరా॥ 319

మ. క్రమ మొక్కింతయుఁ దప్పకుండఁగ ననేకమ్మల్ చిత్తమ్మల్ మన
శ్రమమున్ జూపర సల్పుచున్నను భవత్సాహాయ్యసంపత్తిలో
పముచే గ్రామ మనామయత్వమునకున్ బాత్రమ్ము గాదయ్యె. వే
గమగ్రామస్తుల కీవు తోడ్పడిన సౌఖ్యం బబ్బు మల్లేశ్వరా॥ 320

మ. తనకుం గాలము వాపరించుటయె సత్యం బట్టులే కానిచో
జను లెల్లన్ దను చూఱుచున్నపుడు తత్సార్పిధ్యమం దింకఁ వా
మునువోలెన్ జరియింపమిన్ మిడికి వార్యో మౌలఁ ద్రిప్పంగ మున్
జనుత్రోవం బడి కుక్కతోఁ కగు టి దే చందంబు మల్లేశ్వరా॥ 321

చ. కాపుల్ గొట్టెద రంప వెల్క లలుకన్ గిర్తమ్మునం బూతు లం
చీ పల్కుల్ తజవై వినంచెడిఁ గానీ యింత దన్నన్ దవా
లాపంబుల్ ఫలియింపవయ్యె. నిదు రాలం బింక నొక్క ర్కా
రేవుల్ మాపులు గాఁగ నేగఁ గలవో శ్రీరంత మల్లేశ్వరా॥ 322

- మ. "మగురన్ గూర్చెను ముండదేవుఁ" డని మామూలుంటు నీ లెంకమ
 ర్భగుఁ డీ పాచకుఁ డెందు కీ చెనఁటు లీగ్రాహనకుఁడ, లేరుగాఁ
 కగుచోఁ బోయెడి దేమి? యేరికిని చ ప్పబ్బున్ వెంక దిద్దిరో
 చగు మోంఁద్య మ్మపకీర్తిదాయకము తత్త్వం బింత మల్లేశ్వరా॥ 383
- మ. కరి వీధిన్ జను పట్టునన్ మొలుగుకుక్కల్ వోర మా కుంకసో
 దరులున్ గుంకయు వానిజ్ఞాతులను దుర్వాప్తహారముల్ నాకుఁగా
 నఅవన్ జొత్తురు కంటివే కద? మదాంధ్యం బింతలో నైన ని
 ప్పగమాపాత్రుల రూపు మాపఁ దగదే? ఛావింపు మల్లేశ్వరా॥ 384
- కా. నీ పున్నట్టి నదీతటమ్ముననె నూ?నీ లెంక మా కుంకయున్
 జావం గారము చేరువైన గుఱుతుల్ సందిల్ల బల్ త్రుళ్ళుచున్
 దేవానాంపీయతాపరియుక్త మగు నా తీరెల్లఁ బై కెక్క దూ
 రావమ్ముల్ తఱ చాచరించుట విచారం బేది మల్లేశ్వరా॥ 385
- మ. "పుడకల్ దాసినఁ గాని పుట్టెగుఱముల్ వో" వంట?మా కుంక కీ
 చెడుబుద్ధుల్ తమపాయమూలమున నిశ్శేషమ్ము గావింపఁగాఁ
 బడుఁగా" కంచు మదిన్ దలంచితివో? తత్ప్రార్థ మాలాటి చ
 యొడు న ధేను మరల్పుఁగా వలఁతు లో యీశాన? మల్లేశ్వరా॥ 386
- మ. వగవంగాఁ బని లే దొకం డధముఁ డై వంశంబు గారించుచో
 భగవచ్చాసన మెట్టిదో కులము సర్వ మ్మట్టిదే యయ్యెఁ గో
 ర్కిగనింపం దిని యింటి వాసములు లెక్కింపం బ్రయత్నించు నీ
 తెగ దీనిన్ హరియింపు మయ్య త్వరలో దేవేశ? మల్లేశ్వరా॥ 387
- మ. ఏదిరింపంగల వోమ కేనియును మా యీ కుంకమల్ దాను "నీ
 పడుకుంటోతులతోఁబ నేమి" యనుచోఁ బంచాస్యముల్ గాఁగ మా
 జెడ రప్పట్టున; పీండ్లు గ్రామమును గాఢింపంగ మీబోట్లు చూ
 చెరదే? మిన్నక: పాలకత్వ మిది వో? శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 388
- మ. జనకున్ గూడిన నాతి తల్లిగద? యే చండాలుఁ డే నెట్టి దు
 ర్జనుఁ డే వాపె రమింపఁ డట్టి కృతి మా కాఛాబ్బుగిపుత్రికుల్

పనిగాఁ జేసి కృతార్థులై రిది మహాపాపంబు నీ పట్టి వాం
ఁగ్ర సుపేక్షించుట యీ యుగానుగుణధర్మంబొచ్చె? మల్లేశ్వరా॥ 389

మ. టలమం దొక్కఁడు దుర్జనుం డయి కులాంకరముతో నర్పమున
గులమున్ హాపు'నటంచుఁ బట్టుదురుప్రాక్సూర్యగ్రాణిల్; హాదుకుం
లలవంశమ్ము నమస్త మొక్కవిధి మై కంకోషమై గ్రాలు, దు
ష్కలుషం బెంచుకు; బ్రహ్మజాతికిఁ గళంకం బిద్ది మల్లేశ్వరా॥ 390

కా. పిగుర్ సోదరు లిం దొకం దొక మహాహీనాఘమే, యీ జడల్
మా గ్రామానకు దావరించిరి, భవన్మాంస్త్యంబునం జేసి యీ
రోగ మ్మూరక యాప్య మై నెగడెడిన్ రూక్షనలాక్షిమృతి
ప్రాగల్భ్యమ్మునఁ గాని చూపు చెడ దీ పాపమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 391

కా. పాపాత్ముల్ పృథియూర నుండు టది సంభావ్యంబ వాఁడీట్లుగా
నే పాపంబొ పొనర్చి యంచులకుఁ డో తీలేని సన్మార్గులన్
గాపట్యమ్మున నొంపఁ జూడరు. వృథా కాటుల్ పృసంగింపరి
“ద్రాపుల్” నీచులు వీండు నేయని యకృత్యంచేది; మల్లేశ్వరా॥ 392
(ద్రాపుల్-దరిద్రులు) వ్రాపే అంధసస్పతే చరిద్యం నీలలోహిత”

అనిచేవలెనాష—

మ. పరమాపాత్రుఁడు గ్రామపాచకుని గర్వగ్రింది “త న్నొంప నీ
శ్వరుడే రావతె” నంటకున్ ముదిరె నేఁ బృత్యక్షమున్ వింటి నీ
మఱున్ బ్రేలఁగి నేఁడు నీ యశికవృద్ధ్వాచావళీలక్ష్మి మై
యిట గ్రాంగన్ పతి యయ్యె నొచ్చె” యని నే హర్షింతు మల్లేశ్వరా॥

కా. గ్రామ మ్మూరయఁ జాల నీరసము విపరీప్రాభవం బన్నచో
నేమిన్ శ్రేఃదధమాధముల్ కల విప్రుల్ హేయ మ్ముఘాదేయమున్
ధీమందుల్ గనఁ జాల, రట్టులగుటన్ నీ లెంక మా కుంకలున్
స్వాముల్ గాఁ చలపెట్టి దుర్నయములన్ సాగింతు మల్లేశ్వరా॥ 393

కా. మున్నే తెల్పితి యన్నరక్కసునకున్ ముమ్మాటికిన్ దీటుగా
నున్నఁడఁచును సీదు లెంక, పతి యా యన్మాదికిన్ మొన్ననో

నిన్నో తన్నులు సర్వసిద్ధములుగా నీచుండు కావ్యగా బడెన్
దన్నైపుణ్య మెఱింగియు నిద్దిచె నాతం దంత మల్లేశ్వరా॥ 395

మ. పరమార్థ మ్మెటు లున్న సర్వకుఁ డసన్ బల్ తేలికై రోచుచు
ల్లరకున్ దోచెడిఁ బాపకాఢముఁడు వాఁ యమ్ము నవ్వనిదే
వరగాఁ గొల్చిడి, వాని సర్వకుఁడు నేప నిచ్చుచున్ సల్పు నా
కరుణఁ జూచెడి గ్రామపుంగరిమమున్ గన్గొమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 396

మ. జ్ఞక మా కుంకలు "మామ మామ" యనియా హినునరుచాచు స
ర్వకునిన్ బియ్యరు పాపకున్ బరెనె యీ జాంబులన్ వాఁచి సా
రెకుఁ బిల్చున్ మఱియొందుగ్రామమున నీ రీతుల్ గనంబోల పి
చెకలుల్ చూఁగరకూటమూరికిఁగరున్ వ్రేఁగయ్యమల్లేశ్వరా॥ 397

మ. చక్షు చక్లీలములన్ జొరింపొరిగ మద్వైరాసకున్ బేరిలు పూ
జితి దున్నన్ ఖలుఁ బాపకాపశయ మచ్చాభామ్యుగిపుత్రులన్
చ్చరతో దత్పలభాక్కులన్ సలుపుచున్ "నాక్లీల" మన్ వేదవా
క్రరహస్య మ్మెఱింగించి కైకొనుము మత్తావ్యమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 398

మ. తట చక్లీలము లైన శ్రాద్ధముభిక్షమ్ముల్ పృసంగించు మా
పరమాపాత్రులఁ బాపకార్పకులఁ దద్వాగర్థలక్ష్యమ్ముగాఁ
బరఁగక సల్పుట వేదచోదితమ తత్ప్రార్థకర్తాన కె
చ్చరు కర్తల్ గురుభిక్కుతుల్ పృథగఁ బోవం బోవు మల్లేశ్వరా॥

శా. నాపై నెప్పుడు తప్పుకే సిదెనొ మా నాగమ్మ, నాఁడేమొనల్
"సోపాపాత్ముఁ" కనుం బెఱింగి మదిఁజేష్టమందు తోపాటుగా
నీ పల్కాతి సహసనాన్నములయం దేవంబు నే నూనఁచి
తోవం బాత్రుఁ గలంపఁ బ్రేరెడి నవాకుల్ పీఁడు మల్లేశ్వరా॥ 100

శా. "పంచత్వమ్మును పీండ్రక" మ్మనుచు నేఁ బ్రార్థింపఁగాఁ బోసు ని
న్నంచున్ ము న్నుని నేటి కెట్లు వ్యతిరేకార్థంబు లూచింతు పి
సంచున్ బల్కెదొ? సత్కమే కృమముగా నవ్వాంశ్ర పురస్కృతిరా
"పంచత్వమ్మును జాల" నంచు చుని తోఁపంజనె మల్లేశ్వరా॥ 101

శా. అంతో యింతయొ నాకడన్ జిదివి నా యంఘ్రివ్యయం బొత్తి పై
నంతం బందెడి బుద్ధి తారసిలి యత్యల్పాత్మలం గూడి కా
సంతేనిన్ ద్రవ లేక మా జదుడు నన్నాక్షేపణల్ నేయు న
వ్యాంతుల్ నైచెడినీడుకాంతి మిగులన్ వర్జ్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 402

మ. గురుఁడ న్నేను మదీయకోప మది నీకున్ రాదు వారింప, మ
త్కరుణాపాత్రుఁడ యేని నీ కొకటఁ గోపం బబ్బుఁగా కెట్టులో
మరణాపాయము తప్పఁ జేయ నగు నిమ్మర్యాద శాస్త్రములే
దైత సిద్ధాంత మొనర్చు నీ వెఱుఁగవే దేవేశ మల్లేశ్వరా॥ 403

(శ్లో॥ శివక్రోధాద్గురుస్థితా గురు క్రోధాచ్చిహ్నః॥)

శా. “నీచుల్ పిం”డని మిన్నకున్నకొలఁదిన్ నిర్దేతువైరమ్ము లీ
పేచీకోరులు పెంచ నెంచెద రిసీ; పింజారిబల్ మూఁకతో
కావప్రాయులతో ననామకులతో; “గా”దంచు, “నా” నంచు నే
వాచారంభణముం బొనర్చుట మహాపఖ్యాతి మల్లేశ్వరా॥ 404

మ. దురితాత్ముల్ బుభులన్ వృధా చెనకి తద్దుర్బారకోపాసల
స్ఫురణన్ ప్రగ్గి”రటంచుగ్రంథములఁ బ్రాగ్సూరికగ్రణుల్ వ్రాసి యుం
చిరి పిండగిట్లనె నాకతానఁ జెడుటల్ సిద్ధాంతమే “నాస్యపిః
కురుతే కావ్య” మటన్న మా తెఱుఁగవొక్కో? నీవు మల్లేశ్వర!

శా. ఛందోబద్ధముగా మదీయ మగు నాస్యంబందు వెల్వర్జ్య యే
సందిర్భమ్మును లేక మేనియును, తూ, చా, తప్పకుండన్ ఫలం
బందిన్ గల్గుట నీ వెఱింగినదె యీ యల్పాత్మ లిద్దానిచేఁ
గుందున్ గుడ్డురొ? విందె గుడ్డెదరొ? కన్గోవయ్య; మల్లేశ్వరా॥ 406

మ. ఒక వడగొంగికి వాని సోదరున కన్యోన్యాదు పీడాకరం
బకుతోహేతుక మైన పోరాకటి యీ యల్పాత్మ లెచ్చెట్టులో
ప్రకృతం బేర్పడఁ జేసి రిట్టి చెడుగుల్ పల్కాఱు గావించు పా
తకులన్ ఘాతుకులఁ బకవ్రకృతులఁ దండింపు మల్లేశ్వరా॥ 407

కా. "దారిద్ర్యము ముటింపు మంటి" వటు సందానింప నిద్రింపుచే
ప్రారంభించితి నందుదో? నిజమే తావన్మాత్రమే యైన నీ
కూర్మల్ దారి వత్తు రంచు మది నాకుం దోఁపవట్లాట నీ
కాటుండున్నల హుపుమాపుటకు సంరల్పించు మల్లేశ్వరా॥ 408

మ. ముజనుఁ రిక్తత చేరి జ్ఞానగరిమన్ శోధించు. దుర్మార్గువు
బ్రజుఁ రిక్తత చేరె నేని యది చార్యప్రాప్తంబై రజుఁ
వృణినంబున్ నెగడించు పిండగిటల మా యీ పృథ్విఁ దేరంబుదల్
రజనిదేవత చెప్పు నాపె గద చార్యజ్ఞాత్రి మల్లేశ్వరా॥ 409

మ. అవ మేనిం ఏగిప యున్నచో నరుఁడు శీలమృండు వర్తించు మా
పొవరుంబోతుకుఁ గుంక రద్ది సుతరామున్ లేమి పృష్టంబి యీ
యనివేకుం శవు తవు రాగమని తా నాలాపనల్ నేయు మా
రవ మాలించిన సర్వముఁ దెలియు నైర్లజ్జుంబు మల్లేశ్వరా॥ 410

కా. హీరి సామాన్యము గాదు పెద్ద గుణమా హీరిలోపముంచెసియే
స్త్రీసోకీల్యముఁ బూరుషోన్నతియు భస్మిభూత మైపోవు న
ర్వాసహ్యము లగున్ మహోన్నతము లొ నయ్యె యహిరమున్
హీరింపన్నముగాని ప్రాణి మిగులన్ హేమంబు మల్లేశ్వరా॥ 411

కా. స్త్రీకుండన్ వలెఁగాని పూరుషునకున్ హీయుండ రఁదంచు ను
శ్లోకుల్ వ్రాసిన వ్రాత తాదన నెనన్ శోధించి తత్తత్పుత్రుల్
ప్రాకట్యముగ నిర్ణయించునెద హీ భామార్థమే కాక న
దీకల్పదుర్నిపుమర్ద మంచుఁ దెలియుఁ దేవే? మల్లేశ్వరా॥ 412

కా. హీమత్వ మ్మెట నుండు నయ్యెడలనే శ్రీమత్త రా నుండు ను
శ్రీమత్త్వ మ్మెట నుండు నయ్యెడలనే హీమత్త తా నుండు నీ
శ్రీమద్రీమదభేదముంగుఱిచి నేఁ జెప్పం బనేమయ్య? త్వ
ద్భామారూపము నీ ద్వయం బనుచు సిద్ధాంతము మల్లేశ్వరా॥ 413

మ. "నగుచున్ జేయుచు రేడ్చుచుంగుడుతు" ర న్నాటించుకలలేని యీ
పొగరుంబోతు లెఱుంగ రెల్లవుడు తప్పల్ నేకురే? యట్లులే

యగుచో లెంకకు నెన్ని యెన్ని యగచాట్లమ్యేన్ గతానేహమం
దొగినేఁడేనియు బుద్ధి వచ్చినదె : నీ పూహింపు మల్లేశ్వరా 414

కా. స్నానార్థముగఁ గంతదగ్గజలవాసం బందియున్ జుట్టరా
లేచి నిర్బాగ్యుఁడు మానఁజాలఁడొ తల్లిపాహీనున్ జతున్ వాని న
జ్ఞానిన్ బావకు నూతగాఁగొని ననున్ సాధించు మా కుంకమన్
కానున్నట్టి యనర్థ మించుక యెఱుంగన్ లేరు మల్లేశ్వరా 415

కా. “కానుందెన్ ఊరకర్మ” మంచుఁ దెలుపఁగా నొక్కోఁ యీశుభ్యుఁడ
నీ నీచాత్మకుటుంబినీ సహితుఁడై చెన్నాఁడు నీ లెంకతో
మా నాగమ్మకు వేంకటేశ్వరుని సమ్మానము యావచ్చిచో
జానీకాపహరము కన్నదెడి దేవా : చూడు మల్లేశ్వరా 416

మ. తిరువత్సదీకి నేగి యయ్యెడల నీ దృష్టాత్మకుల్ పూర్తిగా
ఊరకర్మమున కగ్గ మైన కతమున్ శోధింపఁ దన్నామచ
స్వరు నేతత్కవి దూఱులాడు నభమున్ బాయఁ బ్రియత్నించుటోఁ
మఱి యేమో వివరింపుమయ్యో : మది సంభావించి మల్లేశ్వరా 417

మ. పరమాపాత్రుఁడు వాసియున్ జతుఁడు తప్పండుప్రజంబున్ దనున్
బరివేష్టింపఁగ నేగుఁ గా కళు మొగిన్ బాయఁగ నీ లెంక లా
నరరేఁ తిర్పతి, కీ అయిం దకటయే మం చేగఁ తద్దాసికా
చరణారాధన కొక్కోని గ్గుడిగి మా జాఱ్ఱుండు మల్లేశ్వరా 418

మ. ఇల దుత్తారము భంగునున్ గలియునట్లే బుట్టుఁడున్ బుట్టుఁడున్
గలియున్, బిగ్గుతమైతిని యట్టిద యగుం గానేమి, యీ బుట్టనున్
పెరియై యెక్కదో మర్రిగ్గ కక్కటకటాఁ విశ్వేశఁ కేత్రములన్
గలుషముల్ పొనరింప నేగుట కడున్ గర్హంబు మల్లేశ్వరా 419

మ. తురకల్ ముష్కరులై దురంతముల కుద్యోగింప సింహాద్రి శ్రీ
నరసింహుండు హరించెఁ గూర్మికవిజ్ఞప్తిన్ మదిం బెట్టి యీ
పరమాపాత్రుఁ డొనర్చు దుండగములన్ వాక్కుచ్చి వాక్రుచ్చి నో
రలుగన్ జొచ్చె నుపేక్ష నల్పె దిది యే మయ్యయ్యో : మల్లేశ్వరా 420

మ. తిరుపత్తిదిక్కి దానితోడఁ జనియెన్ దృష్టండు నీ లెంకనే
హరియిలందగుఁగాకదాని ననదన్ హంతవ్యగా నెంచి యే
దైత వెన్వెంట హరించు బన్నది భవత్తీవ్రాక్షికిన్ దుర్మళ
స్మరమీ త పెట్టు తప్పికోఁ దలచితో సర్వజ్ఞః మల్లేశ్వరా॥ 421

శా. దాసీరండను జంపువోస మది నాదా? నీదు పే ర్వానిదా?
యాసున్ తెంది వృథాగ న న్ననెదవే? యీవందు వే నొప్పితిన్
వానిన్ జూడఁ కతండు శ్రీవధయుఁ దా వర్జింపఁ దోఁగాక యీ
కాసున్ జేయని దానిఁ జంపుబ వృథా కర్తంబు మల్లేశ్వరా॥ 422

మ. కుమవన్ బెట్టు నీదు భూములను నీకున్ జీకటిలో సూప,దే
వచటల్ పేరిలకుపూజనియుల, మృషావ్యాజ్యములం దెచ్చి పో
రడుచివ్రస్వము లైన వృత్తులకు నేరం బేమియున్ లేద. యే
మిది వానిన్ విడి దానిఁ జంపె నలమేలికుండు మల్లేశ్వరా॥ 423

శా. చేవాదాయపుబెల్లు బిజ్జబిగినెన్ దీనుండు నీ లెంక నిం
కేవారున్ జెడఁదీయనక్కఱవి లేనేలేదు మా కుంకలో
యేవం బెల్లుల నెల్లు గాంచెదరొ యిట్లే వోదు రెప్పట్ల నీ
దేవానాంపీయు లాత్తి గాంచెద రభాబ్జిన్ బ్రుంగి మల్లేశ్వరా॥ 424

శా. కుంకలోపంచక మందులో? నలుపురన్ గొండొక్కవాక్రుచ్చితిన్
బంబాత్పత్తమునందుఁ బంచముఁడు తా చాలుండె యయ్యు నిర్రా
తంకుం దన్నల కన్న వానిని భవత్స్వాంతం బెఱుంగున్, గడున్
అంకుంగాడిదొక్కు వాని చెడు చర్యల్ విన్ను మల్లేశ్వరా॥ 425

మ. బడికిన్ మా చినకుఱ్ఱఁ దేగుతటి నీ భ్రష్టుండు నిష్కారణం
బొడికిన్ బాపము గట్టికోఁ దలచియొక్కోయేమొ దుర్భాషలన్
జెడఁబ్రేలున్ వినిపించుకో కరుగ “నిన్నే నిన్నె”యం చార్చు నీ
చుడుకున్ గాడిదవొడ్డు కేటికొకొ? యీ చుర్చుద్ది మల్లేశ్వరా॥ 426

మ. “కఱచెంబో?కునకంబు దానిఁ గొనవంగాఁ బోవు నెవ్వఁ ద”టం
చుర కివ్వంత నుపేక్షసేయ మిగిలెన్ యుద్ధాదరం బీచెడుం

ఐరియాకుక్కల, కిప్పుడే చెడి స్వతఃపాపమ్ముచే వీండ్లు పొం
గఱి, రట్లయ్యును దుర్నయంబు విడువంగఁ దోరు మల్లేశ్వరా॥ 427

మ. గతమందే చెడి నీదు లెంక, త్వరలోఁ గానుందే జొరంబు దు
గ్గతిం బెత్తెడుకన్న డగ్గఱగఁ గుంకల్ దేకుచున్నాను, దు
స్థితి నిట్టుల్ కడు బ్రుంగియున్ విడచు దుశ్శేష్టల్; భవిష్యద్దురా
గతివిన్నన్ మఱి యొండు హేతు వరయంగారాదు మల్లేశ్వరా॥ 428

మ. బడి సోదయ్యని మానిపించికొని రీ భగ్నాయతుల్ వీండ్లతోఁ
జేడుకూడే గుడువంగ లే" దనుచు, దుశ్శీలుండు కుఱ్ఱుండు తా
జెడిబాలేయముకన్న మిన్న యగుచున్ "సిసీ" లకున్ భోక్తయై
కడకున్ దన్ను లొకంట మొన్న దినె సత్తారమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 429

కా. చాత్రుం దై యొకకొన్నినా శ్శితరశిష్యవాతముం గూడి యే
మాత్రంబో పఠియించె నీ చెనఁటి యస్మత్పన్నిధిన్, విమృటన్
శత్రుత్వంబు పురస్కరించికొని నీచైర్చానముల్ గూని స్థు
బ్రాతృప్రితి గడించె గగ్గోసుము హేత్రాత్రంబు మల్లేశ్వరా॥ 430

మ. ఇలు దీర్పంగలవాఁ డవాత్రుఁ డగుచో నెల్లెల్లఁ దా నట్టిదై
పొలుపుం దక్కి నశించు, జ్యేష్ఠఁ డబు ముప్పదిన్ ద్రవర్తిండుటన్
గల సోదయ్యలుగూడ నట్టులయినన్ గాఢింప నుంకింతు రీ
ప్పలుగాకుల్ చెడి నేఁడు నారక మటన్ బ్రాపింతు మల్లేశ్వరా॥ 431

మ. తమ వంశమ్మున కెల్ల దేశికము మహ్మంశమ్ము తావ్యగ్గరూ
త్రము న న్నూరక గేలి నేసి జను మొందన్ బూజరెన్ బాచకున్
గిరిము లం చెంచక తోడు చేసికొను నీ క్లిష్టాత్మలన్ నే నెదో
క్షమియింపన్ జనుఁగాక నీకుండగునే నైరింప మల్లేశ్వరా॥ 432

మ. తను వస్యస్థము గాఁగఁ జయ్యవలెనుండు చేసు దర్పాజితోఁ
దిను టి వెల్ల నెఱుంగు డీ చెనఁడు రేచిన్ గానరాకేమొయ
ప్పని ముద్దాటిన చేసి నన్ను నుడికింపన్ జూతు రభ్యర్థు డీ
మనకాలాపుల బుద్ధు లెంచుకొనొ సంశోధింపు మల్లేశ్వరా॥ 433

- మ. తన మేనల్లుని “విన్నతమ్మునకు నేతత్పుణ్యకార్య మ్మిటుల్
కొనసాగింపు” మటంబుఁ దో దొసఁగె నీ కుంకన్న; తప్పొ పె్పెఱుం
గని యా కుఱ్ఱులు కాకు లట్టు లఱునంగా నీవునున్ వింటి పీ
పనికిన్ నీ హృదయంబు నొవ్వమియు నేపం బయ్య మల్లేశ్వరా॥ 434
- మ. “తన కుఱ్ఱం దీని నున్న బాగుపడు విద్యధ్యాయ” ముం చెంచి నం
దను డించెన్ జనకుండు మాతులగృహస్థానమ్మునన్ పీండ్ర దు
ర్జనతఁ సర్పము తా నెఱింగియును; గుఱ్ఱం డీ గితిన్ మాతె, నొ
జ్జను జేయఁ దలపెట్టఁ గోఁతి యగుటే సత్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 435
- శా. పాపం పీతఁడు మందలించెఁ బ్రవృత్తపార్థిదుష్కర్ములన్
గోపాబోపము సూపి స్థాలకులఁ నీ కుంకన్న లా బుద్ధి తా
మేపాటిన్ జెవిఁ జెట్ట కావనికిఁ దామే పాతమున్ జెప్పఁగా
నాపదగము లటంచుఁ దా నుడిగె నయ్యార్యుండు మల్లేశ్వరా॥ 436
- మ. అతఁ డివ్వాండ్ర యపాత్రవర్తనకు నత్యంత మ్మెదన్ రోసియున్
సుతు నిష్పాపులయెద్ద పీడుచు కడున్ శోచ్యంబి, సద్వర్తనుల్
పతితాశావముగూడ పీడి రచటన్ బంధుత్వ మేమయ్యె డీ
క్షితచారిత్రము నీ వెఱుంగనిదియే శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 437
- మ. కుమతుల్ లే రని కాదు గాని భువి మా కుంకన్నకున్ దీటు గా
నము, పక్షింగుల పోవు నీ వెఱుంగు డీ నాగమ్మయే పెట్టె లా
భ మహేక్షించిఁ బెట్టి దన్నుఁ విను తద్రాత్యద్వయమ్ముందు ని
క్కముగా నొక్కని కొంప దీయుటకె సంకల్పంబు మల్లేశ్వరా॥ 438
- మ. అల పక్షింగులయం చొలానొకని చార్యన్ వీఁడు కామించి వా
రలఁ గోర్చెక్కఁగఁ జేసె, భర్త కనులారన్ గాంచి సీ యంచు న
య్యెలనాగన్ విడి పీని జీవమున కెంతే నేడ్పుచుం బోయె నే
యిలచో, జాడయుఁ గానరాదు కనుఁగొండేతండ్రీ మల్లేశ్వరా॥ 439
- మ. పను లీలాటివి ఏం ద్రొనర్చునమిప్పాపాత్మకుల్ స్వీయదు
గదాపాదము నొ నమగదనము నొసాగించునం గదాద ని

ర్షనతన్ వీడమి నీ వెఱుంగుమవు సాక్షిప్రప్తవే కాక న
ర్షనియంతృత్వము గల్గు నీ కొకఁ డవార్జ్యం బొనెఁ మల్లేశ్వరా॥ 440

మ. అపవిత్రం బగు మోరతోడ నపవిత్రాలాపియై చుట్టకా
లుపుచుర్వాననతోడఁ బాచకుఁడు నీ లోగింటికి న్వచ్చి య
ప్రపు డయ్యర్చకకృత్యమున సలుపు,ని న్నవ్వాని దౌరాత్మ్య మే
వపదన్ జేయమి కక్కజంపడి సుమీఁప్రశ్నింతు మల్లేశ్వరా॥ 441

శా. వీనిన్ జూచిన వీని గాధ వినినన్ వీనిన్ సమీపించినన్
“సేనింద్యం”వను బుద్ధిపుట్టుట స్వత స్పిద్ధంబ య ట్లొటచే
వీనిన్ కూర్చుజనుల్ తృణించిరి శుభావిహృతుగ్ బూర్తిగా
నీ సేయం డిడు కూడు సీపు తినుటల్ హేయంబు మల్లేశ్వరా॥ 442

మ. ఎపుడున్ జేరకకాభిభూతుఁ డగు నాయీ పాచకుం డేడఁని
తృప్తనిత్రుల్ పొనరింపఁగాఁ దగిన నీ యర్పాదికం జేడఁయీ
శ్వపచున్ జంపియొ లేక కా ల్విడిచియో,సాక్షిద్భవద్గేహమం
డపమున్ మాత్రము ద్రొక్కనీకు మిదియే నా కొర్కి మల్లేశ్వరా॥

మ. మొన మా చుంకలలోనఁ బంచముఁడు బల్ ముగ్ధుండు మేనల్లుడున్
దిని కూర్చుండి వృథాగ మామకకలార్దీన్ “లంజకొడ్డా?”యనం
చనిమి ర్తమ్ముగఁ దిట్టు టీ వెఱుంగు దీ యన్యాయ మేలాటిదో?
చిన వేద్యయ్యడిఁ దెల్పఁ జాలుచుపెయ్యో విశ్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 444

శా. నీ పూరేగెడిమేఁ గుంకమొదలౌ నీవాత్మకుల్ స్వీయదు
ర్భావమ్ముల్ వికసిల్ల మామకగృహద్వారస్థు నకా జూచి యో
రేవాఁప్రేరెడిప్రేయిడున్ వినియు నీదృష్టాత్మలన్ ప్రేర్మిడిన్
జాడన్ జాడని నీదు శాంతికి నమస్కారమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 445

మ. ఎదుటన్ బల్లకి నున్న వీ యునికి పిం డేరీమాత్రీ పూహింపకే
వదిరుల్ ప్రేరెద, రిట్టి దుర్భగుల నీపాలనజ్ఞుల దు
ర్మద మాఱింపమి యక్కజంబు. మఱియుం బాపంబు వర్ధిల్లి య
య్యదియే తత్త్వతికర్త యౌ ననెదె? యట్లొగొక మల్లేశ్వరా॥ 446

మ. దురహంకారులు చీందుర్ నన్నుఁ గని శత్రుత్వమునంచేసి తుం
 దరికృత్యము లొనర్చి వెల్లమొగమున్ నానాట చారిద్ర్యదు
 ర్భరముఁ గొక్క సరించుచుండి రనుటల్ పృత్యక్షమే రాని స
 త్వర మీ చుట్టల చూపుమాపుటకునై పొర్చింతు మల్లేశ్వరా॥ 447

శా. మాడుంగుద్దలు లేక మాడుట కనేటల్ గోరుచున్నార నీ
 పాడుంబీనులఁగూర్చి యట్టికశయున్ బృత్యక్షమై పూర్తిగా
 వాడున్ మోరల వ్రేలుచుండినను నీ వాఱము లేమాత్రిమున్
 గూడన్ దుంబరిపోకలఁ విడిచి యొగ్గుల్ గారు మల్లేశ్వరా॥ 448

మ. హితురై కొల్పుటకన్న శత్రు లయి న న్నే కూతలోఁ కూసి యు
 ద్దతురై మక్కవితాత్రపాతహతురై యాయుఃకలన్ రోసి దు
 ర్మతికిం బొల్పుదుటే సుఖం బనుచు నీ మేధ్యేతరుల్ చాల ను
 ర్మతురై రండుఁ దలంతు నింతయు యధార్థంబయ్య మల్లేశ్వరా॥ 449

మ. ఇది మా కుంక నెఱుంగు నెల్లరును “వీడే చావు తాఱచ్చునో
 యెరుకుం బోవునో చచ్చియింతటి, జడున్ హీనున్ గృతఘ్నున్ మఱొ
 క్కుడఁ జూడన్ ఘటియింపదీ శులువకున్ గాలమ్ము చాపై వృథా
 రటనం బేర్చె నందు రయ్యది యపార్థం బొనె? మల్లేశ్వరా॥ 450

మ. ఋణ మేర్పడదీ, భూమి పోయినదీ మున్నేకొంత. నేఁ డున్న యా
 యఋణాత్రిమునఁ గొంత యమ్మఁబడె నేవ్వం బన్నచో లక్ష్మిబ్రా
 హ్మణులం దుండమి వేతె చెప్పవలెనే? మా కుంక కిట్లయ్యు దు
 ర్గుణముల్ మాత్రిము తగ్గకున్నయవి కన్గోవయ్య? మల్లేశ్వరా॥ 451

మ. విధవఁ మొక్కినఁ “దన్నుఁబోలు” మని దీవించుంగదా? నేఁడుమా
 యధముం డట్టులె యర్చకున్ విధవ నత్యంతమ్ము నేవించి దు
 స్పదనంబాధమునన్ దరిమిఁ డయి తత్సామ్యమునం బూర్తిగాఁ
 బృధమోదాహృతి యయ్యె సర్వము సుసంపన్నంబు మల్లేశ్వరా॥ 452

శా. ఎదుల్ బండియు జీవనార్థ మగుటే హేయమ్ము తన్మాత్రిగా
 కిద్దఃఖమ్మున తాళ్ళు బోలుటకునై యేర్పాటు గావించుటో

తద్దన్ మర్గతి, యటిమఖమ్మున మా వద్దమ్మనేడు నుండె నిం
కిద్దారిప్రముఖుల నిగ్గువడఁ దీ హీనుండు మల్లేశ్వరా॥ 453

శా. పొర్యుల్పత్తము కొంత చేసితివి తత్పారబ్ధమున్ దిరిప్పగా
నీ యుక్కోగము చాలవయ్యె, నటుపై నే నన్న విన్నీచుకొన్
దామున్ రోయను గూడ నేవవడుదున్ నామాట లాలించి య్లా
శ్రేయోదారుల రూపుమాపుటయె సంక్షేపంబు మల్లేశ్వరా॥ 454

మ. ప్రకటం బయ్యె భవభక్తపారసము నాపై నీవకున్ గ్రామపా
చకు నేడే చెడఁదిట్టి వాని యనుఁగుల్ చాలేకఁ జీవింపఁగా
నక “మొత్తో” యని యేడ్వ వాద్యములతో నన్ బల్లకీ మంచి త
క్కర యూరేగఁగఁజేసి తేదియొ మిషన్ గల్పించి మల్లేశ్వరా॥ 455

మ. తెంపెన్ నీను కుయుక్తి వెల్పుకొరచేఁ దిట్టిచి తప్పాచకున్
పలుఁగాకిన్ శునకప్రలాపునిఁ సభావ్యాజమున న్నాకుఁగా
పులచే సుతస్వమున్ ఘటించితివి నీ పోకల్ సమస్తము పొ
జ్జలిపే కైకొనుటల్, భవద్రోహన బల్ గూడమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 456

శా. ఎన్నోసా ర్థిలు నీ యమేఘులకు నయ్యెన్ శాస్త్ర యట్లయ్యు నీ
మన్నల్ నైజగుణంబు వీరకు సుమీఁ మర్మార్గు లిం కి పయన్
పన్నుల్ గూడ ఘటించి చూడు మొకచోఁ; దచ్చాస్తిచే నీ జడుల్
కన్నుల్ బిప్పుదు రేమొ చూక మదియుం గానిమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 457

శా. తన్నున్ శాస్త్రముకన్న నీవముగ నేతద్దామవాస్తవ్యుల
పిన్నల్ పెద్దలు గూడఁ జూచెడిది మా పెండ్యాల దేవయ్య యీ
పన్నున్ బూర్తిగఁ దా నెఱింగియును ముక్కర్మల్ విడంబోవఁ దా
సన్నాపాయుల లక్షణమ్ము లివి వోఁ చర్చింప మల్లేశ్వరా॥ 458

శా. నానాదేశములన్ జరించితిని నానారాట్పుభల్ సూచితిన్
నానామానవజాతివర్తనములన్ నానాఁబు శోధించితిన్
నానామూఢులఁ గాంచితిన్ మఱియు నానానీచులన్ నెట్టితిన్
గానీ మాజననిందుఁ బోలు ఖలునిం గన్గోను మల్లేశ్వరా॥ 459

- శా. డీరన్ వర్తిలు భూవ్రకోటి ననుఁ దా నూరేఁగఁగాఁ జేసెఁ బోఁ
పేరుం బెంపును గల్గు పొంఁటెఁ దనకున్ బెండ్యాలదేవయ్య క
య్యారే? వల్లవి వంత యేమిటికొకో? యల్పుండు వీఁ డిట్లులే
నీతైపోవఁగ దాత వ్రాసెనొ? కదే? నేఁ డెల్లి మల్లేశ్వరా॥ 460
- మ. తలిదండ్రిల్ గుణవంతు లైన యెవలఁ దత్తునుఁడై పుట్టఁగా
వలయు న్లానియెడన్ మనుష్యుని దాల్చున్ రాదయే వృక్షమో
శిలయో లేక మెకంబొ తా నగుటయో శ్రేయంబు మా కుంకరి
కలుషానన్జుమి? యింతగాఁ డెరుగు నిక్కంబింత మల్లేశ్వరా॥ 461
- మ. కొడుకుల్ మర్మతు లైన తల్లులును బెక్కుల్ లోకమం దుందుర
వృక్షతుల్ గొత్తు లొనర్పు దుష్కృతులపై వాత్సల్యమున్జూపి యె
క్కుడు పోర్నాహ మొనర్పరట్టి చిటఁ గన్గో నయ్యెడిఁ పింఁద్ర కీ
చెడుచెయ్యుల్ జన నీ ప్రసాదమ సుమీ? శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 462
- మ. నను నూరేఁగఁగాఁ జేసి రన్న నుడి కర్ణంబుల్ ప్రవేశించి యా
ఘనురా లొందిన బాధ నీ మదికె తార్కాణంబు, తత్సాధ్వి యా
వను దిన్నట్టిదివోలే? బిట్టఱచు నవ్వాగైవిఖరుల్ వింటివా?
యనయుల్ రత్నతి కుద్భవించుటయు దూష్యం బొనె మల్లేశ్వరా॥ 463
- మ. అలముల్ నన్ను సభాధిపత్యమునకై యాహ్వానముల్ సేయ మా
పలుగుంగుంకలెఱింగి యేత్తు రఁట? పాపం బీసుకున్ దాసు నై
తులువల్ దల్వని వంత లోఁ గొని యిటుల్ భూభూలకుఁ బాత్రులై
రిలలో నన్యుల వాని కీసు గొను వాఁ డేమోను? మల్లేశ్వరా॥ 464
- మ. చదివెన్ మొన్నటిదాఁక శిష్యుఁ డయి యే జాబ్బుండు వాఁ డిప్పుడే
బెదరున్ లేక వృధాగ దూఱు నఁట నన్ చేరెత్తి, యవ్వాని త
ప్పిదమే మున్నది? వాని కట్టి చొరవన్ విట్టిచ్చి పుట్టించు త
ప్పిద మెల్లన్ భవదీయమే నెఱుంగుమన్ విశ్లేష మల్లేశ్వరా॥ 465
- మ. గురునిందన్ బచరించినన్ పినరు మూర్ఖుల్ గూడ మచ్చిమ్యుఁడే
యరితంబుం బొనరించి పుట్టెనొ గురున్ దుర్వాషలాడంగ నీ

ధర నేతాదృశః బుద్ధః జేసి మిగులన్ ధన్యత్వమున్ తెందె నీ
చరితం బిందుల కేను సంతసిలెదన్ సర్యేళ? మల్లేశ్వరా॥ 466

మ. దుర్బుత్తుల్ భవితవ్యముం గనక మధుఃఖమ్మునంజేసి యం
తర్వాణిన్ దరవాణి.. యం చటచుచున్ దత్తేజమున్ మాన్పు మా
గర్వగ్రంధు లొనర్చు దుర్నయపుఁ జోకల్ గంటివే? పీండ్రకున్
సర్వాంగక్షరకర్మ మిప్పనులె సూ? సంఘించు మల్లేశ్వరా॥ 467

మ. తనకున్ లాభము రెండు వేలదనుకన్ దృవ్యమ్ము చేహునం
తెనుఁజోతన్నకు నీ కృతిప్రసర మచ్చేయెనచో వెట్టివా
దను మోదించెడి నంట? కుంక యిటు తా నంబాక సున్నం గదా?
తన మర్చాదకు వ్యాజ్య మేయఁ గలుగు? దత్తేజ మల్లేశ్వరా॥ 468

మ. తనకున్ లాభము నన్నవప్తములు చిత్త మ్మాయువున్ సర్వనా
శనమున్ జేసిననాఁడె యీ కవితప్రస్తావ్నామై పాక్షిణ్ణి
ఘనులం దెల్లెక వ్యాప్తిఁ జెందెడి నటుల్ గాకున్నచో వీనికిన్
బనియే లే కొక మూలనే యడఁగెడిన్ బ్రొల్పాలి మల్లేశ్వరా॥ 469

మ. ఒక జొల్ముం దొక సత్కవిన్ దెలిసి యెన్నో తప్పకుం దోకలన్
వెకలుల్ గొందఱు తోడుగా మెలఁగి భావిశ్రేయమేకాక తా
సకలమ్మున్ పికలమ్ముగా సమనె.. నన్ చారిత్ర మిద్దానిచే
బ్రకటింపంబడుఁ గాక నీ కృప యథార్థం బొచు మల్లేశ్వరా॥ 470

మ. తనకున్ దద్దినముల్ పుటింపఁ గల సోదయ్యల్ గలా రంపః వెం
టనె నాపైఁ దెగి తాను జచ్చు నెరుఁ నీ నామాంకితం జైన యీ
ఘనకావ్యమ్మును నైఘఁ జాలఁ జాలః కుంక స్త్రి జ్ఞాగిన్ ప్రేరెఁ
దద్దినపున్ముచ్చట దీర్చకుండునది నీదే లోటు మల్లేశ్వరా॥ 471

మ. తనకున్ దాసర మైన కాలమున చక్రవర్తరమం కుండి ల
ద్దినపుంగోర్కెను వాగ్దూతామణియె నిర్దేహింపఁగాడోలు, నీ
దృశ్య మున్ గోరఁదె కుంభకర్ణుఁ, జరులే చక్రమ్ము వాదద్దిన
మ్మును గోరెన్ మురిపమ్ము వీర్ని యథ మున్నూలెందు మల్లేశ్వరా॥

- మ. మన మా మాట “తథాస్తు” చేవత లొగిం బాటించు వారై “తథా
స్తుని సార్థక్యము హుచ్చుచుండు రఁబఁమా” యంబ్రహ్మ”చావల్ బం
బునకున్ దక్కఁ నదన్యముం దెలియమిన్ ముద్దుల్ వెనన్ సుద్దుల
ద్దినమో తద్దినమో” యంచుల గను తద్దీమ త్త మల్లేశ్వరా॥ 473
- మ. పరమాధాన్యుడు వీడు శిష్యుల నొసెన్ బ్రాహ్మణుఁ దాఁదిట్టుము
ష్కరుడై గొట్టఁగనంగు, నాకతనమచ్చాత్రుల్ తనుంగొట్ట’రం
చెఱుంగున్ నేనిడ నాజ్ఞవారలరు నీవే పీని బోరింతు వం
చుర కీ వెంచుల కాలసిందెదవా? నే నూహింప మల్లేశ్వరా॥ 474
- మ. కుంకల్ నల్పెడి తప్పుడం బనులు పికున్ చెప్పితిన్ పిండ్రొయి
ప్పంకమ్మున్ విని రాజరాజపురిఁ తెఱుగల్ వాయఁ గొట్టంగ ప
శ్యంకుల్ గొందఱు నిద్రిమై రిదియు దోసం బంచు వారించితిన్
మంకులగుంకల స్వాపరాధము లె సంబాళించు మల్లేశ్వరా॥ 475
- మ. ఒక విద్యార్థిని గుంకలందున ద్వితీయుం “దొర! మా శాస్త్రు నీ
వకటా? యేరికొ చెప్పినాడ” వని యన్యాయమ్ముగాఁ గొట్టఁగా
నకలంకుల్ గని గాగ్రమపున్ పునులు ప్రియశ్చిత్తమున్ జేయ మి
న్నక నోరూసుక పెచ్చి కుంక యొదిగెన్ గన్గొంటె మల్లేశ్వరా॥
- శా. మా కర్మ మ్మటు కాలి శాస్త్రులయెడన్ మర్యాదకున్ దప్పబున్
లోకుల్ “తుంటరు లండుగ్రామ” మ్మని కనుల్ చోలో జలంబాన చు
ష్పకుం డూరక కుంక యేడ్చె నఁట? రచ్చన్ బిల్వఁగాఁ బోయి యీ
సీకొట్టుం బ్రదు కేల చావఁ దగదే ? శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 477
- మ. తన దౌర్జన్యము రచ్చకీడ్చెనని మా దద్దమ్మ తమ్ముండు తో
వ నెబో కాచి కలార్థిఁ బట్టికొని తత్ప్రాంతమ్మునం చేరు లే
మిని “దిక్కెవ్వరు ? నీ” కటం చడిగి బత్తిన్ రేయిఁ గొట్టెన్ జుమీఁ
యనయున్ దుర్మదుఁజూచి నైఁచుటయు న్యాయం బొసె? మల్లేశ్వరా॥
- మ. పృతి పిద్యార్థిని వెక్కిరించుట మొదల్ పాపిష్ఠకృత్యమ్ముల్
వృతితుల్ కుంక లొనర్పఁ బూని రది నన్ బాదించు నంచెంచి దు

రృతు లీ తుంటరు లిక్కతమ్మునన భస్మం బొదు రం చేదలం
చితి ముమ్మాటికి నట్టులే జరిగెఁజూ శ్రీకంఠ మల్లేశ్వరా॥ 479

మ. చట్టుంబట్టుల నుండు గ్రామముల “నీ కుంతన్నలన్ గట్టిగాఁ
గొట్టంగావలె” నంచుఁ గొందఱును, “నీ కుంకన్నలన్ జెప్పుతోఁ
గొట్టంగావలె” నంచుఁ గొందఱును సంకోళమ్ములన్ వీడి బట్
పట్టుంబట్టి చివాట్లువైచిరి మొగాల్ వాడంగ మల్లేశ్వరా॥ 480

మ. ఇటువై శాస్త్రులఁ గాని శిష్యులనుగానీ మీరు మీవాండ్రు ము
న్నటి పోల్కిన్ జెనకంగఁబోవునెడ మీ పొరబడికర్తంబు కా
లుట ముమ్మాటికిఁ దప్పదన్న పలుకుల్ కుంకల్ చెవుల్ సూచ న
క్కట? యాలించియు దుర్విదగ్ధపుగతుల్ గైకొండ్రు మల్లేశ్వరా॥ 481

మ. జరిగెన్ కుంకలయింటనేఁ దొకమహాశ్రాద్ధంబు, నన్నయ్యెడన్
బొరి దూషించుటయే యధిశ్రవణమై పొల్పారుటల్ వింటిఁ దుం
టరు లీ కుంకలయెల్ల శ్రాద్ధము లిటుల్ నా దూషణం చొప్పుఁగా
జరుగుంగావుత నీ యనుగ్రహమునన్ సత్వేక మల్లేశ్వరా॥ 482

శా. ఏ విద్యార్థినిఁ గొటైన్ యతసియూ రీ కుంక తా నేగె నో
దేవా ? యంతటఁ జెప్పు చేతిఁ గొని “చి ? చిక్కెచి ? నిన్నిప్పు నేఁ
జావంగొట్టినఁ జెప్పు” మంచడిగె మచ్చాత్రాగ్రజస్మండు; చా
ర్టీవెల్లెన్ మనిదేదె నీ వెఱుఁగవే ? నిగ్గేచి మల్లేశ్వరా॥ 483

మ. మగసిన్ గొట్టియు నాత్మమోఁగమునకున్ మల్లాడి ఫిర్యాదొడ
ర్చుగ యాశీన్ బురుడించుచున్న మన యీ కుంతన్న దుర్బృత్తికిన్
దిగవల్లన్ దగ మోసపోదురు ? కదా ? తత్వేకరాలాపులన్
మొగమున్ మాడ్చువయే ని నిన్నెవఁడు నమ్మున్ దేవా మల్లేశ్వరా: 484

శా. దుర్జాతత్వము కల్మి మా ఖలునకున్ “థూ! థూ!” లకున్. జోలి లే
దొర్జిత్యమ్మును లేద తెల్వియును చా నామాత్రమే. యట్టిచో
దొర్జన్యంబె సహాయమై దొసఁగొగిన్ దాఁ జేసి చార్జీ నిదెన్
నిర్జీవం బగుఁ గాక పీనివని పీనిన్ దొంగి మల్లేశ్వరా॥ 485

- శా. మోకాల్ నొప్పి కలార్థులన్ బొంది యేమోపానమున్ జేసివన్
పిఠకన్ బోయెడిగంట ? కుంకన యిటుల్ పేరిలన్ మొదల్ వెత్తె నీ
శోకం బేలొ ? కలార్థులన్ గనిన మా కుంతన్నకున్ వీని యు
ష్పాకం బింతగఁ బండఁ బాజీయు నుపేక్ష్యం బొనె మల్లేశ్వరా॥ 486
- మ. ప్రికటింపంబడెఁ గుంతపర్జనరుతుల్ పంచాయితీ కోర్టులో
వికలుండై మొక మంత చేసికొని నిర్విణ్ణుండునై యెల్లరున్
మొకమందే “తుభూభూతుభూ” య్లరియ మా ముద్దండు జీవించె తి
వకళన్ దానియు వీనిపట్టువు కడున్ వర్జ్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 487
- మ. తగులంబెట్టినఁ వాతిపెట్టిన మొగాల్ దగ్ధమ్ముగావించినన్
బొగచూరించినఁ గాటిలోనిడిన, “చీ ? పో ? నీవ ? యన్నున్ ఘనుల్
దెగఁగాండించిన బుద్ధిరాని బలంన్ కేవేళ ? యే రీతిగాఁ
బొగ లేదింతువా ? నీకుఁ జిప్పవలెనే ? భూతేళ ? మల్లేశ్వరా॥ 488
- మ. ఒకకొన్నాళ్ళిది గామిదోష మని నే నూహించితిం గాని యీ
వెకలుల్ “దుర్బగు” లం చెఱిగి పిదపన్ వీనమ్మునుం గామి మా
త్మకుఁ దప్పబ్బు నటుల్ చరింపమి నిఠకన్ దద్దోష మం చింధు వ్రా
యక నీ దోష మబంచు బేర్కొనెదఁ వత్త్యంబింత మల్లేశ్వరా॥ 489
- శా. ఐదయ్యెన్ శతకమ్ము లట్టుడికినపై యెప్పు డింకెప్పు డీ
మా వర్షోరులు రూపుమాయు”టని గ్రామంబాగ్రిహోదగ్గమై
నీ దిక్కున్ గనుచున్న దేకజమొకో ? నీ పూరకున్నావు మ
ర్యాదాహీనుం రూపుమాపుట యకార్యం బొనె ? మల్లేశ్వరా॥ 490
- మ. అవమానంబులు లెక్కనేయి రని నీ యాంతర్యమే పూర్తిగాఁ
జవి చూడెంగద ? యెంద తెన్ని గతులన్ “జాచాలు చీ చీలు, మున్
దివులన్ జేసిరి “దున్నపై చినుకులై” తత్సర్వముం బోయె ని
క్క వికి న్నీకును దిక్కఁ గావలయు లోకభ్యాతి మల్లేశ్వరా॥ 491
- మ. ఇటుకల్ రాలిది యమ్ముకో లనఁ గడున్ హేయూతిహేయమ్ము మా
రటకుల్ దీనికి నగ్గమై రిది మహారణ్యమ్మునం గాద నం

కట మీ మష్కృతి గామమధ్యముననే కల్పించినాగ్గోతు లె
న్నటికిం బూడ్చెదో ? యీ చరిత్రవిదు లానందింప మల్లేశ్వరా॥ 192

మ. మును పగ్గాధిజు యాగముం జెరిచి రమూర్ధాగ్రిణుల్ పాతశా
లను శక్తింబుటలోనుగాగలుగు నైర్ల్యజ్ఞప్రయుక్తములౌ
ఘనకార్యములు మా యనామతరువుల్ గావించి రే తత్పల్లం
బును పీండిగ్గొడిపింతువో ? గడువవో ! మోమోడి మల్లేశ్వరా॥

శా. మోమోడన్ బని యేమి నా కనెదో ? మా మూర్ధాగ్రిణుల్ నీదు :
నామంబందున నర్చకాధిమునకున్ దాన్యము గావించుటన్
జేరేమం బించుక నీకుఁ గల్గె నని యుత్ప్రేక్షించితిన్, ద్వ్యక్తదా
స్తామంబుం బరియింప నీటి సొంగుల్ మాపట్టు మల్లేశ్వరా॥ 193

శా. విద్యాన్యకృత్తి, తద్బధిక్రృతియు మా పీటిండుకుంకల్ సతం
బుద్యోగముగఁ గొంటకున్ ఫలము మూలొసూలనంబొటయే.
“సద్యంబో? యది వేటొకటొ” యనినన్ శక్యంబై చెప్పంగ నా
పమ్మిక్తిన్ భుజియించి తీరు నెపుడో పాపంబు మల్లేశ్వరా॥ 195

మ. విభవల్ లేరని కాదు గాని మఱి మా పీటిండి కుంకమ్మలన్
బృథమోదాహృతికై చతుర్ముఖు జనింపం బోలు నేతాత్మకం
బధిమత్వ మ్మృత నొక్కచో నరయఁబో మక్కులక విద్యార్థులన్
పృథగాఁ చిత్తెడి వాని పొంగణపవే ? విశ్వేశ మల్లేశ్వరా॥ 496

శా. కుంకల్ రెంకయు నీదు నగ్గిముననే కూర్చుండి జూచుట ని
శ్శంక ప్రక్రియ నాడుచుండుటకు నే స్వాంతిము లజ్జింపదే
యింకన్ దైవమ వెట్టు లయ్యెడిపు నీ విహ్నువులన్ నైఁచుచో
నింకింపంగదవయ్య ? శీఘ్రముగ మష్కృత్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 497

శా. జూచిం బాడుట కూటసాక్ష్యములు పఠ్నూరిద్విషదాన ము
ర్వాదావాపకృతిఘ్నతాగరిమ ముఖ్యముల్ గదా ? ఏండ్రీ న
ర్వాదాయమును జన్మకర్మములు నీ వర్జించి చర్చించుచో
బూదెన్ జేయుట కేమి శంక యింక శంభూ? దేవ? మల్లేశ్వరా॥ 498

శా. గామిమస్తుల్ సరిహద్దునూళ్ళపృజయన్ గట్టుక్కుతో లేచున
 స్త్రీపేమో చెడుకర్ణమల్ సలిపి యా యీ భీతి జీసచ్చున
 వామిమబ్బంబు పహించి యిప్పు డెవబన్ వా విప్పుటల్ లేచు,వో?
 మోముల్ పూర్తిగ మాడెఁ గుంకల యభిముల్ పండె మల్లేశ్వరా॥

మ. ఇంక ని ప్లే మనఃరప్పుడుంగయితో నీ నన్నుదూషించుచున్
 పెకలుల్ గుంకలలోఁ దృతీయుఁడు రుషావేశముమై గన్నుగా
 నక పొంగున్ గడు బోరఁగిల్లఁబడెటన్, నా శిష్యుడై నన్నుఁ దా
 నెకసక్కి మ్రొటు లాడఁగొంకఁదొ కదాఁయీ శుంత మల్లేశ్వరా॥ 500

మ. గురునిం దూఱుట తండ్రిగొన్న నవలాకూటంబు గైకొంట,త
 స్కరతాముష్కరతాకృతప్పుతలలోఁ జాతుర్యముం గొంట,ను
 స్థిర మశ్వత్థము తుమ్మచెట్టుకరణిన్ చేదించుటల్ లోనుగా
 మురితముల్ పొనరించు దుర్బగులు వధ్యల్ గారెఁమల్లేశ్వరా॥ 501

మ. గురునిం దూఱుట లోనుగా దోసఁగు లిక్కాశల్ నిరాతంకము
 స్కరతన్ జేసి యొసర్చి రియ్యవి భవిష్యద్దుర్గతిన్ సర్వతః
 పరిభాషిమ్ముఁ దెల్పినన్ గనక మా భగ్నాయతుల్ శిష్యు లేఁ
 గురు నన్నున్ గురు వెక్కిరించెవరు గన్గోవయ్య? మల్లేశ్వరా॥ 502

మ. నను దూషించుచుఁ జెప్పుపద్యముననే నాశంబు మచ్చిఘ్య నె
 త్తిని నీవైనై “గులనాశన” ధ్వనియు నర్థిన్ దానఁ దోతెంచె నా
 శనకాలం బది దగ్గఱంబడుటయే సత్యంబు గా వచ్చు నూ
 ర్యునిపైఁ జల్లిన ధూళి కన్నులఁ బడెన్ రోషించి మల్లేశ్వరా॥ 503

(పరోధివా హకులనాశనాదిమహిమావ్యవరము)

మ. మొదలంటన్ బరిభూతిసాగరమునన్ ముమ్మాటికిన్ మున్గి మా
 పదమంటోతులు సిగ్గు లేమి మరలన్ వా విప్పుచున్నారు దు
 ర్బుషి లీ తుంటి లీ పరాభవములన్ మన్నింప రొక్కొక్కనిన్
 దుడముట్టింప గడయ్యఁశ్రద్ధమెయి నుద్యోగించి మల్లేశ్వరా॥ 504

మ. పరమాసూయను మగ్గి మా జడులు దుస్ప్రారంభులై దేశికున్
బలిహారం బొనరింపఁ బూనియు నధఃపాతిత్యమున్ గాంచి పొం
గిటకే నిల్చిన నీమ సత్త మదిలో హత్తింపఁ దెవ్వఁడు న
త్వర మీ పాపము రూపుమాపి జగమున్ బాలింపు మల్లేశ్వరా॥ 505

మ. అడఁగెన్ బాపకు వాయి కుంకల మొగా లత్యంతమున్ మాడెఁ దా
మడిసెన్ లెంకయహమ్ము. నల్లకల గామి మూగహోదగ్రమై
తడుపన్ బొచ్చెను గోమయోదకముతోఁ దద్బాటిన్ బొగి మా
న్నడుటన్ గుక్కినవేలవందమున నున్నారెట్లు మల్లేశ్వరా॥ 506

మ. లవమున్ జోక్యము లేనివానివలె వాలాసుమ్ము గన్నట్టి దూ
రవులన్ గుంకల నాడునాటికిని దొర్బల్యమునన్ ముంచి మా
నవతాదూరులఁ జేసి చంపితివి ప్రాణం బున్న నే మయ్యెడిన్
శవముల్ మే లనిపించు నీ చెయిని వాక్చర్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 507

శా. నిర్విస్వమ్ము హరించి లెంకకు మనశ్కల్యమ్ము సంపించి శు
త్రైస్వరిమ్మును గూడుగుడ్డలయొకన్ దారిత్రయంబు గొల్చి మా
గర్వగర్వింధులఁ గుంకలన్ జదిపి తక్కుంకొప్పునం దాచకున్
గీర్మాణ మృదఁగించి కబంజ నినుం గీర్తింతు మల్లేశ్వరా॥ 508

శా. దేవస్థానపు యాలు సన్నమదిలోఁ దీ పంతగా లేదు గా
నీ విజ్ఞుల్ పరికించి చూచినయెడ నిర్జ్ఞాయకుల్ పొజ్జిలై
ధాసు బెక్కిన రెంచి తెన్ని గతులన్ భ్రష్టాత్ములై యర్చకుల్
దేవహోహ మొసర్చు మండరా ? వినిరేళింపు మల్లేశ్వరా॥ 509

మ. 'అరవాణీ ? అరవాణీ' యంచు గురునిం దా బక్కునన్ నవ్విత
బ్బరిహాసంబొ మఱొందొ హేతువుగ దుర్వారజ్వరావిష్టుఁడై
పరిశీలింపక కుంకలం దొకఁడు తర్వాణం దెగం దాపుటన్
జరమావస్తకు వచ్చె నియ్యది మహాశర్చింబు మల్లేశ్వరా॥ 510

శా. బుద్ధిన్ తెప్పితి వింక దుర్మరణమున్ బొందింప కీ వింతతో
ని ద్మఃఖమ్మున నుండి పోయినెడ నిన్నే కాక నన్గూడ యా

పద్దేశమును తినుచు గర్భ మని మర్వారం బుంచున్న నా
పద్దేశంబు కాకపోదు విది దుష్ప్రభృతి మల్లేశ్వరా॥ 511

మ. అఖిల గామముగూడ గుంక లతిమర్వాహారై యుంబడే
సుఖ మిహ్నాండోకుఁ గల్గు బొప్పిను పాసుత్వమై వాంఛించు నో
మఖవిభవంకః మఖు లయుఁ “సుఖ మిహ్నా” యంటి “సర్వేజనా
స్సుఖినంబు” తను మాట కర్థమును సంశోధి పు మల్లేశ్వరా॥ 512

శా. కొట్టు గూడను చేనినే నొకతఱిన్ గొట్టన్ బ్రసక్తింబినన్
గొట్టెరా ను దరంబుమీద నని పొట్టిల్ వచ్చుమర్ సర్వథా
చెట్టల్ మీదగని నే నెఱింగియు నినున్ జేసాట యాచించెద
న్నట్టేటన్ బడి ముగ్గు కుంక కనుదానం బిమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 513

మ. మును పబోధనకేంద్రు దౌష్ట్యమున భీముం దాగ్రహోదగ్రుడై
తన యశ్వమును సీతఁ జేసి యొక పద్యంబల్లి జాఁదిట్టి పో
తనయర్థాంగి ననుగ్రహించి మరలన్ దాఁ ద్రిప్పె శాపంబు పో
తన జీవించె యశోధనంబు కవికిం దా నిచ్చె మల్లేశ్వరా॥ 514

మ. ఒకదో దుష్టుల దౌష్ట్య హేతువునఁ గోపోద్రిక్తులై సత్కవుల్
స్వకవిత్వ మ్ములవాండ్ర నష్టికొఱకై సాఁగించియున్ చత్పులం
బు కడుం దాపగువట్టునన్ సవయులై ప్రోవంగ మంకించుటే
సుకవీశత్వపు గుర్తగున్ మదిని సంశోధింపు మల్లేశ్వరా॥ 515

మ. నను నిందించునుగాక నా యెవలఁ బూర్ణద్వేషముం బూనుఁగా
కనయంబుల్ శత మాచరించి నను హేయాలాపముల్ గూయుఁగా
కనుమోదించితి నంటి దప్పలకు నే నన్నింటికిన్ వీని దు
ర్జనతం జూడక మృత్యువున్ దొలఁచి సంరక్షింపు మల్లేశ్వరా॥ 516

మ. మొదలే లే వనుకొన్ననీదు కళ యిమ్ముగ్ధాత్ములన్ గట్టిగా
బెదరించెన్ బయి కేగనీకు మిఁక నా విజ్ఞప్తి మన్నించి యీ
వదరుంబోతు ననుగ్రహించి యెటులో ప్రాణమ్ముఁ గాపాడు మం
త్యదళన్ ద్రిప్పము నీకు నాకును యశం బార్జింపు మల్లేశ్వరా॥ 517

శా. తత్సోదర్యుః తానర్చే ము న్నైఋగవేః “తర్వాణి పద్దెమ్ములన్
వత్సా? తస్మత్పద్యమం దోదవే దుర్ధ్వానంబు. తద్దోష మా
పత్సంప్రాప్తికి మూల మం చవెదొ? యావద్దోషముల్ వాపి నీ
యుత్సంగమ్మన పీని నుంచికొని యాయు స్సిమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 518

మ. ఎచట న్నన్ను నుతించువారె జగతిన్ “హిహి”లు నన్ గూయు దు
ర్వచనుల్ గానఁగరాదు. పీండ్ర నెటులో రక్షించి నన్ వీండ్రు త
ద్రచనార్థం బుపయోగ మౌచు. రది తద్దన్ నన్నుఁ జేరేచి ప
ద్యచయంబున్ భవదంతితంబుగను జేయంజేయు మల్లేశ్వరా॥ 519

శా. మీసాల్ దువ్వి కలార్థలన్ జెనకుచున్ మృత్యుర్థమెంతేనియున్
జేనెన్ వీఁడు ప్రియత్న మయ్యది వెసన్ సిద్ధించు కాలమ్ముతా
నానన్నంబును నయ్యె నట్టితటి ని న్నర్థించితఁ వీనికై
దోసం బున్నను నైచి మన్నితివి సంతోషంబు మల్లేశ్వరా॥ 520

శా. ఏ నీచుం డటు మిట్టిమిట్టిపడెనో యీ నాయెడన్ వాఁడిదే
పో నుండెన్ మఱి యొక్క యూరి కెచటన్ బో నానకున్ గాకొగిఁ
“గానన్ లేక దూయతుల్ చెడుట కిక్కష్టాత్ముఁడే సాక్షి యం
చీ నిశ్చీకు జనుల్ హసించు రిక “హి హి”యంచు మల్లేశ్వరా.

శా. ఏ భూమిన్ గొని నెట్టపంటకలహం బీ దేదె కల్పించె నో
యా భూమిన్ గతిమాలి మొన్ననె సుమీ? యమ్మెన్ ఋజార్థమ్ముగా
నీ భాగ్యమ్మున కెందుకో గద యటల్ హేయమ్ములన్ గూయుటల్
లాభం బిట్టిది యుండ నెట్టులు నుఁగిలం బిట్టు మల్లేశ్వరా॥ 522

మ. మఱియించెన్ స్థలభాండగుడ్డి తువకున్ గ్రామానకున్ దూరమై
యెటకో పొట్టను జేతఁ బట్టినాని పోయెఁ గుంక, రెంకన్ననం
కటపా టన్న? నవర్థనీయ మఖిలాంగ క్షేరపే యయ్యె న
క్కుటిలుఁ బాచకునిక నొంపవలయుఁ గ్రహరాత్ము మల్లేశ్వరా॥

శా. పీనిన్ దుశ్చరితుల్ దురుద్యము బలుల్ వీసంబు శిక్షింప వీ
హీనాలాపుని నోటికన్న మఱి యెన్నేరెట్లు విబ్బంకిల

స్థానలబే బహుమానపాత్ర మిది తథ్యం బంచు నీ బుద్ధికిన్
గానన్ వచ్చియు నెఱుఁగకో గద : యుపేక్షబుద్ధి మల్లేశ్వరా॥ 524

మ. త్రితయం భేర్పదే గ్రామమం దభుము నుద్దీపింప నందిర్వరఁ
వెతలం గుడ్డితి గ్రామపాచకునకున్ వీసంబునుం గూడఁ బా
చితిమున్ జేయవు వీని దుర్నయము నీ చిత్తానకున్ రాదొ ; యి
ప్పటిఁగఁ గూర్చి యుపేక్ష నేయుట మహాపాపంబు మల్లేశ్వరా॥

మ. చడువున్ వీఁడు “పురాణ”మం చవల లజ్జాహీనతఁ జేసి యే
బెదడన్ లేక “శఙ్కర్” మఁచు నొడువున్ విద్వాంసు లా వీధిఁబో
వుదురేనిన్ మఱి కొంత బిట్టబిగియున్బో? “మీ యెవల్ ఫీతి నా
యెద లేశమ్మును లే” డటంచుఁ దెలుపన్ హీనుండు మల్లేశ్వరా॥526

శా. ఈ చండాలుని కంతమాధురియు నీ హీనాత్ము వాగ్దాటి, యీ
నీచాలావుని యర్థవైఖరియు నీ వేనాఁడు నాలింపలే
దో చంద్రాభరణాః యొకింత వినుచో నుల్లమ్ములో మండి నీ
వే చెప్పం గొని చావఁ గొట్టెద వటంచే నెంత మల్లేశ్వరా॥ 527

మ. “ఇది నా దస్కను రాఁ బ నే మటులు నీవే కొట్టఁగఁ రాదె యీ
వదరుంబోతు” నటందువేమొ, యురకే వాక్కుచ్చితిన్ గాని చె
ప్పెదబోఁ గొంతెడివీనిపైకిఁజన, నీ హీనాత్ము డాత్మీయదు
ర్మదమున్ జేసియె స్వల్పకాలమున భస్మం బొను మల్లేశ్వరా॥ 528

మ. ఇపు డీ గాడికొడ్డు బ్రాహ్మణుని, సౌ మేష్టమంచు బెల్లమ్ముగా
నెవ మేదో సృజియించి మెక్కెడినొకో, నీ రెంక మా కుంకయున్
గవటుల్ వాసటగాఁగ, నిట్టిపదికిన్ గష్టమ్ము నీ చిత్త మం
దెవుడుం దో, వదెఁవిక్కిముం దెలుపు మో యీశాన మల్లేశ్వరా॥ 529

శా. ఈ సౌ మ్మంటఃత్వదర్శమై వ్యయము నా యీ తుంటరల్ నేకు రం
టి సౌజన్య మెఱింగితే, యకటఃనీ విద్వానిచే నెంత సం
తోసం బఁదెదొ వాం దెగ్రిఱుంగుదురు నీతో నాకు వా దేల? యీ
కాసున్ జేయని పాపకాథము నెదో గాఢింపు మల్లేశ్వరా॥ 530

మ. భూమిస్వామిద్విజుండు, గొల్లరయి, తమ్ముఁడన్ దురాలోచనా
కాముగా నొనరించి గాడ్డకొడుకుల్ గాఁజేసినా యూమి, నీ
సేమంబు— మది నెంచి యే యగు నాకో? సేవాసు? కైంకర్య మో
స్వామి? నీ తెలువంటి దబ్బినది? యాస్వాదింపు మల్లేశ్వరా॥ 531

మ. ముగురున్ గూడి యొనర్చు దుష్కృతుల నామూలమ్ము నీ చిత్త మె
క్కంగ నేఁ జెప్పితి నందు నిర్వర నొగిన్ గారించి తప్పాచకున్
బొగ రేదించవు. వీడు దీనుఁ డనియా? ము న్నట్టిఁడే యయ్యుడు
ర్చగుఁ డిం కీదృకుఁ డుండఁ బోఁ డనుచు సంభావింపు మల్లేశ్వరా॥ 532

మ. కల రెందున్ మొగ మెల్లఁ బ్రోతకళగాఁ గన్పట్టు దుష్పాచకుల్
ఇలు లామాత్రముచేతఁ గారు మన యీ కళ్ళన్నగాఁ డన్ననో?
వలుగుంకాడిదకొడ్చు, వీని ననుకంపన్ జూడఁగరాదు చి
క్కులపాలున్ బొనరించి కర్మఫలమున్ గుడ్పింపు మల్లేశ్వరా॥ 533

మ. నలుగన్ దన్నెద మందు? శిష్యు లచట న్నాయాజ్ఞ లేకుండె నీ
యలఁతి న్నివు నుపేక్షచేసెదవు, దుర్వాహరుఁడై వీడు దు
ర్మలినంపున్ మరణంబు వాఁతఁ బడు నమ్మాడ్కిన్ దెగ— బ్రేలుఁ డ
త్ఫల మైనన్ గుడిపింపు శీఘ్రముగ విదృద్వంద్య మల్లేశ్వరా॥ 534

శా. మీసాల్ దువ్వివ దున్నపోతు కొడుకున్ “మీఁదెట్టు క్రిందెట్టుగాఁ”
జేసెన్ గ్రామము వెల్వరించె మఱి తజ్జ్యేష్టున్, మఱిన్ లెంకనో
పైసాకున్ గతి లేక యేడ్చుగతిగా బాధించె సేహేతువో?
దోసంపున్ గనిఁ బాచకున్ మిగిలిచెన్ దుర్వృత్తి మల్లేశ్వరా॥ 535

శా. ఇంక— నిండవో వీని దుర్జయము నీ యేవంపుఁ బెన్లుట్టుకు—
బంకంబే యభివృద్ధి కారకమో? యిప్పాపుండు శ్వాసంబు, నీ
లెంకన్ గుంకను వైని జూచికొని యెట్లే బ్రోలుటన్ వీండ్రనే
యింకింపన్ దొరకొంటివో? తెలుపు మో యీశాన మల్లేశ్వరా॥ 536

శా. లేశం బేనియుఁ బాపభీతి మదిలో లే దీ దురాచారు నం
దీ కుంతన్ మడియింపఁగా వృధగ నీ కే లయ్యః సందేహమో

యీశా? మూగురలోన నిర్వర నెటో యింకించి తీ దుర్వచః
కోకు న్నాశ మొనర్చి పేర్గొనుము లోకల్ మెచ్చ మల్లేశ్వరా 537

శా. ఈ లంబీకొడు కెంత దుర్బగుఁడో నీవే చూడుమా భూమి తా
నేలా స్వీకృతి చేసె ? గొల్లఁ డెవఁ డా యీ బాహ్మణార్థము తా
నీ లుంటాకున కమ్మివేయుటకుఁ దా నెవ్వఁడు కైకొంటకున్
గాలుష్యం బిది చాలదే? ఖలు నడంగన్ జేయ మల్లేశ్వరా॥ 538

మ. అపవిత్రున్ రిపుఁ బాపుమాపుటకు నీ వాలోచనల్ నేనె దీ
శ్వపచాకారుని మోర చూచునెడఁ బాపం బబ్బునో రేదో నీ
న పరీక్షించి వచింపు మిట్టి ఖలు నేలా నీవుపేక్షించె దీ
కృపణున్ శిక్షకుఁ బాత్రుఁ జేసి వెనఁ గీర్తిం గొమ్ము మల్లేశ్వరా॥

శా. కుంకల్ పూర్తిగ మాడిపోయిరి యవాకుల్ పేరీలి పేరీలించి నీ
లెంకో? సర్వవిధములం జెడి సురాశింపంబడెన్ బాచకుం
డింకన్ రూపజలేద పీని కొక లెక్కే? యూరి చీవాటు లీ
జుంకుంఁగాడిద కెట్టిశాస్త్రీయు నపర్యాప్తంబ మల్లేశ్వరా॥ 540

శా. ఎంతో కాలము పట్టునంచు మదిలో నే నెంచితిం గాని య
త్యంతక్షిప్రగతిన్ నశించిరి రిపుల్ ధర్మేతరారంభులై
బాంతుల్ చేపిన పాచకాపశదు దుర్వత్తైన కన్నోదకా
కాంతిన్ దూర మొనర్చవేని నిను నేఁ గైకొను మల్లేశ్వరా॥ 541

మ. ధర “నత్యుత్కట పుణ్యపాపములకున్ దత్తత్పలావాప్తి చే
కులు నీ లోకమునంద” యన్న నుడి మా కుంకమ్ములందే కడుం
జరితార్థ మ్మటు మిట్టిమిట్టిపడి నిచ్చల్ కూటికిన్ గుడ్డకు
గఱవైపోయిరి శీఘ్రకాలముననే కన్గొమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 542

శా. ఏ గుర్కుంకలుగూడఁ “జెట్టుకొకఁ”డై రిల్వపై నొక్కండు చూ
రోగుం డొక్కరుఁ డయ్యె నీఁడు మిగులన్ గ్రూరుండు కుంకల్ మ తీ
లాగే నేఁడు స్వయంకృతాఘముల వాలాయమ్ము డీలైరి, తా
మాగం డింతకుఁ బాచకుం డఘములన్ మృగ్గండు మల్లేశ్వరా॥ 543

మ. తలకొక్కారుగఁ గుంక లేగుకతనన్ దారిద్ర్య మీ యూరికిన్
దొలఁగెన్ బావకగార్దభం బొకరుఁ డిందున్ బాతుకున్నాఁడు క
శ్మల మివ్వని మొగంబు చూడఁ జన దీ చండాలునింగూడ న
వ్వలికి న్నెట్టితి వేని గ్రామమున కొ భద్రంబు మల్లేశ్వరా 544

శా. పిక్కల్ నాలుగు గాడ్లకొడ్కున కెటో పితార్జితం బబ్బె నా
రొక్కం బుంట మఱిత హెచ్చి ముదిరెన్ రోగంబు నానాటి కీ
కుక్కన్ బెల్లుసి కొల్పినట్టి ఖలులన్ గూపెట్టఁగాఁ జేసి తే
లొక్కో? యీ జననిందితున్ విడిచి తోహో? దేవ మల్లేశ్వరా 545

శా. నీ తాత్పర్యము “పేరిరకత్వమే కడు న్నింద్యంబు కాఁబట్టి యా
చేతన్ జేసిన కుంకలెంకల నొగిన్ జీవచ్ఛవత్వంపుఁ బె
న్నోతం బూడ్చితిఁ జాలు” నంచుఁ గలదో? కూర్మాత్ముడి నీచునీ
వీ తుచ్చున్ మధియింపఁగావలెఁ జూమి? యెప్పేని మల్లేశ్వరా॥

శా. కుంకల్ నాశన మౌబకున్ సకలలోకుల్ గూడ మోదంబుతోఁ 546
జుంకల్ తట్టుచునుండి రీ జడుఁడు దుస్సంచారియై లేకమే
నింకంబాఱుమి కెల్లరున్ గనలి నిన్నేమందురో నీ మనః
పంకేజిమ్మునఁ జూచుకొన్నయెడ విస్పష్టంబ మల్లేశ్వరా॥ 547

శా. ఏ దే నొండు గుణంబు చూపిన సరే యీతుచ్చునం దట్టువే
కా దే ని॥ మసిచేసినన్ సరియె యీ కష్టాత్మ దుర్మృత్తికిన్
బా దైయుండియుఁ దత్ఫలం బనుభవింపంబోక యీ దేబె నిః
ఫేదుం దొనెడలేఁడు దేవుఁడనరే? కీ లెంచు మల్లేశ్వరా॥ 548

శా. తప్పల్ లోకమునం దనేకము లసత్యంబున్ గృతఘ్నత్వమున్
గొప్పన్ గొంచెముఁ జూడ కూరక యవాకుల్ పేర్చుటల్ లోసుగాఁ
దప్పల్ మిక్కిలి పెద్దవీ జడున కే తద్దోషమే విస్తృతం
బిప్పాపున్ తమియించి తేమి కతమో యీశాన? మల్లేశ్వరా॥ 549

మ. ఎపుడు న్నోట నమంగళంపునుడులే యీ దేబెకున్ వచ్చు నే
నిపుణత్వంబును లేక యుండియుఁ గడు నిక్కున్ దెగస్సిల్లు నీ

శ్వపచుం డాడెడి మాటలందుఁ గల దౌర్భాగ్యంబు నేనీ గత
త్రపుఁ గుడ్పింపుము దాన వీ డుడిగెడిన్ దాష్ట్యంబు మల్లేశ్వరా॥ 550

కా. నా కాశ్చర్య మెలర్చు 'నే' ననినచో నమ్రాతినముండుగా
భీకంపమ్మున మూలలం దొడుగు నీ పెండేల దేవయ్య నేఁ
డీ కుంకమ్మల ప్రేరణమ్మున ననున్ హేయాతిహేయమ్ములా
వాకుల్ దోరెడి పీవి మాపని కవిత్వం బేల ? మల్లేశ్వరా॥ 551

మ. కపనం బన్న దురాత్మునిం గెడప యోగ్యగ్రామణిన్ బెంపఁగాఁ
బవి పీయూషము నై చెలంగు నెడలన్ భాషావిదగ్రేసర
స్తన పాత్రం బగు నెటొ కష్టపడి పాగ్రిసల్ విశ్రమంబుల్ పొరిన్
దవులన్ గూర్చిన యంతమాత్రన కవిత్వం బొనె మల్లేశ్వరా॥ 552

మ. కవకీ యూ రొనరించు పుణ్యమునఁ గుంకల్ పంచబంగాళమై
యెడఁగాఁ బోయిరి భూము లమ్మికొని యిందే యుండెఁబో? లెంక తా
నడుగంటన్ దెగమాడి పాచకుఁడు సాహాయ్యమ్మిటుల్ వోయి ప్రే
లుడు చాలించెను బ్రస్తుతం బొదిగి జాల్మం డయ్యు మల్లేశ్వరా॥ 553

కా. ఈ మాత్రమ్మున “వీఁడు యోగ్యుఁ” డని నీ వేలా గుపేక్షించి త
య్యో? చూడుండు దురాశయుండు దురితాయుష్కుండు దుశ్చేష్టుఁడీ
ఛామాన్యుం డతిసీరుఁ డిచ్చెనఁటి కేదో శిక్ష గావించి మ
త్సమర్థ్యమ్మునకున్ ఘటింపుము జగత్ప్రఖ్యాతి మల్లేశ్వరా॥ 554

మ. “ఎనఁ డివ్వా?” డల వేంకటేశ్వరకవిన్ హీనోక్తులన్ గూయుదు
ర్భవుఁడీ దుర్దశకేమి కారణము ? దూరం బారయన్ లేక య
క్కవిపై కేగుట గేలిసన్నుట యిటుల్ ఖండించి యాఖాలమున్
గవితాగోష్ఠలయందుఁ జెప్పికొనఁగాఁ గావింపు మల్లేశ్వరా॥ 555

మ. దొనఁ గివ్వని దుపేక్ష్య మెట్టులగు ? నీ దుర్మార్గుఁ డావంతయున్
గనుగందండు సహాయులో చెడిరి దౌర్గత్యమ్ముపాలై చెడుం
గసరుల్ దిట్లును నూరిజేఁ దినియె నీ కంకోష్ఠ మీ తిట్లు లి
క్కనవున్ మేనెడి కాలుదున్నకొక లెక్కా? తెల్పు మల్లేశ్వరా 556

శా. వేదాంతమ్ముల నెంచిచూచిన రుదావిర్భూతి తప్పే నిజం
బీ దుర్జాతు దురాగతమ్మునెడ నాకే కాదు నీకేనియున్
రాదా? క్రోధము మిట్టిమిట్టివడె నీ రాండేయుఁడా మిట్టిపా
టా దుర్భాషలు నూరకే చనుట యన్యాయంబు మల్లేశ్వరా॥ 557

మ. కవియన్నన్ ఋషియంశమే కద? ఋషుల్ కలకౌఠులన్ మాపఁగా
స్వవివేకమ్మున కీడుగానిరుషతో సాంగత్యముల్ నేసి రం
చవలొకింతుము గ్రంధరాజములలో నస్మాదృకుల్ క్రోధమున్
దవులన్ ద పెట్టులయ్యెడిన్ గుజనులన్ చండింప మల్లేశ్వరా॥ 558

శా. స్వగ్రామ మ్మిది నాకు నిందుఁ జిరవాస్తవ్యున్ మహీయః కృపా
దగ్గరిన్నిన్ గుఱిచేసి యింతదనుకన్ దాతృర్యపర్యాప్తిమై
నే గ్రంధమ్ము రచింపలే దనెడి యా యీ లోపమున్ దుర్గుణ
వ్యగ్రుల్ తీర్చిరి కుంక లెంక లిది సుత్యర్థంబ మల్లేశ్వరా॥ 559

శా. శాపార్థ మ్మిది పుట్టె దేవునకు నీషన్మాత్ర సంచంభమే
యీ పద్యమ్ములయందటన్న నిజమే యీ పొత్తమే కాదు ము
న్నే పొత్తమ్మునఁగూడ దేవునకు నింతే గోఘృత ప్రాయమై
యాపాదించు నిదే పవిత్రతను గావ్యం బెల్ల మల్లేశ్వరా॥ 560

శా. సంకల్పించితి నీ నిమిత్తమున నీ సత్కావ్య మల్లంతలోఁ
గుంక ల్లెంకయుఁ బాచకాపకడుఁడున్ గోపంబు మోర్చించి బల్
పంకంపుంబను లాచరించి రటుపై వర్ణిల్లె భావత్కనా
మాంశం బూరకపోదు వృద్ధి కిరవై వ్యాపించు మల్లేశ్వరా॥ 561

శా. ఇందున్ జాల్ముల దుష్టచేష్టల నెదో క్షేప్తికృత్తిన్ జేసి నే
ఛందోబద్ధముగా నొనర్చితి ద్విషత్సాహాయ్యమే లేనిచో
వందే కా కిటు షట్పుతంబు వఱకున్ వ్యాపించునే పద్యముల్
ఛందోభాషల కేమి శత్రుకృతమే సర్వంబు మల్లేశ్వరా॥ 562

మ. అగుదు న్నేను మహాకుఢారకవితావ్యాసంగి నట్లయ్యు య
త్నుగతిఁ జెప్పెడుపల్ల నిక్కమ నుమి? నాతండ్రి? వాక్రుచ్చెదన్

బగలున్ రేయియు నొక్కపాదమునకే పట్టున్ ద్విషద్విష్కృతి
స్థగితం బియ్యది వీడు కేవలనిమిత్తం బిందు మల్లేశ్వరా॥ 563

మ. సుతూరాగ్యము సంస్కరించినది నీ ఘడ్ధాంత మీవో? మహా
పతితాపాయ దురామయమ్ము కతనన్ బాడైన గ్రామంబు సం
స్కృతమున్ జేసితి వించుమించుగ నికన్ శేషంబు నిత్రును సం
స్కృతమున్ జేసితి వేని గ్రామమున కొ శ్రేయంబు మల్లేశ్వరా॥ 564

శా. ఈ కుంకమ్ములు గ్రామమున్ విడిచి రిం కీపై దురంతమ్ములా
పోకల్ వీడును రంచు సంతసిలి రాపుల్ కుక్కయొక్కంట గొ
రీ కళ్యాణము పాడునే? యవటి చార్జీలందు దుష్కాటపున్
సాకిర్లే చెవలమ్ములే యెఱుగు మీ చందమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 565

మ. కవిరా జీగతి వ్రాసె ధర్మపరుడోగా? సూర్యనారాయణ
ప్రపరుండా గతి వ్రాసె పీండ్రయెడలన్ వారేల ద్వేషింతురో?
శివః సీవే వరికించి యీ చెనటలన్ జేడ్పాటలన్ మంచి స
ర్వవిధాలన్ ట్కాతి గూర్చి మాపుటయె కర్తంబయ్య? మల్లేశ్వరా॥ 566

మ. అపసాక్ష్యమ్మును లెంకయన్నకొఱకై న్యాయాధికార్యగ్రామం
దుపరప్రాప్య మొకింతయుఁ గనక యాయుఃకార్యమున్ జూడకీ
విపరీతుల్ మన కుంక లిచ్చిరి గదా? విశ్వేశ? యీలాటి దు
ష్కవటుల్ వర్తిలు చోట సజ్జనుల కస్వాస్థ్యంబు మల్లేశ్వరా 567

శా. ఎన్నో దుష్కృతులం బొనర్చి తుదకా యీ యూరికిన్ దూరమై
యన్నార్థం బొక గేస్తునింట కునకంబై యుండి యేవం విధా
పన్నత్యమ్మున మగ్గి పాదజియు మా భ్రష్టుండు దుస్సాక్ష్య మం
చన్నన్ జంకఁడు వీనిపుట్టు వతివర్జ్యం బయ్య? మల్లేశ్వరా॥ 568

మ. అన్యతింబున్ వ్యభిచారమున్ మఱియు మద్యానక్తి యీ ఊటికిన్
మనుజుం దెంతయు దవ్వగాఁ జనవలెన్ మన్నించుచో నొక్కమా
అపమానింపఁ డిఁకెన్ని మార్లయిన నీ యల్పాతుఁ డిట్లేసుమా?
జననింద్యం బపసాక్ష్యమున్ బలుకఁగా జంకఁడు మల్లేశ్వరా॥ 569

మ. అన్యతంబాడెడి దేవెకన్న నన్యతం బాడంగ బ్రేరేచు దు
ర్జనమూర్ధన్యనకన్న నిక్కమెదలోఁ జర్పించి శోధించినన్
“నిను దూషించుట యుక్త”మంచుఁ దలఁతు “న్నేనెందుచే?”నన్న స
ర్వనియంతృత్వము నీది యాయఘము నిన్ బాధించు మల్లేశ్వరా॥ 570

మ. సకలాచీశ్వరుఁ డైన కృష్ణునకు ఘోషం బెట్టులో యల్లె నీ
కొకయాయూ రగుఁబాల్య మిచ్చటి యయోగ్యుల్ యోగ్యులు స్నీయకీ
ర్తికి నత్కిర్తికిఁ గారకుల్, గనుక నిన్ దీవింప నుంకింతు నీ
ప్రకృతాఘమునెడఁ బ్రజల్ తెలిసియే పాలింపు మల్లేశ్వరా॥ 571

కా. రాజుల్ రాష్ట్రకృతాఘభోక్తలు, భవద్రాజ్యంబు మా గ్రామ, మెం
తే దాగ్రత్తగ లోకముల్ మనుచు నీ కి యూ రెటుల్ బారి మా
ద్రాజ్యద్రాజ్యరోషతంసఃసరిగాఁ బాలింపు, లేకున్నచో
నేఁ దెప్పన్ బని లేదు లోకులు నిను స్పందింతు మల్లేశ్వరా॥ 572

కా. పీకర్మమ్ముననో యెఱుంగ నకటాఁయెన్నో హలా బుండి ను
శ్రీకంబుల్ పలుపంట బుండియును వానిన్ బొల్పు గే స్త్రాక్తఁడే
నీ కానంబడఁ దీ భవస్థిలయమై చేపారు మా పాటియం
దే కుగ్రామము దీనికన్న యెఱుంగే యిట్లు మల్లేశ్వరా॥ 573

కా. “ఈ నీచాత్ముల కారణంబుననె యూ రిట్లయ్యెఁ బొ” మృండువే
నీ నక్కల్ జనియించి మొన్ననె కదాఁయెన్నో తరా లయ్యె ను
నీ నిశ్రీకతరున్ గడంగి, యెదియో హేత్వంబుం బుంచెడిన్
వాని స్థివు దొలించి పోవఁదగదే తత్త్వజ్ఞ మల్లేశ్వరా॥ 574

కా. గ్రామక్షేమముఁ గోరి సారెకు నినుం బార్థింపెదన్ చేమఁ త
త్తేమం బెప్పుడు సిద్ధమా నపుడె మత్తేమంబు సంసిద్ధమా,
స్వామీఁదుష్టుల శిక్షయున్ మణియు శిష్టప్రాతసంరక్షయున్
సామాన్యమ్ముగ నీ ద్వయంబె జగతిన్ శాసించు మల్లేశ్వరా॥ 575

మ. పదియున్నాలుగులోకముల్ మనుచు నీ పార్థిగల్భ్య మీ యూరికిం
గుడు రేర్పర్పఁగఁ జాల దంచు మది నాకుం దోఁప దీ యూర దు

రమ్యదులున్ మిక్కిలి లేరు వాండ్ర నెటులో మాయించియే యుంటే పం
కది నా కోరికి గాదు గాగ్రమమునకున్ హా యిమ్ము మల్లేశ్వరా॥ 576

కా. చాతుర్వర్ణ్యముగూడ సంపదలతోఁ జిక్కంగ వర్తిల్లి పృ
భ్యాతిప్రాపక మైన కార్యములయం బాసక్తి రెట్టించి దు
ర్నితిన దూరముగాఁ ద్పజించునెడలన్ శ్రీయుక్త మై హాయితో
నేతర్ద్రామము వాసమాన మగు నం చే నెంత మర్లేశ్వరా॥ 577

కా. శృంగుర రెంచికి ని ద్లోకం దయి బుధాస్పీరమై బ్రాహ్మణ
ప్రాణింబై చను విస్మయంబు లనమే నాసక్తిఁ గైకోక య
వ్వాణీభట్టల గేలిఁగొట్టెడి ద్విజవ్యాధుల్ పృకోపించుచో
రాజన్ బొల్చునె యెట్టియూరు నగడాప్రాణేశ? మల్లేశ్వరా॥ 578

కా. చాలన్వట్టు దురాగతుల్ చెడిరి నిస్సందేహమే కాని వి
ద్యాలౌల్యమ్మునఁ బొల్చు బ్రాహ్మణులు లే రక్యారణంబై యుటన్
గాలజేపము సాధుసజ్జనులకున్ గష్టమ్ముగాఁ బోఁచు నీ
పీ రోపమ్ము హరించి గాగ్రమమును బై రెక్కింపు మల్లేశ్వరా॥ 579

కా. అంతో యంతో యనాది మా కులమే విద్యాభాగ్యసంపన్నతా
శ్రాంతంబై యలరారుచున్నది భవత్కారుణ్యమున్ జేసి, యా
వంతేనిన్ జదువం చెఱింగిన మనుష్యప్రాణి యందెందు లే
చెంతో కష్టమ కాదెఁవిద్యగలవాఁ డిందుంట మల్లేశ్వరా॥ 580

మ. చదువన్నన్ మనజేదశాస్త్రములు, తత్సంస్కార మీ యూరితె
క్కుది మేమీఁయల స్వర్గలోకమునయం దైనన్ గనన్రాదు. శ్రీ
స్తుదశన్ జేదము హూణవిద్యయే, తదౌత్సుక్యమ్మునున్ లేని యూ
రిది, యేరితిని బాగుఁజేసెదబొఁనీ విద్వాని మల్లేశ్వరా॥ 581

కా. “ఏలాగేనియు బాగుఁజేయవలె” నం చీ వెంచుచో వెంటనే
శ్రీయన్ సంపదలున్ బ్రతిష్ఠలమునన్ తెల్వారు నల్లంత వా
ణీలాభ్యుత్పాదు నుప్పతిల్లఁబొడఁగున్ నీ పూజయున్ జక్కఁగా
వాలాయ మ్మగు గ్రామ మక్కతమునన్ వర్తిల్లు మల్లేశ్వరా॥ 582

మ. భవదంఘ్రిద్వయపూజనంబును సరస్వత్యంచితం బైన వై
భవమున్ గల్గినచోట నెయ్యేడల దౌర్భాగ్యాలవలముల్లో
నవివేకుల్ తలరెత్తలే, రెటులనోహమాటి జీవచ్చన
బుచ్చులై పోయెడ రక్క ముందటి తమంబున్ బోలె మల్లేశ్వరా॥ 583

కా. న్యాయాన్యాయవిచారణల్ నెఱపి యన్యాయమ్ము శిక్షించు వా
రే యూరన్ వసియింతురో యవట దుష్కృత్యములన్ జేయు రాం
డేయుల్ నిల్వఁగలే రెబో నిలిచినన్ దేజంబుతో నుండఁబో
రి యూ రట్టిదిగా నొనర్చవలె నీ వీ పైని మల్లేశ్వరా॥ 584

మ. అవశిష్టం బగు పాపకాపకడు దౌరాత్మ్యానకున్ గూడ నీ
భవమందే ఫలమున్ ఘటించితివి తత్పాపిష్ఠతంబట్టి నీ
సవిభక్తుం దటుగోరి యుంటి నిపు వజ్రాల్మంకు కాల్చుంటియై
నవయన్ జూచుట కష్ట మయ్యెడిఁ జూచీనా కేమి మల్లేశ్వరా॥ 585

కా. అనత్తుల్ పలుకెడు రెల్లరకుఁ బర్యాయమ్మునన్ గల్గుచే
మాపట్టున్ సుకృతాత్ము కస్తికిఁ దటస్థుల్ చింత సూచింతు మ
ర్వాపాచున్ గని వాని చెల్లరగమున్ వర్జించి హేతుత్పమం
దాపాదించురు ప్రస్తుతం బటులె సంప్రాప్తింబై మల్లేశ్వరా॥ 586

మ. ప్రతివాఁడున్ సుఖ యౌచుకున్, వెరలకున్ చాలాటకున్ రెండెన
స్మృతియున్ దుర్మతియున్, దురాశయుఁడు నేమం బందఁగాఁ బోఁడున
స్మృతి యేనాఁడును బాతుగాఁ, డిదియ యాహ్మారంబు సర్వత్ర కం
డితనమ్ముం దల కాళిదా సిటులె పాదెం బాడి మల్లేశ్వరా॥ 587

మ. అరి నేనిన్ తెఱచుబద్ధిలోఁ బొనిపి పాదొనట్లుగాఁ జేయ కే
దైఱ సమ్బద్ధి నొనంగి బాగుపడునట్లే నట్లు మోదేవఁనా
కరియచొనికిఁగూడ నిట్టి ఫల మీ వర్పించుచో లోకు లె
ల్లరు నన్ మెత్తురు నా కిదే పరమ మౌ లాభంబు మల్లేశ్వరా॥ 588

కా. నా రావ్యంబుకతానఁ జెట్టు కొకఁడై నానాటికిన్ దీనుఁడై
శోకం బందుటకన్న శత్రువయినన్ శుభాత్ముఁడై వాన సు

శ్లోకుల్ మెచ్చెడిచొప్పు గైకొనినచో ముత్తర్వ మం చెంచెన్
నీ కారుణ్య మొనర్పరేనిపని యున్నేయొంటు మల్లేశ్వరా॥ 589

శా. ఏ దెవ్వఁ? డల వేంకటేశ్వరకవిన్ వేమాలు చూపించి పై
మోడై గాడటి పాడువాటి తుదకున్ ముమ్మాటికిన్ యోగ్యుడై
ప్రీతిపాత్రుఁడు గాఁగ మాతె, ననుచున్ విజ్ఞుల్ ప్రసంగించుటే
వేదంగాఁ బ్రయతించు నాకు నదియే చేయొల్లు మల్లేశ్వరా॥ 590

మ. ఒకటేమాట నుబుద్ధిలేనియెడ నేయొగంటు నీ విద్విదన్
సకలంబు వికలంబ, సన్మతికి నైశ్వర్యంబు జోడించి త
క్కక మా గ్రామము బాగునేయుము వృధాకంకోష్టులన్ వృద్ధి నే
యకు మయ్యా చెడుపేరు గ్రామమునకొ నద్దాన మల్లేశ్వరా॥ 591

మ. ఇది విన్నాడవో లేదో? మున్ను తమకై యెవ్వఁడు తా శ్వాసయై
వదరెన్ వాఁ డెటువంటి వాఁడయిన యావజ్జీవ మవ్వని యం
దు దయన్ జూపుట పాడి కుంకలకు మాదుర్మార్గుల ప్పాపకున్
మద మాటన్ బడఁదన్నఁ బూని రిది వోమా పాడి మల్లేశ్వరా॥ 592

శా. గామం బిట్టిది యెట్టిదెనను సిరుల్ గల్పించి రక్షించుటల్
నీ మాహాత్మ్యపు గుర్తు తుచ్చులయెడ స్నేరంబులం జూతురే
సామాన్యుల్ బలె నున్నతుల్ ముసుపు రక్షస్సంతతిన్ మన్నరే
దే? మే మంతకు నెక్కుడో ఖలులమే? దేవేశ? మల్లేశ్వరా॥ 593

మ. పొరపొచ్చెమ్ములు మాకు చేవనను దప్పుల్లేపు మాయం దటం
చ అవన్ జాలిన యంత సాహసము లే దల్లయ్య మా గ్రామపున్
వారపైసె కతాన నేదయిన నీచో మొట్టవెట్టంగాఁ జే
కులు కాగ్యోదయ మంచు పారెకు నిటుల్ మోషింతు మల్లేశ్వరా॥ 594

మ. ఖలులై ఖని దళా విపాకమునఁ గుంకల్ తీరి కూర్చుండి నా
చెలిమిన్ గోల్పడి నాయెడన్ వృథగ దుశ్శేష్టల్ ప్రయోగించి వా
ముల పాలై చెడి రన్నవస్త్రములకున్ భూతేశ? నే నేల నా
వలె నీ కన్తి నిమిర్త మీ హతకులన్ బాలింపు మల్లేశ్వరా? 595

మ. మగ లజ్ఞానము కల్గి నా యెక వృథా మాత్సర్యముం బూని యీ
సగుణాటుంగతి దెచ్చి రంచు మగువల్ నన్ గూర్చి శోకించు న
వ్వగ నాకున్ రుచియింప దానతుల సంభావించి యీ శుంఠలక
చాగులన్ జేయకు మింక నీకుఁ గలుగున్ బున్నెమ్ము మల్లేశ్వరా॥

మ. పొగులక జేయక యున్న పీండు మరలన్ డోలెక్కి దుశ్చేష్టలన్
చెగఁ గావించు రటందువో? సలుపని దేవేశ? మశ్శీబరక
వొగ రాక్కప్పుడు వీడునే? యిపుడి టుల్ పొల్పాటి జీవచ్ఛవ
వ్వగతిన్ గాంచియు వీడిరే? హాజ దుర్దర్పంబు మల్లేశ్వరా॥ 597

మ. స్వకృతాఘమ్మునఁ బాదువాలు ఖలులన్ సంపన్ను లిక్షించి తా
మొకసత్తె మొనరింప రోపుగతి నెట్లే సుద్ధరింపంగఁ గొం
వార యత్నం బొనరించి చూతు రనియే యుక్తంబు కాఁబట్టి వీం
చుకునై నే నియి వేదఁగా వలసె శర్వాజీవ? మల్లేశ్వరా॥ 598

మ. శివసామంబు శివాంగసామజీయు నీచేఁ డెట్లై నీకున్న వై
భవ మేవేల్పుల కున్నదిట్టి నిను సందావించితిన్ గైకచే
రివమస్త్రు స్తు శివం భవతుమే దేతర్చ భూయాద్భివం
శవసంకల్పక మస్త్రుభక్త్యదుపిమే శ్రీరస్తు మల్లేశ్వరా॥ 599

—/ గ ద్య /—

ఇది శ్రీ లింగవీంద్రీ ఘటావంచానన విద్యవక్తవి వాం

కళానిధి బాలసరస్వతి శతావధానీత్యాది విరుదాంచిత

లైన శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వర కవులలో నొక

రును — కళాప్రహర్షయను — ప్రసిద్ధమాండ్ర

అస్థాన కవి తా పట్టభద్రుడను అయిన

చెల్లపిళ్ల వెంకటకాశ్రీ శతావధానిగవితే

రచింపబడిన శతక మకుట

మల్లేశ్వర విజ్ఞప్తి సంపూర్ణము

మల్లేశ్వరార్పణమస్తు;

ఓం మ త్స త్

★ ముఖ్యమైన సవరణలు ★

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు	పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
7	1	స్థల	స్థల	30	20	గారు	గాలు
10	18	మయ్యె	మయ్యె	40	19	మమె	మమ్యె
11	21	వీడు	వీడు	44	4	దవ్వది	దవ్వది
12	12	యిది	యది	45	2	నటు	నట్లు
13	19	ప్రాప్తిన్	ప్రాప్తిన్	46	18	డియు	డియున్
15	5	వండి	వండి	49	3	పిల్లలన్	పిల్లల్
18	19	ముక్	ముక్	50	11	గుంఠే	గుంఠే
19	4	వెంక	లెంక	54	1	దురం	దురారం
19	10	నినబూ	బూనిన	55	19	మమ	మ
19	22	నిప్ప	నిప్ప	65	4	తైయిన	తైన
20	6	గ్గుంగున్	గ్గుంగుల్	65	24	పంగ	పంగ
20	7	పులున్	పులుల్	70	20	టంబె	టంచె
20	8	మొక్కున్	మొక్కుల్	76	19	ద్రావ్య	ద్రావ్య
21	16	పొప్పి	పొప్పి	77	24	లనజ్జా	లానలజ్జా
21	26	చవయ్య	చయ్య	79	1	ఖమ్ము	ఖమ్ము
22	7	తుడం	తుండం	79	23	ములున్	ములన్
22	21	స్పశ	స్పశ	80	19	దల్వి	వల్వి
23	12	రమ్ము	రమ్ము	81	22	దద్ది	ద్ది
24	7	మంటున్	మంటున్	84	7	తుఘా	తుఘ
25	19	టలె	టన్	86	24	టరీ	టరులీ

89 వ పేజీ 25 వ పంక్తిలోగల "ల్" న్ గా రెండున్ను మార్పుకోవలెను.

98 వ పేజీ 9 వ పంక్తిలో గూడా "ల్" న్ గా మార్పుకోవలెను.

కథలు-గాథలు

4 - సంప్రదములోని విషయములు

వ్యాస

రచనలు

1 మామత్రాత

2 నాగిరువరంపర

3 నేనూ - మాతిరువతికాస్తుల్లా

4 "పుత్తెర్నలోల్లరే"

చెత్తపిత్త వెంకటశాస్త్రిసన్ము

వెంకటేశ్వర పబ్లికేషన్సు

కడియం - P. O.

హైదరాబాద్ జిల్లా

